

Q23:22
M84
114718

கணபதி துணை.

திருக்கவப்புராணம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மையபாளையம்

சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்து

கல்லாற்றூர் அல்லது துறைமக்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிதீர்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

சை ஆதினத்துச் சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

கா.யா.து

ஞானசுந்தரஸ்யராலும்

காஞ்சிபுரம்.பச்சையப்பமுதலியார்

தருமபரீபாலன சபைத்தலைவரால்

பா னீ ய ம்

சோமசுந்தரசெட்டியாராலும்

சென்னை :

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

தாரணஸ்ரீ ஆனியர்.

Registered Copyright.

02222

Ms 4

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொருந்தா ரீணம்பொடிபடுத்தபொன்னஞ்
சிலையோனாகவத்தி, னிருஞ்சீர்தமிழாற்புனைதல்செ
ய்தானிதழ்குப்பாதவந்தாதி, யருந்தாமந்தான் புனை
ந்துசெந்திலமர்ந்துநூர்மாமுதமடிந்தோன், பெருந்
தோண்மலைக்கணிந்தசிவப்பிரகாசப்பேர்ப்பெருந்
தகையே.

சருக்கவகை.

உருக்கமிகுபாயிரநைமிசா ரணியச்சருக்கமுயர்
தலச்சருக்கன், தருக்குதிரிபுத்தகனச்சருக்கநல்லச
ந்தானிகிரிசந்தானச், சருக்கமடிமுடிதேடுசருக்கம
லிடுசந்நெல்லவத்தச்சருக்கம்பாவச், சருக்குறுதா
ருகன்வதையாஞ்சருக்கமிவைகவபுரா ச்சேர்வா
மால்.

முற்றிற்று.

898
294:53

115712

சிவசண்முகன்றுணை.

நல்லாற்றார் அல்லது துரைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசிவாமிகள்
சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, முத்திரகரம் ஏழ
னுள் ஒன்றுவிளங்குகின்ற காஞ்சிபுரத்திலே, ஏற
சுருறைய இருதூற்றெழுபது வீடுடங்களுக்குமுன்
தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குத் தீரஷாகுரு
வாகந் குமாரசுவாமிதேசிகர் என்பவர் ஒருவரிருந்
தார். அவர், திருந்காரத்திணைத் தரிசனத்திற்காகத்
த திருவண்ணாமலை யாத்தினாக்குப்புறப்பட்டு, ஒரு
நாள், வழியில், ஒரு நந்தனவனத்திற்பற்கிச் சிவபூ
சைமுடித்து, அன்று சாயங்காலமே தாங்குறித்த
அத்தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள நசானிய தீர்த்
தத்திலே அதுட்டானஞ்செய்துகொண்டு, பூசைப்
பேடகம் எங்கே? என்று பரிசனர்களுள் தன வினா
வ; அவர், பகலிலே தங்கியிருந்த இடத்திலிடை
ந்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்ப
ஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு, மிக மனக்கலக்கமுற்று,
அப்பரிசனர்களை பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம்வ
ரையும் பரிசோதித்து வரும்படி அனுப்பிவிட்டுத்
தாம் ஓரிடத்திற்போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்த

* பெட்டகம் என்பதும் வழக்கம்.

மாகிய உடையவரை விட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின் நிச்சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். அத்தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான், ஒர் சங்கமத்திருவருவங்கொண்டு, அவரிடத்திற்கெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்குகிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து அன்பொருவணங்குகின்ற அவராய் திருபாளோக்கஞ் செய்து, “நீர் அங்கம் வேறு இலங்கம் வேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது. இவ்ங்காங்க சம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது. உமது பூசைப்பேடகம் நானே உதயத்தில் வந்துசேரும். நீர் இதுமுதல் இலங்கதாரணஞ் செய்துகொள்ளும்.” என்று அறுக்கிரகிக்க; அவர், இச்செய்கை தமதுசீடர் பந்துக்கள் முதலானவர்களுக்கு உரோதமாக இருக்கும் என்பதை விண்ணப்பித்து நின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான், “அந்தச் சீடர்முதலியோரார் பெறப்படும்பயன்பு நினைவில்லை. நமது தட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் பிறப்பார்கள். அவர்களால் இம்மை மறுமையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கு ம். ஆதலால், இவ்வாலயத்திற்குத் தெற்குவிதியி

யுள்ள மட்டிலிருக்கும் குருதேவரிடத்திலே தாரணதிகைத் செய்துகொள்ளும்” என்று வற்புறுத்தி ஆளுஞாபித்து, வீரசைவ சமயாசாரநெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு, மறைந்தருளினார்.

மதுராட்காலையில், சிவபெருமான் திருவாக்கின்படியே பூசைப்பேடகம் வட்பெற்று, மீகுருதேவராலனுப்பப்பட்ட அடிபார்கலோடு மடால்யத்தையடைந்து, குருதேவரைத் தரிசித்த. அவராலே தாரணதிகைத் செய்யப்பெற்று, திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா நிறைவேரியபின் குருதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, காஞ்சிபுரத்திற்குவந்து, தமது அதுட்டானப்படியே சீடர்களுக்குத் தாரணதிகைத் செய்துகொண்டிருக்க; அக்காலத்திலே, அவருக்கு அன்னமூலையார் அறுக்கிரகித்தபடியே மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். தந்தையாராகிய குமாரகவாயிதேசிகர், களித்து அவர்களுக்கு, மூலையே சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம் பிசை, என்று நாமகரணந்தரித்து, முதன்மூவரும் கல்வியிற்பயின்று வருங்காலத்தில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசகவாயிகள், தமது சகோதரர் முதலியவர்களோடு திருவண்ணாமலையில்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி னார். மேலேவெண்பாவினுள் வடக்கோடுதேருடை யான் என்று அமைத்தமையை அச்சுவாமிகள், சிய ந்துபாராட்டி, சுவாமிகளைத்தழுவித் தம்மருகிருத் தி, சுவாமிகள் சகோதரர்களாகிய வேலையசுவாமி கள், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் என்னும் இருவரு க்கும் ஒருபுகழ்த் தவள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாட னொசொல்லிமுடித்தார். அதுகண்ட சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், பேருபகையுற்ற, அண்ணாமலை ரொட்டி யாரொன்பவர் தங்களுக்கு வழிச்செலவிற்குபகரித் த முந்துறுப்பொன்னையும் குருதக்ஷணையாக வைத் து உபசரிக்க; அச்சுவாமிகள், “இது நமக்குவேண் டுவதில்லை: நம்மைத்தாழித்தலையே இயல்பாகக் கொண்டு இருச்செந்தூரில் வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவ ரொருவரைத் தங்கள் முன்னிலையில் வெற்றிகொ ண்டு அவர்வந்து நம்மைவணங்கும்படி செய்து கோடலே குருதக்ஷணையாகும்.” என்று மறுத்தரு ளினார்.

அவர்கருத்தறிந்த சுவாமிகள், அதற்குடனப் பட்டு, அவர்மானாக்கரோடும் இருச்செந்தூருக்குப் போய், முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து பிரதக்ஷிணம் வரும்போது; அச்சுவாமிகளாற் கூட்டப் பட்ட தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளையாவனொன்று அகருடல்வந்த மாணாக்க

சரித்திரக்கருக்கம்.

எ

ரிடத்திற்குள்ளே வினாவி, மெம்படி சுவாமிகளிடத்தி ற்பாடங்கேட்டசுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொ ண்டு, அவர்களைத் தமதுவழக்கப்படியே தூவிக்கத் தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சுவாமிகளோடும் புல வருக்கும் கலகநேரிட; புலவர், சுவாமிகளைத் தூதன வகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவேன் மனத்துணிந்து, “நாமிருவரும் நிரோப-த-தம் பாடுவோம்: முன் னர்ப்பாடிமுடிச் வருக்கு அடிபலாதார் அடிமை யாவோம்.” என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார். சுவா மிகள், தங்கருத்து நிறைவேறுதற்கு வாயில் இது வே என்றுசுருதி அதற்கிசைந்தருளி; அவரோடுப- ட்த்தொடங்கி உடனே, அத்தலத்து முருகக்கட வுண்மீது நிரோட்டகயமகவந்தாதித் தொடையாக முப்பதுகட்டளைக்கவித்துறைபாடி முடித்தருளிநா டார். அதுகண்டபுலவர், தாம் ஒருசெய்யுளையும் பா டிமுடியாமைபயபுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திரு வழக்காவணங்கி, “அடிமையாமினேன்.” என்று வி ண்ணப்பஞ்செய்ய; சுவாமிகள் தமதுமையாயடை ந்த அப்புலவரை ஆதினத்திற் சுழைத்துவந்து அச் சுவாமிகளுக்கு, அடிமையாக்கிவிட்டார். அச்சுவா மிகள், திருவுளமகிழ்ந்து சிவப்பிரகாசசுவாமிகளை பார்த்து, “தாங்கள் பாடியசெய்யுளிற் குறித்தபடி யே சிதம்பரத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக.” என்று விடைகொடுத்தனுப்பியருளினார்.

சுவாமிகள், அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து, முன்போலவே அண்ணாமலைரெட்டிய ரொன்பவருக்குத் திருவருள்பாவித்து, அவரது வேண்டுகோளின்படி அவமாளுகையிலமைந்த வாலிசுண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்துள்ள திருவெங்கையாநகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவரார்ந்தட்டப்பட்டு, சிறுமடத்துள் வீற்றிருந்துகொண்டு, அத்தலத்திலுள்ள பழமனைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக்கலம்பகம், திருவெங்கையூர், திருவெங்கையலங்காரம், என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களை இயற்றியருளினார். அக்காலத்தில் ஒருநாள், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவஇரத்ததால், அடியார்க்குபயோகமாகத் திருமடத்தெயிரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு,

“திருந்துதமிழிலக்கணவைந் திணைக்கோவை விருத்தகிரிச் செல்வற் கோதும், பெருந்தகைமையுடையமாரம் விடுமோலை வெங்கைக்கர்ப்பிடாரி காண்க, விரும்புவியிலொருமுருங்கைக் கொம்பொடியாமற்காத்கிங் கிருக்கு நீகம், முருங்கைதலைவே ரோடுங் களைந்தனையென் றுலுனக்கு முறைய தாமோ.”

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாதிரத்தே, அவ்விதம் அழிந்தொழிய; தாம் சிலகாலமங்கிருந்து, துறைமங்கலத்தை யடைந்தருளினார்.

அக்காலத்திலே, அண்ணாமலைரெட்டியாரொன்பவர், சுவாமிகளை “தேவரீர் விவாகம்செய்துகொள்ள வேண்டும்.” என்று பிரார்த்திக்க; “அதற்குத்தரமாக,

“சேய்கொண்டா ருங்கமலச்செம்மலுடனேய ரவப், பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டிச் சரத்தானே, நோய்கொண்டா லுங்கொளலா நூறுவயதள விருந்து, பேய்கொண்டா லுங்கொள்ளலாம் பெண்கொள்ளலாகாதே.”

என்னும் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவைத் தந்தருளினார். சுவாமிகள் கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலைவாயிகளைப் பிரார்த்திக்க; அஃர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறுமோ என்னுங்கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டு மின்றி மௌனராயினார். பின்னர் யாத்திரையினின்றும் வந்த கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ்செய்தமாதிரத்தில், அவர், அதற்குத்தர

“நாணியென்பதை நாரியென றுரைத்திடு நசையாடே, வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றும், காண லாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக்கண்டாற், பூணு வார்மயல் கரையை ரொன்பதும் புதிதோ.”

என்னும் கலித்துரையைப்பாடித் தமது கருத்தை உள்ளபடி தெரிவித்தார். சிவப்பிரகாசசுவாமியை

கள், தம்பின்னோராகிய இருவர் கருத்தையும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம் துறவறம்பூண்டமையைத் தெரிவித்து மணம்புரிவித்து, “இல்லறத்தை வழு வாமல் நடத்தி வாழ்க.” என்று ஆசீர்வதித்து, அவர்களை நிறுத்திவிட்டு, தம்மிடத்தன்புபூண்ட அன்னமலைவாட்டியாரோடு சிதம்பரத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருமடங் கட்டுவித்து அதில் வீழ்நிறுந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசவிாகாசம், தருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர் நான்மணி மாலை, என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளினார்.

பின்பு சிதம்பரத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப்பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற்குடந்த ஒருபெண் விதியினிடத்தே உப்புவிற்றலைக்கொண்டு, இரக்கமுற்றுத் திருநேர்க்கதினைச்செய்து அவளது நல்லுழையும் பரிபக்குவத்தையும் உணர்ந்து; அவளுடைய பூமையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தத் திருவுலகொண்டு,

“நிறைய புளதோ வெளிதோ கொளுவேம்
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மா - னுறையுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்
திருக்காட்டுப் பள்ளி யெய்க்கு.”

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத்நிரத்தே, அப்பெண்,

“தென்னோங்கு தில்லைச் சிவப்பிரகா சப்பெருமான், பெரன்னோங்கு சேவழிபைப் போற்றினோமன்னோன், நிருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டோந் தீராக், கருக்கூட்டம் போக்கினோங்கான்.”

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியினெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்க வினாவொடுவிழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாய் நிற்க; அப்பெண்ணிற்கு உண்மைஞானமுண்டாகும்படி திருபாநோக்கஞ்செய்து, சிலகாலமங்கிருந்தார்.

அதன்பின் சுவாமிகள், காஞ்சிபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி அன்னமலைவாட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது பிடியிலே சார்தலிங்கசுவாமிகளைக்கண்டு, களங்கூர்ந்தபின் அவரை நோக்கித் தாங்கள் பேருரென்னுந் திவ்வியதலத்தினின்றும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று வினவ; அவர், “திருக்கலாயத்தில் சிவபெருமானருளியவாறே சமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து வீரசைவசூமயத்தை உலகத்தில் நிலைபெறநாட்டி முருகக்கடவுளது வரப்பிரசாதியாய் மயிலமலையில்

விளங்கியிருந்த ட சங்குகன்னொன்னும் கணத்தலை
வரது திருவருள்பெற்றசிவஞானபாலையதேசிகரை
த் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும் காதலால்வந்தே
ன்." என்றுரைத்தருளினர். பின்னர், இருவரும் பே
ருவகையுற்றுப் பொம்மையபாலையத்துக்குச் சமீப
மாகிய புத்துப்பட்டு என்னும் நகரத்தையடைந்த
வுடன் சாந்தலிங்கசுவாமிகள், சுவாமிகளேநோக்கி,
"நாமிருவரும் சிவஞானபாலையதேசிகரைத் தரிசிக
கவேண்டியிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்திர
ங்கள் பாடுக." என்று பிரார்த்திந்; சுவாமிகள்,
"நாம் நானதுதி பன்னுகிறதேயில்லை." என்று ம
த்துவிட்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ்வூரிலு
ள்ள ஐயனர்கோயிலின்புறம்பில் அன்றிரவு துயில்
கொண்டார். அப்பொழுது, முருகக்கடவுள் மயில்
வாகனாருடாய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடு
புஷ்பங்களைவைத்து "இவற்றை மாலையாகத்தொடு
த்து நமக்கு அணியக்கூடிய." என்று திருவாய்ம
லர்ந்து மறைந்தது. அன்று, சாந்தலிங்கச
வாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க; அவர், "சிவஞானபா
லையதேசிகர் முருகக்கடவுளிடத்து அநிபத்திமைபூண்
ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருத்தலால் அதுபற்றி
யே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொப்பனத்தில் அச்

† சங்குகன்னர் சரித்திரவரிவை மயிலாசலபூரணத்துட்
காண்க.

தேசிகர் மகிமையை இவ்வாறாகப் புலப்படுத்தினார்."
என்று வலியுறுத்தினார். அத்தேசிகர்மீது தாலாட்
டு, நெஞ்சுவிடுதுது, என்னும் பிரபந்தங்களைப்பாடி,
சந்திதானத்திலே அரங்கேற்றி, ஞானோபதேசம்
பெற்று, அந்தஞானசாரியரது கட்டளைப்படியே த
மது தங்கையாகிய ஞானம்பிகையைச் * சாந்தலிங்
கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுத்துவிட்டு,
தம்மை நெடுநாளாகப் பிரியாது அத்தியந்த அன்பு
டையராய் உடன்றொடர்ந்து வந்த அண்ணாமலை
ரெட்டியாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப் போகும்
படி ஆஞ்ஞாமித்து, ஞானசாரியரைத் தரிசித்துக்
கொண்டு, அவ்விடத்திற்குநே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானசாரியரிடத்தே
விடைபெற்றுக் காஞ்சிபுரத்தையடைந்து, சுவாமி
தரிசனஞ்செய்து அங்கிருக்கும்பொழுது, நிகுண
யோகியென்பாரைக் கட்டபாஷையிற் செய்யப்பட்
டிருந்த விவேகசிந்தாய் லின் ஓர் பாகமாகிய வே
திரந்தபுரிச்சேதத்துக்கு வேதிரந்தருடாமணி யென
ப்பெயர்த்தது அதனையும், இரோணுகொன்னங்கண
த்தலைவரால் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிக்
கப்பட்ட சித்தாரந்தசிகாமணியையும், பிரபுதேவர்
சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும், தமிழிற்பாடி
யருளி, ஞானசாரியரைத் தரிசிச்சுவேண்டுமென்னு

* சாந்தலிங்கசுவாமிகள் பின்னர்த் துறவுபெற்றார்.

ம் பேராசையால் அவர்மீது பிள்ளைத்தமிழ், திருப் பள்ளியெழுச்சி, அதிகயப்பத்து, என்னும் மூன்று பிரபந்தங்களை யுஞ் செய்துகொண்டு, அங்ககன்று இடையிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்து, கூவமென்னும் திருவிழைகாலத்திற்கு எழுந்தருளும்பொழுது, அத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் திரிபுராதகநாதருக்கு நித்தியநைமித்திகங்களை வழுவாமல் நடத்திக்கொண்டு அதிகாலைகளாய்க் கூவமுதலிய ஐந்துநகரத் தினுமிருந்த வேளாளர்கள், சுவாமிகளின் அம்புத் தலங்களைக் கேள்வியுற்று, எதிர்கொண்டுபசரித்து வணங்கி, அத்தலபுராணத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தருளும்படி பிரார்த்திக்க; அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிசைந்து, அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டு புராணம்பாடி முடித்து, அரங்கேற்றி; பிரிவாற்றாது வருந்திவரும் அவர்களைத்தேற்றி நினைத்திவிட்டு, ஞானசாரியை டைந்து தரிசனஞ் செய்து, மேற்சொல்லிய பந்தங்களைச் சந்திப்பி லரங்கேற்றி, உடன்கிதிருந்தார்.

பின்னர் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் கொண்டு விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதரை யும் பெரியநாயகியம்மையாயுந் தரிசித்து வணங் கி, அவ்விடத்திலே ஞானசாரியர் கட்டளைப்படி ஒரு திருநாடமமைத்துத் தம்வரவுநோக்கி எதிர்கொ ண்டு நினைத்திவரும் திதம்பரபூபதியைச் சிறப்பித்து,

“லெங்கைப் பழமலை யார்மீது கோவை வியந்து னாக்கு, மெங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவு கொடு, திங்கட் பவனி யிருகான் முதுகுன்றர் சேர் மனுகின், மங்குற் சிதம்பரபூபதி நல்குமடமிதுவே.”

என்னும் கட்டளைக்கவித்துறையைப் பாடியரு ளி, அத்திருமடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலை யந்தாதி, பிஷாடன நவமணிமாலை, கொச்சக்கக்களி ப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்குழிநெடிலாசிரிய விருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கவித்துறை, என் னும்பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஒரு நாள், மணிமுத்தரத்திலே ஸ்நானஞ் செய்து வரும் பொழுது, அந்நருகிருந்த மாஞ்சோலையின்புறத் து வறிதே விழுந்துகிடந்த மாங்கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு நைவேத்யத்திற்கு உபகரணமாகுமென்று கருதி எடுக்க; அதுகண்ட அச் சோலைக்காலலாள் மகிமையறியாது மடிபிடித் திழுத்து மனவருத்தஞ் செய்தனள். சுவாமிகள், அவன் சிவாபராதியாயிருத்தலின் அவனை தண்டித்துச் சுத்தனாகத் திருவுளங்கொண்டு,

“அடுத்துவருந் தொண்டனுக்காவந்தகளைத் தாளா லடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானு-வெடுத்ததொரு மாங்கனிக்கா வெனனை மடிபிடித்த மாபாவி சாங்கனிக்கா தித்தன்வா” தான்.”

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி, சூரியனுதயமானவுடன் உயிர்வாழ்க்கும்படி செய்து, நற்கதியில் டைவித்தருளினார்.

சிவநாட்சென்றபின் அங்ககன்று, திருப்புகழ்மெய் திருத்தலங்கடோறும் யாத்திரைசெய்து வரும் பொழுது, அகராதிரசெய்தவீரமாமுனிவரென்பவர், எதிர்ப்பட்டு யேசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற்பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே அக்கொள்கையை மறுத்து, யேசுமதிராகரணமென்பபெயரிய ஓர்நூல் அருளிச்செய்து, ஒவ்வோர் தலங்களையும் இவ்விரண்டு வெண்பாக்களாற் றோத்திரஞ்செய்து முடித்து, அதன்பின் கலம்பகமென்னும் ஓர்பிரபந்தத்தை இயற்றிக்கொண்டுவந்து, ஞானசாரியரைத்தரிசித்து, அந்நூலை சந்திரானத்தி லரங்கேற்றி, உடன் வசித்தனர். ஒருநாள் சாயங்கால அதுட்டான முடித்துக்கொண்டு, ஞானசாரியரிடத்துத் தாம் ஏகாந்தமாயிருந்து, சடஸ்தல இலிங்கானுபவமுதலியவற்றை ஆராய்ந்துகொண்டு இன்புறும்பொழுது, எதிரொழந்த சந்திரோதயததைக்கண்டு,

“கடன்முடி முரர்ப்பக் கதிர்க்கயிற்ற லேதியடைமதி வின்கழைநின் றுடக் - கொடைமருவுமெங்கள் சிவஞான வேந்த னிறைத்தமணி தங்கியவே தாரகைக டாம்.”

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, பின்னுமொருநாள், தனிமையாய்ச் சமுத்திரநீரத்தை யடைந்து அங்குள்ள நலுமணற்பரப்பில் தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் எழுதிவரும்படி தம்பின் னோராகிய கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளுக்கருக் கட்டலாயிட்டு, ஞானசாரியரிடத்தே விடை பெற்றுக்கொண்டு நல்லாற்றாயடைந்து, அவ்வாசிரியர் திருமடத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள், இஷ்டலிங்கவகவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்திப்புராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச்சருக்கம்வரையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாரகரத்தில், பதினெட்டாம்வயதில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார். அதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவ்விடத்தேசென்று,

“முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு சுண்டசுனப் புதிர்ச்சி யாலே, தன்னியலை முழுது முறைத் தமையாமுன் னினைக்கவர்ந்து தடங்கா ளத்தி, மன்னவனுன் டானெனது மாதவத்தின் வலிநீர மன்னிநின் மீதே, யென்னுடன்வந் தவதரித்த விளங்கருணைப் பிரகாச னென்னுங் டோவே.”

என்னும் விருத்தத்தைப் பாடிநிற்க; வேலைசுவாமிகள்,

“ஆண்டதனா லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற்
றமையனினு மதிக மென்றே, பூண்டவுல கதனினு
ள்ளோர் புகல்வதுகேட் டிருந்துமென்ன புதுமை
தானோ, காண்டுகுண் மணியேநல் விளங்கருணைப்
பிரகாசக் காளாய் ந்தான், மாண்டனையென் றறி
ந்திருந்து முயிர்தரித்தேன் யானுமிகு வன்னெஞ்
சேனே.”

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடித் துக்கித்துக்
கொண்டு, சுவாஸ்களைப் பிரியலாற்றாது வருந்தினி
ன்றனர். அவரை ஒருவாறுதேற்றி நிறுத்திவிட்டு,
தாம் நல்லாற்றாபுடைந்து, திருமடத்திலிருந்து
கொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலிங்கப்பெரு
மான்மீது அபிஷேகமாலையும், நெடுங்கழிநெடிலும்,
குறுங்கழிநெடிலும், நிரஞ்சனமாலையும், கைத்தல
மாலையும், சீராளத்திப்புராணத்தில் கண்ணப்பச்ச
ருக்கமும், நக்கிரச்சருக்கமும், செய்தருளி, சிவாது
பவச்செல்வராய்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து, முப்
பத்திரண்டாம்வயதில், கன்னிமதியில், பெளர்ணி
மைத்திதியில், பரசிவலிங்கத்திற் கலந்தருளினார்.

அப்பொழுது வேலையகவரமிகள்,
“அல்லமலர்ப் பண்ணவனு மரீராய்ந் ததிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான-முல்லை
யரும்பிற் பொடியு மணிமுதுவ னல்லாய்
“ரும்பிற கணுநிகர்த்தேன் நான்.”

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத
அருந்துயர்க்கடலின்மூழ்கி, ஒருவாறு தெளி
ந்து, சிவப்பிரகாசகவரமிகளது சமாதரிசனஞ்
செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, நல்
வார்ப்புராணம், இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமலை, கும்ப
கோணச்சாரங்கதேவர் சரித்திரமரிகிய வீரசிங்காத
னப்புராணம், குகைநமச்சிவாயதேசிகர் சரித்திரமா
கிய நமச்சிவாயலிலை, திருஷ்ணசநீத்திரமரிகிய பா
ரிசீர்தலிலை, மயிலத்திரட்டைமணீமலை, மயிலத்
துலா, என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, சீகர
ளத்திப்புராணத்தைப் படித்து பெருமத்தார்மட
த்தில், எழுபத்திரண்டாம்வயதில், சிவலிங்கவைக்
கியமாயினார்.

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிறுதம்பலம்.

சிவமயம்.
மூவரருளியபிரபந்தங்கள்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

சோணசைலமாலே,
திருச்செந்திலந்தாதி,
திருவெங்கைக்கோவை,
திருவெங்கைக்கலம்பகம்,
திருவெங்கையுலா,
திருவெங்கையலந்தாரம்,
சிவப்பிரகாசவிக்காசம்,
கருக்கபரிபாஷை,
சதமணிமாலே,
நால்வர்நான்மணிமாலே,
நரலாட்டு,
நெஞ்சவிடுதூ,
வெதாரந்தஞ்ஞடாமணி,
சித்தாந்தசிகரமணி,
பிரபுலிங்கலீலை,
பிள்ளைத்தமிழ்,
திருப்பள்ளியெழுச்சி,
அதிசயப்பத்து,
திருக்கவப்புராணம்,
பழமலையந்தாதி,
பித்தாடனநவமணிமாலே,
கொச்சகக்கலிப்பா,
பெரியநாயகிவிருத்தம்,
பெரியநாயகிகலித்துறை,
யேசுமதநிராகரணம்.

கேதத்திரவெண்பா,
கலம்பகம்,
நன்னெறி,
சிவநாமமங்கமை,
அபிஷேகமாலே,
நெடுங்கழிநெழல்,
குறுங்கழிநெழல்,
நிரஞ்சனமாலே,
கைத்தலமாலே.

வேலையசுவாமிகள்.

நல்லூர்ப்புராணம்,
கைத்தலமாலே,
வீரகங்காதனபுராணம்,
குணநமச்சிவாயலீலை,
பாரிசாதலீலை,
மயிலத்திரட்டைமணிமாலே,
மயிலத்துலா.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்.

இஷ்டவிங்கவகவல்,
இமமூவருமருளிச்செய்தது,
சிகாந்ததிப்புராணம்.

ஆகப்பிரபந்தங்கள்-சுரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
அருளிச்செய்த.

திருவிற் கோலத்தேவாரம்.

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருவினாருமையொடுமொன்றியின்றதோர்,
திருவினான்வளர்சடைத்திங்கள் கணிகையான்
வெருவிவானவர்தொழுவெருண்டுநோக்கிய
செருவினாறுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (க)

சிற்றிடைபுமையொடுபங்கனங்கையி
லுற்றதோரொரியினனொருசரத்தினால்
வெற்றிகொளவுணர்வுபுரங்கனவெந்தறச்
செற்றவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (உ)

ஐயனல்லதிசயனயன் லிண்ணோர்தொழு
மையணிகண்டனார்வண்ணாவண்ணம்வான்
பையரவல்லுலான்பாகமாகவுஞ்
செய்யவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (ங)

விதைத்தவன்முனிவருக்கமருன்காலனை
புதைத்தவனுயிரிழந்துருண்டுவிழ்தரப்
புதைத்தவனெடுநகர்ப்புரங்கண்முன்றையுஞ்
சிதைத்தவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (ச)

முந்தினான்மூவருண்முதல்வனையிலுன்
கொந்துலாமலர்ப்பொழிற் * உகமேவினா

* உகம் என்பது - உகம் என மருவியது.

னந்திவான்பிறையினுனடியர்மேல்வினை
சிந்துவானுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (ரு)

தொகுத்தவனருமறையங்கமாகமம்
வகுத்தவன்வளர்பொழிந் கூகமேவினை
மிகுத்தவன்மிகுத்தவர்புரங்கன்வெந்தமச்
செகுத்தவனுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (சு)

விரித்தவனருமறைவிரிசடைவெள்ளந்
தரித்தவன்மரியலர்புரங்களாசற
வெரித்தவனிலங்கைபரகோனிடர்ப்படச்
சிரித்தவனுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (எ, அ)

திருநருபரமெரிசெய்தசேவகன்
விபரவொடுமகிசடையிலவைத்தவ
ளரியெடுபிரமனதாற்றலாஹருத்
தெரியலனுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (சு)

சீர்மையிலசமனெடுசீவரக்கையர்
நீர்மையிலுரைகளகொள்ளாதநேசர்க்குப்
பார்மலிபெருஞ்செல்வம்பரிந்துநல்கிடுஞ்
சீர்மையினுனிடந்திருவிழ்கோலமே. (ஊ)

கோடல்வெண்பிறையனைக்கூகமேவிய
சேடனசெழுமதிற்றிருவிழ்கோலத்தை
நாடவல்லக் கழிந்நானசம்பந்தன்
பாடல்வல்லாரகளுக்கில்லைபாவமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.
திருநானசம்பந்தமூர்த்நிராயனார்
அருளிச்செய்தி

*திரு இலம்பையங்கோட்டீர்த்தேவாரம்.

பண் - கு தி ஞ் சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையினூர்பருப்பதந்துருத்திமாந்தேறு
மாளிலாச்சீர்மறைக்காடுநெய்த்தான
மலையினுன்னெனதுரைதனதுரையாக
நீறணிந்தேறுகந்தேறியநிலைன்
கலையினூர்மடப்பிணைதுணையொடுந்துயிலக்
கானலம்பெடைப்புலங்கணமயிலாஹ
மலையினூர்பைம்பொழிவிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (சு)

திருமலர்க்கொன்றையானினிறியூர்மேயான்
தேவர்கடலைமகன்நிருக்கழிப்பாலை
நிருபமொன்னுரைதனதுரையாக
நீறணிந்தேறுகந்தேறியநிலைன்
கருமலர்க்கமழ்சுனைநீண்மலர்ச்சூவுளை
சுநிர்முலையினாயவர்தமிழுகத்துலவு
மிருமலர்த்தனபொய்கையிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (௨)

* இத்தலைத்தின் மான்மியத்தை இப்பூரணத்தின் நூ. - வறு
பக்கத்தின் காண்க.

உச திருஇலம்பையங்கோட்டேர்த்தேவாரம்.

பாலனும்விருத்தனும்பகபதிதானும்
பண்டு வெங்குற் றுதைத்தடியவர்க்கருளுங்
காலனும்மெனதுரைதனதுரையாகக்
கனலெரியங்கையிலேந்தியகடவு
ணீலமாமலர்ச்சுணைவண்டுபண்ணெய்ய
நீர்மலர்க்குவளைகடாதுவிண்டோங்கு
மேலநாறும்பொழிலிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (ங)

உளங்கொள்வாழ்ச்சியார்கச்சியேகம்ப
னெற்றிபூருடையுண்ணுமலையண்ணல்
விளம்புவானெனதுரைதனதுரையாக
வெள்ளநீர்விரிசடைத்தாங்கியவிமலன்
மக்கலைதுளமலைகளுஞ்சிலம்பக்
கொங்கொடியெழுந்தெங்குங்குவிளங்கொள்ள
விளம்பிறைதவழ்பொழிலிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (ச)

தேனுமாயமுதுமாய்த் தெய்வமுந்தானாய்த்
தியொடுநீருடன்வாயுவாந்தெரியில்
வானுமாமெனதுரைதனதுரையாக
வரியராவரைக்கசைத்துழிதருமைந்தன்
கானமான்வெருவுறக்கருவிரகூடங்
கடுவனோடுகளுமூர்கற்கடுஞ்சார
லேனமானுழிதருமிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (ரு)

மன்னுலாமடியவர்க்கருள்புகின்ற
வகையலாற்பலிதிரிந்துண்பிலான்மற்றோர்

திருஇலம்பையங்கோட்டேர்த்தேவாரம். ௨௫

தனமிலானெனதுரைதனதுரையாகத்
தாழ்சடையிளமதிதாங்கியதலைவன்
புனமெலாமருவிகளிருவிசேறுத்தம்
பொன்னெழும்புமணிகொழித்தாழ்வந்தெங்கு
மினமெலாடைகரையிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (சு)

நீருளான்றியுளானந்தரத்துள்ளா
னினைப்பவர்மனத்துளானித்தமாவேத்து
முருளானெனதுரைதனதுரையாக
வொற்றைவெள்ளேறுகந்தேய்வொருவன்
பாருளார்பாடலொடாடலுறது
பெண்ணாற்றஞ்சிறைவண்டின்பாடு
மேருளார்பைம்பொழிலிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (சு)

வேருலாமாழ்கடல்வருதினாழிலங்கை
வேந்தனதடக்கைகளடர்த்தவனுலகி
லாருலாமெனதுரைதனதுரையாக
வாகமோராவணிந்துழிதருமண்ணல்
பூருலாநல்லனமாக்களுஞ்சார
வாரணமுழிதருமல்லலிங்கான
லேருலார்பொழிலணியிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (ஊ)

கிளர்மழைதாங்கினுணன்முடிமுடையோன்
கீழடிமேன்முடிதேர்ந்தளக்கிலார
வுளமழையெனதுரைதனதுரையாக
வொள்ளழலங்கையிலேந்தியவொருவன்

உச திருஇலம்பையங்கோட்டீர்த்தேவாரம்.

வளமழையெனக்கழைவளர்துளிசேர
மாசுனமுழிதருமணியணிமாலை
யினமழைதவழ்பெருநீலம்பையங்கோட்டே
நிருக்கையாப்பேணிபன்னெழில்கொள்வதிலுபே. (சு)

உரிஞ்சனகூறைகளுடம்பினராகி
யுழிதருசமணருஞ்சாக்கியப்பேகள்
பெருஞ்செல்வனெனதுரைசுதுரையாகப்
பெய்பலிக்கெனமழல்பெரியவர்பெருமான்
கருஞ்சுனைமுல்லைநனபொன்னடைவேங்கை
களிமுகவன்பிடாடுதேனினமுரலு
மிருஞ்சுனைமல்கிவிளம்பையங்கோட்டே
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதிலுபே. (து)

சுனைமலிகனைகடலொலியோதங்
கொளலங்கழிவளர்கழும்லமென்னு
நந்திராருமைபநிநான்மறைநாவ
னற்றமிழ்க்கின்னுணைஞானசம்பந்த
னெந்தையார்வளநகரிலம்பையங்கோட்டே
ரிசையொடுகடியபத்தும்வல்லார்போய்
வெந்துயர்கெடுகிடவிண்ணவரோடும்
விடுபெறினமையின்வீடெளிதாமே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிதிருநாமம்-அரம்பேசுரர்.

தேவிதிருநாமம்-கனகசுரம்பிகையம்மை.
சந்திரசேகரர்-கோடேந்தமுழையம்மை-என்பதும் வழக்கம்.

சருக்கவகராதி.

பக்கம்.	சருக்கம்.	தொகை.
எ0	அழகுமழையசருக்கம்.	ச2
சுச	சந்தால்கிரிசந்தாலசருக்கம்.	உச
எசு	செந்நெல்வஞ்சருக்கம்.	ச2
அசு	தாருகன்வதைச்சருக்கம்.	உசந
நசு	திரிபுரதகனச்சருக்கம்.	கநஅ
கசு	திருத்தலச்சருக்கம்.	எஅ
ரு	நைமிசாரணியச்சருக்கம்.	எ0
க	புரையார்.	கசு

பிரசித்தபத்திரம்.

சென்னப்பட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டை. தம்பு
செட்டியார்வீதியில் மேலண்டைவாடை-130-வது
நெம்பர் வீட்டில் நம்மிடத்திலும், சென்னப்பட்ட
ணத்தைச்சார்ந்த இராப்புரம் மன்றாச்சாமிகோவில்
தெருவில் கீழண்டைவாடை-94-வது நெம்பர் வீட்
டில் ம-ந-பு-சரவணனுயரவர்களிடத்திலும்,
சிதம்பரம் ஸ்ரீசபாநாயகர்திருவனந்தல் காலே சந்திக்
கட்டளை ம-ந-பு-ச-கந்தசுவாமிமுதலியாரவர்க
ளிடத்திலும் இப்புத்தகம், அனா-10-ஆகவும், வசவ
புராணம், ருபா-1-அனா-4 ஆகவும் விலைக்குப் பெற்
றுக்கொள்ளலாம். தபால்முன்னிலையில் அழைத்துக்
கொள்வோர், தபாற்கலியுடன் மனியார்டர் அனுப்
பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இங்ஙனம்;
கா. ஞானசுந்தரஜயர்.

திரிபுராந்தகநாயகி.

பைத்தசி ஹமணியாவந்தாழ்ந்து மதிகவர்கின்ற
பரிசுதென்ன, மெய்த்தவிரும்புகழ்த்திருவிந் கோல
நாயகன்மகிழ விற்கோலத்தை, யொத்தநுதுதவி
டைப்பொற்சுட்டியின்கீழ்வெண்டிலக மொளிரத்தி
ட்டி, வைத்தருளுமெழி லுடைப்பை யாவல்குலம்
மைபதம்வணக்கஞ்செய்வாம். (உ)

சபாநாதர்.

சீர்கொண்ட-மலைமாதின் திருதல்கண்டராப்ப
கைவெண்டிங்குளீக்கி, யார்கொண்டசடையாவமல
குலேக்கண்டடற்செயுழைப்பகையயர்த்து, நேர்கொ
ண்டவுழைவிழிகண்டருகுதுமெய்ப் புலிப்பகைந்
திருப்பநின்றே, யேர்கொண்டதனித்திலலைநடம்பு
ரியெம்பெருமானையிறைஞ்சல்செய்வாம். (ங)

சிவகாமியம்மை.

வன்னிகரம்வளர்வுநற்பணிபயிலுவருவார்க்கு
ச்சுவர்க்கமீந்து, பன்னுதுதனியடியார்ப்பரிபுரங்
கொண்டெழிற்கனிமெல்லிதழியார்ப், பொன்னனு
குமலாவைசேர்ந்திசைகொளரிமறையோடு புரிந்தி
தாழத், தன்னையிட்டிருத்துபரம்பொருளைநிகரு
மையம்மைசரணிறுழ்வாம். (ச)

விநாயகக்கடவுள்.

கற்றைநெடுஞ்சுடாமவுலிப்பிறையுமொருதன்
கோடுங்கரத்திற்சேர்த்தி, மற்றைநிறைமதியாக்கி

* பையாவல்குலம்மை என்பதும் தேவிதிருநாமம்.

அவிகந்துவல்லபைதன்வடிவுபூத்த, நெற்றிநிகர்த்த
மையன்றி யழகொழுதிருமுகத்தை நிகர்ப்பநேய
ம், பெற்றமழகளிற்றைமனச்சே வகத்தினிதுவியிட
ரப்பிறவிதீர்ப்பாம். (ரு)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

நான்புமுகன்றொழுமைந்துமுகனின்மவாறுமு
கநாதன்றன்னை, வான்குலவுமொருகடவுள்யானையி
ன்பாகனைப்புனத்துவடிவுகூர்ந்த, மான்குறுகவேங்
கையருவெடுத்தானை யசுரர்குலமாப்த்துப்பேய்கட்,
கூன்குருதியொடுமனவிப்புதுவிர், நிட்டானை நம
துளத்துள்ளவைப்பாம். (க)

திருநந்திதேவர்-வேறு.

பாக்குலங்கன்பழிச்சுமைநெஞ்சமும்
வாக்குமங்கைவடிவுநிகர்த்தொளி
தேக்குமவெள்ளிச்சிலம்புடனெம்மையுங்
சாகருந்திகழ்நெழுநுதேத்தவாம். (எ)

காரைக்காலம்மையார்.

கிடபுகண்களிற்சேட்குமவன்புக
லடைந்தகைகொடுயிர்ப்பவனத்தன்வாழ்
வடந்தயங்குவனத்திற்பலையின
னடந்தவம்மைபதமலர்நன்னுவாம். (அ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

அங்கமானதனங்கினுமேம்படு
மங்கையாகப்படைத்துமகளைனப்

திருக்கூவப்புராணம்.

பங்கயாதனன்வென்குறப்பார்த்தருள்
பொங்குஞானசம்பந்தனைப்போற்றுவாம். (க)

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

மருக்குலாவும்றைவனத்தொன்றிய
திருக்கபாடந்திறந்தசொல்வேந்தனை
யருட்குலாவும்றிவினேமூடிய
விருட்கபாடந்திறக்கவுமேத்துவாம். (க0)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கன்றுகாமங்முன்றிலர்தம்முரு
வென்றுமோர்வரிதென்றிருப்போன்றனை
யன்றுதாவதுவருகவரிவைப்பாற்
சென்றுவாவென்றதீரனைவாழ்த்துவாம். (க1)

மரணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

இன்பமாணிக்கவாசகனென்னுமோர்
மன்பெரும்பெயரிவாரும்வீழங்கும்த்
தன்பெயர்க்கொடையோடுதரித்தே
ரன்பன்றன்னையகத்துளிந்துவாம். (க2)

அவையடக்கம் - வேறு.

மூதறிவாளரும்றிவின்மூகரு
மோதுறாடுகியோருஞ்சொற்பொருட்
துணைப்பதற்கொருசெயலுங்கண்டிடு
வெனினென்கவிக்கழிவின்றாகுமால். (க3)

நைமிசாரணியச்சுருக்கம்.

தூல்வந்தவழி - வேறு.

காவிநெர்நீழிமங்கைபங்கினனினைச்சுக்கார்த
மேவுமாசனற்குமாரசந்நீதையிலிந்த
தாவில்காவிசாகாண்டமென்கடற்புகழ்தன்னிற்
கூவநீர்மையுட்கொண்டியான்கூறுவன்றமிழால். (1)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - 48.

நைமிசாரணியச்சுருக்கம்.

சிதவம்புலாமலர்க்கொழிநானிலந்திரமும்
பாதவம்புதலாதியவனமெலாம்பயின்ற
தாதவம்பனிமழையொலிக்குடைந்திடாதமர்ந்து
மாதவம்புரிவோர்க்கிடனைநிசவனமே. (க)

பொன்னுலாமலர்க்கற்பகாடவிழிம்போக
மின்னலாமெனவெறுத்திந்தவனத்திடையின்ப
மன்னயான்புகவருளெனவீசனைமகவா [போர்
னன்னிவேண்டுவெனினிதன்சிதப்பெருநாப்

வந்ததேயுணவாகிமற்றாணுமறுத்துச்
சந்தபோகிகள்போன்றுபோகிநூறித்தமது
புந்திடோம்விரிவொடுக்கையெப்பாடிப்பணமட்கு
முந்துபோகிகள்போன்றியோகிகளுமுழுகான்.

திருக்கவப்பிராணம்.

எலியும்பாம்பும்ங்கதமும்ஞனையுமிளமயிலு
நலியுங்கோம்பியுமொருத்தலுமடங்கலு * நலியும்
புலியுந்தாம்பெறுபகையொரிப்புணருமவ்வனத்தி
மெலியும்பாவமுதமுமேபகையன்விவிரவா. [ன்

ஆதிமாலயன்மனத்தெழுமகந்தையையிடக்க
மீதுலாமழன்மயநெடுத்தம்பமிக்குயர்ந்த
சோதிமாமாமுகிலதிற்குழ்தருதாமந்
திதிலாவகமணித்தியபொறிச்சிவனும். (டு)

கரணநான்கையுங்கடந்தருக்கட்பெருங்கடபுண
சரணவாரிசம்பற்றெனவடைந்ததாபதர்க்குத்
தருணவேள்வியிற்பகைஞர்சாதித்திடப்பட்டாத
வரணமாயதுநலந்தருணைமசாரணியம். (சு)

போசோகமேயெனக்கொடுபின்டிவின்மதவேள்
விரவாரியாய்மலர்ந்துதுன்பங்களைவிளைத்த
கோரபாவமற்றப்பெயர்மெய்பெறக்குளிர்த்து
வரமாதவர்சோகநீத்திடமலர்வழங்கும். (எ)

அருந்தவம்பயின்மைப்புலக்குறும்பினையடர்த்துத்
திருந்துநன்முனிவார்வனத்தொருதனித்தினி
மரந்தவங்குவெண்குடைநிகழ்திதனும்பர்க்கும்
பொருந்துகின்முழிக்காம்கொணும்பெயரினைப்புதுக்

* நவ்வீ என்பது நவி என்றழைத்த.

நைமிசாரணியச்சுருக்கம்.

எ

வேறு.

நெட்டிலைகொண்டுநிமிர்ந்தெழுநீர்ழை
கெட்டியினைந்துதுகின்றனதோகைப்
புட்டனையொக்குமிசைக்கிற்ப்போது
நட்டிவர்செவ்வயினம்பிளையொக்கும். (சு)

எரிபுளாவின்றவிளந்தளிர்மாவி
னருகுநீனிமமார்தருபுண்ணை
மருவுதல்செஞ்சடைவள்ளன்மருநிகு
தருமம்வளர்ப்பவடங்குதலொக்கும். (க0)

ஒண்டனொடொன்றிழையொண்கழைதம்மில்
வன்றழல்வந்துவளர்த்தெழமீது
சென்றமர்மந்திதிடுக்கிடவிண்ணின்
மன்றனெடுத்தருவின்மிசைவாவும். (க1)

பாசிலைகொண்டுயர்பாசவமென்பு
மாசதுணைமருங்கினுகுத்தல்
கேசவனாபுகிடைத்தவர்மீது
வீசதுமொய்ம்மலர்மாரியின்மேவும். (க2)

வேறு.

இத்தகைநலம்பெற்றுள்ள வெழிறருவனத்தின்
மேய், மெய்த்தவர்புலன்களைந்தும் விரவுமனமு
மிட்டு, முதுகலையெக்கிழுந்து முதற்பெருங்கடவு
டன்பா, ஆய்த்தவருல்கவாழ்வை யொருபொருளா
கக்கொள்ளார். (க3)

உலகினர் செல்வநந்தனுரைப்பொருளிரண்டுங்
கோட, விலகுவிண்மதியங்காட்டவென்றுமோர்த
கைத்தாய்ச்சேறல், விலகுதஞ்செல்வமெங்கள் விழு
ப்பொருளாயவண்ண, லலகில்செஞ்சோதிப்பின்ன
லணிமதியுணர்த்தவாழ்வார். (கச)

அன்புகொண்டருஞ்சிவத்தோடயர்ந்தனுப
வித்திருக்கு, மின்பமுமுத்தியன்மென்றிக்ந்துந்
துடைப்பமேலோர், துன்பமிக்கெய்திமின்னிற்றொ
லைந்துபோஞ்சிறின்பத்திற், றன்பரிவறத்துறத்த
ல்சாற்றவேண்டுவதுமுண்டோ. (கச)

சேயரினெடுங்கட்செவ்வாய்ச்சிறுதுதற்கரிய
கூந்தல், லேயமர்வலயப்பொற்றோள்வெற்புறழ்கு
வவுக்கொங்கை, யாயிழைமகளிர்நேயத்தணையினும
வரையின்ற, தாயெனக்கருதுநீரார்தபனியமோட்டி
ற்காண்பார். (கச)

பற்றிகலிலாதஞானப்பண்பினார்பட்டார்: பே
ண, மற்றவர்க்கெதுக்கவுன்னாவல்லமெய்த்தவத்தி
ன்மேலோர், முற்றுறுமின்பதுன்பமுன்புளதொட
ர்புடற்கென், றற்றமின்மகிழ்ச்சிவாட்டமகன்றந்
துணிவின்மிக்கார். (கச)

கண்டுகைக்கலனுந்நுத்தளபமும்பொருளந்தயா
க்கை, * மண்டிதர்சுழலக்கற்றைமவுவிபரிநிறைந்த

* மண்டிதர் - அலங்காரமுடையவர்.

தென்னீர்த், குண்டுகைதன் டுதாங்குகையினர்குன்
றவில்லி, புண்டரீகத்தாட்கன்புபொருந்தியம்னத்த
ர்மாதோ. (கஅ)

கண்புனறுனிப்பநெஞ்சங்கொந்துகமயிர் பொ
டிப்பத், தண்புனறரித்தவேணித்தம்பிரான்பூசை
செய்வார், பண்பயின்மறைகணுன்னின்பயத்தவரம்
ஞ்செழுத்தி, நண்புடன்பகருகின்றநாவர்முக்கும்
றந்தீரந்தார். (கஅ)

வேதன்மாறமையுமன்னார்விப்பதந்தமையுங்
கொண்டார், ராஜநாயகனெம்மீசனருளிலவர்தஞ்
செய்கை, யானுமேரீரிரணந்தன்னையிறந்திடு
வவல்லர், ரோதுறுதுதிநிந்தைக்கணுவகையும்லெ
றுப்புமிலார். (கஅ)

ஆதரவினசொற்றாய்மையருணெறியொழுக்க
மெய்யுணர்வகையுந்நைமீசனம்பொய்யா
கோப்பி, காதரவிலர்வேதார்த்தக்கருத்துணர்பெ
ரியர்செம்பொற், பூதரவிலிதானம்புகுந்திறைஞ்சு
தற்குநேயர். (கஅ)

வேறு.

ஹிப்பெருமுனிவர்தம்முண்முன்பொருநாரிநு
ந்தவக்காசிபன்வசிட்டன், ஹிப்புறழ்சுழலக்கெளத
மன்பார்த்துசன்கண்ணுவன்சவுனகனே, மெய்ப்
புலத்தியன்றசனகனூர்தன்வரன்மீகன்சாநாதபல

தி, யொப்பிலாரேகர் குழுமியவ்வனத்தினோருபுடை
வந்துவிற்திருந்தார். (உஉ)

இருந்தவர்களை சாகாங்கடத்தற்கிணையதும்
பாசிவகதியிற், பொருந்தினர்க்கன்றியரிதெனத்தம்
அபுந்திகொண்டனைவரும் துதான், வருந்திறமுயல்
வதெந்நெறியென்னுமற்றதையாய்ந்தனருசாவ, வ
ருந்தனிகொழுநன் முதுக்குறைவதனால்கள்கேண்
மின்களென்றழைவான். (உ௩)

வேறு.

எவ்வகைப்பொருள்களுமியவல்லது
செவ்வியதவமதேதெரியின்வேறிலை
யிவ்வுலகினிலஃதியற்றுகின்றதே
யுய்வுடலெடுத்தபேருதுதியென்பவே. (உ௪)

தவத்தினிலமர்புரிசமனைவெல்லலாந்
தவத்தினிலெழுசுடறமையுமுண்ணலாந்
தவத்தினிலவடவனாகவேகாங்கடவ
தவத்தினிலவனமுந்தரிக்கலாகுமே. (உ௫)

நன்றிகொடவத்திலைமூதநல்கவுந்
துன்றியவுயிர்த்தொகைதோற்றவிப்பவு
† மன்றியவுலகுயிரடவுநண்ணினர்க்
கொன்றருள்புரியவுமொருங்கினெய்துமால். (உ௬)

அண்டமும்பொருள்களும்டங்குபேருருக்
கொண்டிடலனுபவனக்குதுகவாழ்புனைல்

† அனததல் - பகைத்தல்.

விண்டலன்மிசைச்செலவிளிவிலாதுற
வொண்டலமன்றியாதுதவவல்லதே. (உ௭)

பொன்றலிமார்பகப்புனிதனாதியை
கின்றுழிதவத்தினுனினைந்தழைத்திட
லன்றியுமலர்க்கரிதாயவெள்ளியங்
குன்றிழைசாணமுங்குதுகலாகுமால். (உ௮)

ஆதலினொப்புயர்வகன் துதன்னேநேர்
மாதவமேசெயும்வழக்கமாமென்
வேறுநின்வசிப்டனங்குணர்த்தகின்றசா
தாதபனினையனசாத்தன்மேயினுன். (உ௯)

வேறு.

தருமமேயிணையின்பொருடையிடைத்தகைசா
லொருமையின்பிணையுதவிவிண்ணலகினுமுடன்போ
யிருமையின்பமுய்த்தந்தகத்தெனமெனிவறமே
யிருமையிணையுதவநிமத்திலை. (௩௦)

தருங்கலவிபுஞ்செவ்வமும்விமும்பொலிவு
மகிழங்கேரலமுமொழுக்கமும்விழுப்பமும்வழங்கி
யிகழும்பாவமும்பழியுநீத்தானுமையிடத்திற
யிகழும்புதனாவருள்செய்யவுஞ்செய்யும். (௩௧)

ஏத்தின்மேல்வருமெந்ததன்னெழிவருவறமா
மாற்றிலன்னதேயாற்றுகவென்றவனாழை
நிற்றிநினைவியிற்கண்டுகைமடலைகணிரம்ப
விற்திருந்திடுங்கவதமனினையனவிளம்பும். (௩௨)

௧௨

திருக்கடவப்பராணம்.

மனைகடோறுமுற்றிந்நிடுகபாலியுண்மகிழ
வனகமால்விடைபூர்ந்துவந்தெளிதினிலுருள்க்
கனைநருங்கடலுலகினிற்செய்வதுகருகின்
வினைகடர்ந்திடுதானமேயன்றிவேறுளதோ. (௧௩)

அரியவாகியகலைகன்யாவையும்பயிலநீர்
பெரியமாதவருயர் தருகுலத்திடைப்பிறந்தோ
ருரியதானியைப்புகழ்ந்தனருவரவ்வளவோ
தரியலார்க்கருமு. (14)வுசெய்தவன்புடைசார்வார். (15)

குழும்வான்முதிலெனப்பயன்றுக்குறுதளிப்பான்
பாழிமாபுகழ்ப்பட்டைபோய்ப்பரந்திடுமுலகி
கோழமாமயன்மான்முதலிமையவர்தமற்றும்
வாழ்மேம்பதமனையெனவாக்குறமலைவார். (16)

இகத்தினன்கொடைப்பெருமையைநான்
ளோரில்லென், நகத்தினுள்பொருளைப்பொரு
கத், தொகுத்தவோர்பொருணல்குவொன்பதெ
யுணர்ந்து, மிகுத்தவரையுங்கொடுப்பரால்வேண்டு
முன்விரும்பி. (17)

புவியிலின்கொடையிலவன்றோற்றத்தின்பொ
லிவு, கவிர்மலர்ந்திடற்கொட்பெனக்கழறுவரதன
லவிர்பெரும்புகழ்க் கொடையதேயதிகமென்றதை
ந்தான், சவீதருஞ்சடைக்கொதமன்காசிவன்சார்
யம். (18)

உவமந்தீர்த்திடுவாய்மையொன்றேயுறினுலகிற் [ப்
தவமுந்தானமுமொருங்குதற் செய்தலெற்றலையாய்
பவமகன்றுநான்மறைமுடிவாகியபரம
சிவனரும்பதம்பெறும்படியுயர்த்திடுந்தெரியின். (19)
இரவிவான்மதியுதித்தொடுங்குதலொலியங்கல்
பரவைதாணிகவாதுறல்பயோதரம்பொழிதல்
கருவினுடுவந்தமர்தல்பின்றோற்றுதல்காயத்
தருவமாமுயிர்நிற்குதல்வாய்மையினன்றோ. (20)

மன்னனாகியவ்வுலகெலாம்புநதிடவரினு, மி
ன்னனாழந்திடலம்விட்டிறந்திடவரினும், பன்
னம்வாய்மையிற்சித்திழந்திடாதொழிகவிப்பவம்போ
ய், மின்னுலாஞ்சடையெம்பிரான்பதம்புகவேண்
டின். (21)

என்றுகாசிபமுலிவரன்வாய்மையினியல்பை
யொன்சுவேவிந்திருந்தவர்தங்கனாடுநாப்ப
வன்றுசார்ந்துமும்பரத்துவசப்பெயரறிஞன்
ஞன்றுபேறுயாருணத்தினீர்கேன்மெனக்கூறும்.

விண்ணுளோர்தமக்கவியுணமகிழ்தரவினோத்து
மண்ணினாருயிர்க்கெடுவிகொண்டுவனைவழங்கி
யெண்ணிலெவ்வுலகிற்சுயின்பிந்துநற்றானம்
புண்ணியந்தவம்வளர்தலான்யாகமேபொருளாம்
யேறு.

இரதிகொண்கருழிவருவட்டவன்
பெரிதுமுண்மகிபெற்றிடச்செய்வது.

சுருதிகொன்மகமென்றவன்சொற்றிடங்
 சுருதிமற்றென்றுகண்ணுவன்கூறுவான். ()
 இல்லொழுக்கமியைந்துபிழாக்கட
 னெல்லும்வண்ணமுஞற்றிமரபுளோர்
 செல்லும்வானிரயத்துயர்சுந்துவான்
 வல்லமக்கட்பெற்றநினைமற்றிலை. (சச)
 மெத்துநின்றவிழுவியசீர்த்தியோ
 டெய்த்தலின்றியிருமையின்புந்தரும்
 புத்திரந்தெயும்புண்ணியவாழ்க்கைதா
 னத்தவத்தினுமாற்றச்சிறந்ததே. (சரு)
 ளாநுநன்மகப்பேற்றையினிதெனக்
 கனநுநற்றவக்கண்ணுவன்சொற்றிடங்
 கொன்றையஞ்சடைக்கூத்தனைப்போற்றியே
 ரொன்றமெய்த்துருவாசனுடைசெய்வான். ()
 உறவுதந்தைதாயொண்டொடிமாதரார்
 சிறுவர்வண்புவிசெல்வம்பெரும்புகழ்
 சிறவினும்படுமாசைபிரிந்தமெய்த
 அறிவினல்லதுதுன்பமகமுமோ. (சஎ)
 வேறு.
 ஈட்டுநங்காலையினேமஞ்சொவுழிக்
 கூட்டலிற்றுயரினைக்குறுகுதேகற்றமும்
 வாட்டிடும்பகைஞராம்வகைசெய்வித்தலின்
 வேட்டிடும்பெறுக்கையைவெறுக்கையின்பமே. ()

கொடுங்கனன்மதுவிடங்குறுநினுண்டிடிந்
 டுங்கருத்தழித்திடுந்தொலைவுசெய்யுமரற்
 சடுந்துயர்க்காமமோகருதினன்னசெய்
 திடும்பினுநதொடர்ந்துவெந்நிரயத்திட்டிடும். ()
 ஆதலிற்பெண்மயக்காதிநீங்கியே
 நீதமத்துறந்திடுமரியசெய்கையே
 மேதகக்கதியினில்விடுமென்றோதினான்
 மாதவத்துயர்துருவாசமாமுனி. (ரு0)
 இனையனவீற்றுவிற்றியம்பிமாதவர்
 வினையறுநன்னெறிதெரியும்வேலையி
 னனையவர்தவமுருவாகிநண்ணல்போற்
 அனியிறவாயிடைச்சுருதன்றோன்றினான். (ருச)
 சுண்டிகைவடமுாங்கவினநீற்றொளிர்
 புண்டிரதுதன்மிசைப்பொலியவங்கையிற்
 மண்டொடுதபண்டலந்தாங்கிவந்திட
 டுண்டவர்கூதனல்வரவுகண்டனர். (ருஉ)
 பொருக்கெனவெதிர்கொடுபோற்றிக்கொண்டுசென்
 அருக்கினராதனமுத்தேயையனீ
 யிருக்கெனவாயிடையிருத்திமாதவ
 ரருக்கியமுதலனவளித்துக்கூறுவார். (ருங)
 அய்யமெய்க்கதிபெறுநுஞ்சுழ்ச்சியாய்நியா
 மையமுற்றிருந்துழிடிசில்வேட்கையான்

மையலுற்றமுங்குவோர்மாட்டுமூரல்கோண்
டொய்யெனத்தாவருபவரினுற்றனை. (௫௪)

தொல்லையம்புராணநாற்றொகுதியாவையும்
வல்லநன்முனிவரின்வாவினுய்ந்தன
நல்லவர்தாம்பெறுநலத்தகல்வியுஞ்
செல்வமும்யாவருஞ்சிறப்பிற் பெற்றவாம். (௫௫)

வாதாரயணமுனிவரையொத்தமெய்ப்
போதநாயகவகுட்பொழியுஞ்செம்முகச்
சூதராதவவினைத்தொடர்புபோய்ச்சிவன்
பாததாமரைபெறும்பரிசுகூறென்றார். (௫௬)

வேறு.

என்றலுமுவகைநெஞ்சத்தெழுந்திடச்சூதனீர்
வே, நென்றொருபொருளுமுன்னுதலப்புறமுத்தி
யெய்தக், கன்றினீரதனும்பாற்கண்னுதலுந்பு
திந்த, தின்னுமையடைந்தியானுமுய்ந்தனனென்று
சொல்வான். (௫௭)

அரியதாம்விச்சைமூவாழ்வைமறைநான்காந்
ங்கங், கருமஞானங்கன்சொன்னான்மிருதிகாந்தருவ்
ம்வின்னூல், பாதம்வாகடம்புராணம்பகருநன்னி
யாயமென்ன, விரிதருமிவறுட்சீர்சால்புராணமே
மேலதாகும். (௫௮)

பன்னுமப்புராணமீரொர்பானெனும்பாருபா
ட்டான், முன்னுஅதலைமை தேற்பமுக்கனெழ்பி

ராமனோந்து, சென்னிகர்ப்பவற்குநான்குதிசைமு
கற்கிரண்டுசெங்கேழ், துன்னுஅர்கனவியென்பேர்
ச்சுடர்களுக்கொவ்வொன்றுமே. (௫௯)

அனையவற்றதிகமெந்தையமலமாக்கதையினா
ந்து, நனிசிறப்பவற்றுட்கார்த்தமதனிணுணலத்ததம்
மா, தனிவருசனற்குமாரசங்கிதையதனுட்சால, வி
னியதுகாளிகாண்டமென்பர்முதறிவின்மேலோர்.

அன்னதில்வியாதனெங்கோர்நுளிஊற்றமியே
ங்கேட்பத், தன்னிகரிலாதமுத்திசார்ந்திடற்கேது
தன்னை, முன்னமங்குநாதானன்னுன்மொழிந்த
வாறுமக்கியானும், பன்னுவனுடம்பெடுத்தபயன்
பெறுமுனிவிர்தேன்மின். (௬௦)

இச்சினைப்பவங்கனிங்நிமிணையிலாமுத்தியெ
ய்தன்மெய்ச்சிவஞானத்தன்றிவேறுளகருமத்தா
ர், தச்சிவஞானம்பெற்றோரயனதுகற்பவீற்றிற்,
ச்சிதானந்தமுத்திசார்குவொன்பமாதோ. (௬௧)

பிறைமுடிக்கின்றமுக்கட்பிரான்றிருத்தலங்க
டம்மி, லறமுடிப்பவர்த்துரந்தோரறிந்துமஞ்ஞான
டாவத், துறைமுடிக்கிற்போரோனுந்துரிசெலாமெளி
திநீற்று, மறைமுடிக்கரியஞானமன்னிமெய்க்கதி
சேர்வார். (௬௨)

னலியென்பேர்ச்சுடர்கள்-அக்கினி, சூரியன் என்பவர்.

வலியுமலமெய்ஞ்ஞானமருவிடவேண்டிற்சார்
நத, புலியுகளத்தார்போற்றப்பொதுநடம்புரிவோ
ன்றானங், கலியுகமதனிற்சாரலக்கசிந்துமேவெண்டும்
பாம்பி, னெலியுகணை மிசப்பேரிருந்தவவனத்திரொ
ளான். (௬௪)

ஞாதமா முனிவனின்னசொற்றிடவுலகைபூத்து
த, தீதிலா முனிவமுத்திசிவனிடமளிக்ஞமென்றாய்,
வாதராயணன்மலர்த்தான் மருவுமாணக்காதமு,
ளோதியாலுயர்ந்தோய்சொல்தொன்றுளதென்று
சொல்வார். (௬௫)

தண்ணிலாமலர்ந்தவேணித்தரணுவமுமையுந்
தங்கள், கண்ணுலாமக்களோடுங்கயிலேபேரிலிருப்ப
தாகி, யெண்ணிலாவமரர்வேண்டிநிறையயன்முரர்
ரியென்று, முண்ணிலாவகையோடுமுலுவத்தொ
ழுதமர்வதாகி. (௬௬)

அளப்பருமனந்தகோடியமலமெய்துதலங்கடே
யங், கொளப்படுபயன்கண்முற்றம்மனிதனிற்கெ
டுப்பதேயாய்த், தளப்பதுமத்துமேலோனத்தினு
ந்தாதாகி, யுளப்படுபோகமுத்தியொருங்குந்வுந்
ஞ்சீர்த்தாய். (௬௭)

கங்கையாதிகளின்மிக்ககாமருபுனிததீர்த்த
ங்குவுதாகியுன்னிற் சாற்றிடிவ்வினவிற்கெங்கே
பங்கயன்மாயோனெம்மான்பதந்தரவல்லதாகி
ங்கொருதலத்தையையவியர்வெங்கட்கெண்

என்றவருரைத்தலோடுமெழுந்தபேருவகைபொ
ங்கக், குன்றவிற்கோலத்தெம்மான்கூவரங்கருதியு
ள்ளங், துன்றுளும்னனைநெஞ்சிற்கரைந்துகம்பிர்
பொடிப்ப, மென்றுளிவிழியரும்பவிதர்விதர்தனை
யசொல்வான். (௬௯)

அருந்தவமுனிகண்விசைநந்தனமுமுதும்பெ
ற்ற, பெருந்தலமுனதொன்றம்மவதனதுபெருமை
கண்ணிப், பரந்திடுமுகங்கள்கோடிப்பிறையாவப்பு
ததே, ளிருந்துரைப்பினுமடங்காதியான்கிதித்திந்த
சொல்கேன். (௭௦)

நைமிசாரணியச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்.

திருத்தலச்சுருக்கம்.

நாட்டுச்சிறப்பு.

என்னமுத்தலோபரியமெய்க்கதி
ன்டிடவனைவருங்கனகமேருக்கோ
ராமண்டிதருதுதலத்தைச்சுழ்தரு
சாண்டைநன்னாட்டணிதொகுத்துக்கூறுவாம்
ஞெளரம் என்னும் வடமொழி - கூவரம் எனத்
தற்பவமாயிற்று.
† கோதண்டமண்டிதர்-விற்கோலநாதர்.

வேறு.

வாய்த்தகார்புனற்சூழியின்வெண்படாம்வயங்கத்
தோய்த்துவான்மகன்கருமைகூர்ந்துவில்தூவிரித்துப்
போர்த்ததாமென்மிளிர்தருதவளவண்புயல்க
னித்தவாரிதிபடிந்துகார்நிறமொடுபரந்த. (உ)

விண்ணுலாவியபுழைக்கைபோன்முகினைமேலிக்
கண்ணுலாவியசூல்வளைரித்திலங்கரைபிற
றண்னுலாவியசூலையெறிசலநிநீர்முந்நது
மண்னுலாவியமதகரிபோன்மெனவந்த. (ங)

வேறு.

சிற்துரத்திருத்தெய்விலாயம்வா
ழெந்தைதன்முடிக்கீர்மபுனட்டல்போ
னந்தியம்பெருநாகச்சிகரிமேல்
வந்துநின்றுமழைமுகில்பெய்தவே. (ச)

கோடுகொண்டயர்குன்றினுநின்றுநீர்
மாடுதுன்றுமணியொடிழிந்திட
மாயங்கதமண்ணன்முடியையவிட்
டோடுகின்றவியல்பினையொத்ததே.

கடியமன்னர்கவர்ந்துகொண்டேகியே
லிடினவிறாந்துதம்வீழ்நகர்செல்பவர்
படியதென்னப்பயோதாழம்பெய்புன
டுண்டிமைக்கடனெடிநடந்ததே.

காரடைந்துகாராவினமுதினைச்
சேடைந்தசிலம்பிற்பொழிதலு
மோடைந்தபாலாறென்றொருபெரும்
பேரடைந்துபுவியிற்பெயர்ந்ததே. (எ)

மெலியர்மேவும்வியன்சிறைநீக்குபு
வலியர்வந்துமீட்டேகுதன்மானவே
யொலிகொணர்த்தமொன்கேர்டுடைத்தொல்லையிற்
பொலியும்வாவிறன்னீர்கொடுபோகுமால். (அ)

வானமேயவலிகெழு கோளரா
வானவீர்ங்கதிரொன்னவங்காந்திடக்
கானமோடிக்கடுந்திரையரெ
தேனமாமருப்பெய்தமந்தத்தே. (க)

சுலவிருந்தென்றொண்டைநன்னாட்டினி
விலவளங்கணிரப்புவதன்றியும்
புலனிலங்குபுதுமணியாறிய
மலைவளங்களுந்தந்திடவந்ததே. (க0)

ங்குமங்கலந்தோர்புறங்கூர்குகளை
தங்கிநின்றுறுந்தாதோந்தோர்புறம்
பொங்குதன்புனல்போதுவதொன்மலை
மங்கைபாதிமணந்தவர்ப்போன்றதே. (கக)

விலவிருந்திரைவின்னாண் குறுக்கிடு
வல்லியொண்கணைசெவ்விறின்வந்ததா

எல்லின் முகையாக்கொடுவேலையோ
டொல்லும்வெஞ்சுமார்க்குத் திடல்போன்றதே. (1)

பெண்ணைசாய்த்துப்பெருகிக்காவேரியோ
ண்ணியோதிமநஞ்ஞறவைகைசோர்
தெண்ணுகம்பையியைந்நுமணித்திரன்
மண்ணியேகும்வளங்கெழுபாவினே. (கரு)

வேறு.

சிலம்படியிருவிச்சந்தத்தில்கமுன்னெற்றியிட
டுப், பொலங்கொடியிடைசூழகாஞ்சிபொருந்திமெ
ன்னகின்மேலார, ழிலங்குறவளைகைகைசோந்நிரத்
தினப்பணித... பலம்பயிலளகமேரூடும்பா
லியாமடந்தைபோந்தாள். (கசு)

சேட்டிளவானைதாக்கத்தெங்கிளநீர்ம... க்தரண்
டன், பூட்டுவெம்பரித்தேர்காறுமவிசையினிற்...
தத்தெண்ணீர், வேட்டவணிநந்தபாபன்வினாவி
னிற்பற்றியுண்ணு, மூட்டுமூழெங்குற்றநுலுமனைவ
முட்டிடாதோ. (கரு)

துருக்கமுநறியசந்துஞ்சுடர்கெழுமணியுமுத்
து, மருக்கிளர்மலருந்தாங்கிமதமுமிழகரிமேற்கொ
ண்டு, பெருக்கமுற்றளவின்மாக்கன்பரவப்பேரியா
ற்றுவேந்து, பொருக்கெனக்கடலோர்காதமெகிர்பு
குந்தழைப்பப்போமால். (கசு)

நண்ணியபுறத்துமாசோடாடியநர்க்குமற்றை,
யுண்ணிகுழ். மனத்தழுக்கு மொருங்குடன் ழீரும்வ
ண்ண, மண்ணுபுமறிததுநண்ணுவகைபுரிந்தமலந
ல்கும், புண்ணியதீர்த்தம்பாலியல்லதுபுவினியா
தோ. (கன)

தன்னையாதரவிற்கண்டோர்தங்கட்காதனமா
யநல்கப், பொன்னிதழ்க்கமலப்போனும்பொருந்தி
யாடுநர்கடாங்க, வந்திலையளிப்பச்சங்குமடுத்துவந்
துட்கொண்டோர்கள், பன்னகமணிதறியப்பரித்
தெழுதுமநந்தம். (கசு)

பொய்கையுங்கிடந்... காவும்புருந்துலாம்பா
லிந்ததஞ், கொன்னமள்ளரார்ப்பச்சிரமொராயி
ரம்பெற்ற... வைகுமொண்கயிலைநண்ணிலம்பு
ரி... குங்குங்கம்பன், கைகளினிமிரும்பாங்குக்கால்
களினிவந்துசெல்லும். (கன)

தேஞ்சிலம்பெழுந்தபாலித்தென்புனல்பரவ
மள்ளர், தாஞ்சிலம்பியமோடார்த்துத்தலைத்தலை
குழுமிச்செய்க்க, னஞ்சிலம்பகபூட்டிநல்லெழின்
மாதர்தங்காற், பூஞ்சிலம்பெனச்சால்சிறிப்புடைப
ரந்நுலுவாரன்றே. (20)

அந்தகளிவருமூர்தியன்னவெம்பகட்டேர்பூட்
டி, யுந்தியங்குரப்பிமள்ளருமும்பணையெனஞ்சந்

கைத், தந்திடுமண்டமென்னச்சடக்கெனவெடுத்து
வான்போய், நந்தெனவிடுப்பவிழ்வநளிர்மதிவநி
ற்றொக்கும். (௨௧)

சுரும்பினமிரியல்போகத்தொத்திதழ்க்கமலச்செ
ப்பு. ணிரம்புகட்கைம்மடுத்துநிறையவுண்டெழு
ந்துமள்ளர், வரும்புனமேக்கியான்றவயலுமுதனைந்
தசேலு, பரம்படித்திழுதுசெய்துபறித்தநாறெங்கு
நட்டார். (௨௨)

களைகளைவிப்பமள்ளர்கருதித்தம்மாதர்ப்பாரா
வினையமிர்தன்னீர்நுங்கள்விழித்திழ்வதனமேடு
முளரியொழுகுமேழமுரணியிற்றின்மலென்ன
வளைகலித்திடவேரோடுமற்றவகளைதல்செய்வார்.
வேறு.

முற்றிடுநளிர்மதிமுகத்துமுத்திய
ரும்நிடவயலினெம்முறையிடுகண்களான்
மற்றெமையிகலினோவருதலென்னென
வெற்றிடுமறித்திடவெழுந்தசேல்களே. (௨௪)

முளரடகநதைமலர்மொய்த்தபாங்கரி
லொண்டொடிமார்திருவுருவமெண்ணில
கொண்டவைதொறுமரீஇக்குதித்துநின்றென
மண்டுறுபெரும்புனல்வயற்கணிப்பரால். (௨௫)

அலைபுன்றற்பணையகத்துச்செந்நெலோ
ரிலைபுடைவளைவுறவீரம்பசங்குநிர்

யிலைபெறவெழுந்துமேனிமிர்ந்துதோன்றுவ
கொலைமதகரியினங்குசங்கன்போன்றவே. (௨௬)

உண்ணியவந்துநாநாயோடமே
னண்ணியவாளையந்லத்தபண்ணையிற்
பண்ணியபயிர்பெரும்பாவிநாட்டுளோர்
புண்ணியந்தெரிவுறவினோந்தபொற்பினால். (௨௭)

மேனிமிர்பைஞ்சருள்விரித்தசாலிகள்
பானிதைதருங்குநிர்பழுத்தகண்ணுநீஇக்
கூனிரும்பினைக்கரங்கொண்டரிந்தரோ
வான்கொடுஞ்சுபோர்வகுப்பர்மள்ளர்கள். (௨௮)

வார்க்குநிர்வார்கொட்டேயிர்நீர்வீக்கெமய்
வொர்க்கவங்கெடுந்நாராய்வீழ்த்தியெற்றுவர்
குர்க்கருடபகட்டினுற்றுவைப்பித்தார்ப்பரார்
போர்க்களம்புகுந்துபோர்புரிநன்மள்ளரோ. (௨௯)

வேறுதம்பலாலநீத்துலவைமேவுழி
மாறரும்பதிகண்மாற்றிடுநற்குவா
லாறிடுனற்றையருக்களித்துமற்றவைங்
கூறுநல்லறங்குளிற்குலவச்செய்வரால். (௩௦)

வேறு.

பிரிந்தமடவாரளங்குழைக்காதுவிழியதாம்பி
றங்குமூரல், பொருந்துகனமுலைபாணியுந்திமுழந்
தார்க்களைக்கால்புறந்தாள்வாவி, பரந்திடுசைவலம்

வள்ளைகயலாம்பற்றாளமணிபணிலங்கண்ணி, விரிந்த
தமனாகழியலவன்வரால்கமடமினோருளம்விரும்ப
க்காட்டும். (௩௧)

வானமெழுநிறைமதியந்தண்டகநாட்டரிவை
யர்தம்வதனம்போலா, தூனமுடனலமரவிப்பதும்
மாமலர்மலர்ந்தேயொப்பவிங்ஙன், றானமர்வதென்
னுக்கென்றமுக்காமுமனத்தடையத்தடத்தவாவித்,
தேனடிமுமிதழக்கமலச்செழும்போதின்னதழகை
ச்சிதைக்குமன்றே. (௩௨)

வேறு.

தண்ணம்பாசடைதூன்றுபுசார்ந்துள
கண்ணகன்புனற்கமருபைந்தடம்
வண்ணவொண்குமுதங்கண்மலர்ந்தன
விண்ணின்வந்தெழுமின்றிரள்போன்றவே. ()
வாடுகின்றமருங்குல்வருக்துபூண்
முடுகின்றமுகின்முலைமாதாரர்
பாடுகின்றவிமிதுபார்த்தெழ
வாடுகின்றனவம்புயவாவினே. (௩௩)

வேறு.

வாணியம்புனல்குடையுமெல்லியர் மதர்மழைக்
கண், காவினென்றிதழ்குமுதமென்றானங்கமலப்,
பூவதென்றிருட்குழலினமென்றுபல்பொறிவனை, டா
வக்கொண்டுவந்தனைதரப்பொருக்கெனவாழ்வார்.

கேரட்டிரும்புனற்றடத்தினின்முழ்கியேகுட
ங்கை, காட்டிகின்றிரிந்தோடியேவோதிமங்காணை, வே
ட்டிலங்கியகமலமென்றதனிடையிவரப், பேட்டின
ங்கணைஞ்சமுங்குதவனிதையர்பிடிப்பார். (௩௪)

குடைந்துவாவிநீர்படியுமேரர்குளிர்திமுகத்
தி, யடைந்துதாமரைமுகத்தியையலைக்குமொன்ம
யிலா, மடந்தையோராவல்குலைப்பிடிக்கும்வாரண
ம்போ, னடந்தகோதையைமடங்கலாமருங்குலா
ணவியும். (௩௫)

நகாச்சிறப்பு.

இன்னுவரகியவளங்கெழுநொண்டைநாடேமந்
தன்னிலாமொளிர்ததானியாமற்றுளதலங்கண்
மன்னஞாங்கிற்குழ்தரவழுத்தியமணியாக்
கொன்னுலாநடுநாயகமாயதுகூவம். (௩௬)

வம்புமாமதயானைகளிரண்டொருவயிரக்
கம்புமேவுறக்கட்டுமையநங்களைக்காட்டுஞ்
செம்பொன்மாமதிற்காஞ்சிதென்றிக்கினிற்றிகழ
விம்பர்மேயதுதனக்கிணையிரதவக்கூவம். (௩௭)

தேங்குசோதிமாரவமணிபொன்கொடுசெய்த
வோங்குகோபுரமாடமாளிகையொளிரவேரம்
பாங்குசூழ்மதின்மண்டபுந்தெற்றிகள்பலவு
மிங்குவாழ்தருமிந்நிரனகொளவிலங்கும். (௪௦)

2-அ திருக்கூவப்பராணம்.

சேரதிபெற்றவொன்பானேனுமணிகளுந்துவன்பி
மேதகப்பெருஞ்செய்குன்றுப்பலவிளங்கல்
பாதலத்தாவிதைசிரம்பரித்தபன்மகுடம்
பூதலத்துமேற்புறப்படத்தோன்றுவபோலும். (1)

திங்கள்வாணுதலரிவையர்நடுநிலைசெநியுத்
துங்கமாரியமரகதச்சிகரிகடோன்றல்
பங்கயாதனப்பொறிபலமார்பகம்பயில்
மங்குல்வான்முகடளவுநீண்முராரிகண்மானும். (2)

தெண்ணிலாவொளிர்மேனிலச்சேக்கையின்மாதர்
நண்ணிராயகர்தங்கலெநெகிழ்த்திடநாணி
மண்ணிவாள்விடுபதுமராகப்பணிமறைத்து
வெண்ணிலாவிருள்பட்டிடநிலணிவிரிப்பார். (3)

தருக்குமங்கலக்கடைத்தலைதொறுமணிதழைப்ப
னிரைக்குமொண்கழையரம்பைபூகதமினவநிகழ்த
லாக்குமெல்விதழ்மாதார்தோடொடைகளத்தழகை
யிரக்கும்வண்ணம்வந்தேகடைகாக்குமாறேய்க்கும்

ஒதிமஞ்சினகரத்தயனிவியேயுட்போ
யாதியங்கழல்பணிநுமீண்டிடுமுனங்கடைந்த
மாதர்நன்னடைவிழைந்துபின்சென்றிடவந்து
போதனங்குண்குண்டினைறேடிப்போகும். (4)

முன்னனங்கன்மாட்டென்றுபூண்முலையினுட்கண்
மன்னுமைந்தர்தங்கரதல்கூர்மகளிராநோக்கி [ட

திருத்தலச்சருக்கம்.

2-க

யென்னைநம்மெதிர்தமியனாய்நெர்ந்தவனார்கொ
லென்னவங்கவருடுவர்விழைந்தனொன்று. (5)

மருவுமாடீவொழின்மிகுவடிவினைநோக்கிப்
பொருவின்மாரவேடனதுளம்பொருமலேவென்கி
புருவமாய்விவர்கண்முனமுற்றிடாதுயாமுன்
னருவமாய்துநன்றெனத்தேறியேயகல்வான். (6)

உள்ளமாதரங்கூரவின்சொற்புகன்றுதவும்
வள்ளலாகியகுவமாரகருமைமாந்தர்த் [ப
தெள்ளநீர்மைகண்டைந்தருத்தேனுவொன்றிந்து
பள்ளமார்தருக்குமுதிவினம்பயுப்படுமால். (7)

மோகசாகரங்கடந்துதற்கரைகண்டமுனிவா
யாகசாலைமுனதம்புகைப்படலைகனெழுந்து [ன
பாகசாதனப்பதம்பெறுபசும்பொன்மாளிகைப்பா
மேகசாலங்கண்மேருவைச்சூழந்தெனமேவும். (8)

தீலவிசேடம்.

இனையதாகியகுவமாந்தனிககரிடத்து, முனிவ
ர்வானவர்கும்புமுடிப்பான், புனிதனேரு
ழிக்கரிமுகன்புருந்து * கூவரத்தைத், தனியுலர்வ
கரத்தொடித்தனன்செலவினைத்தடுத்தான். (9)

* கூவரம் - ஓங்கால்; ஓர்க்காலோடு ஆளாயும் அச்சை
யம் இருங்குசேர்த்து ஒடித்தனராகவின் ஆளாயொழித்தனர்
அச்சையொழித்தனர் எனவும் வரும்.

ஆனகாலையினமார்தந்துயர்கெடவாண்டு
ஞானநாயகன்நிரிபுரம்பொடிபடநகைத்து
வானநாடவர்வாழ்வுபெற்றுயந்திடவழங்கிக்
கூனன்மேருவிற்பிடித்தமர்கோலமாய்நின்றான். (௧)

நின்றவாநிகூவாந்தனையொடித்திடுநிலையா
லன்அகூவாக்கினொனும்பிளையோடமநிற்
சென்றதாலுடன் * வயிரவாகாரையாந்தேவி [ன்
யொன்றமேருகோதண்டமன்டிதரெனவுறைந்தா
வேறு.

† காங்கெயன்வடுகன்றக்கற்காதி † கூர்மாண்
டன்காரி, யோங்குஅகாலச்செந்தியுருத்திரனுடிகே
சன், பூங்கமலத்தன்மாயோன்புரந்தரன்முனிவர்நி
ன்னோர், தாங்களுயிறைவற்போற்றித்தங்கினர்கூ
வமூதூர். (௧௩)

என்றுமிக் கூவமேயவெந்தைத்தன்கலைகட்டம்மி
லொன்றினையாயிரங்குறிட்டவற்றொன்றதாக
மன்றலங்கயிலைமன்னுமாழ்கமர்மற்றுளோருந்
துன்றியதமதுதானத்துன்னுவதற்றேயாகும்(௧௪)

அந்நகரத்தின்வந்தவமார்கணிறைந்துகால்க,
நிர்நிலவணாப்பிற் சேர்த்தியிலங்குபேர் வேறுகொ

* வயிரவாகாரை - பயங்கரமானவருவந்தையுடையவன்.

† காங்கெயன் என்பது - காங்கெயன் எனக்குறுகியின்றது.

† கூர்மாண்டன் என்பது - கூர்மாண்டன் என்றயின்றது.

ண்டு, முன்னுறுமுகங்களுன்குமுனையினந்தணர்க
ன்மன்னர், தெரன்னிதிவணிகர்நாயகுத்திரொன்
னவாழ்வார். (௧௫)

அறந்தலைநின்றலாற்பேரறிவினாற்கொடையால
ன்பான், மறந்தருகோலையாளாதிமற்றலால்வாய்மை
ச்சொல்லா^௧ னிறைந்தவிக்கலியுகத்துநிலைத்தகீர்க்கூ
வமூதூர்ச், சிறந்தவேளாளராஜோர்தேவொன்றறி
யலாமால். (௧௬)

தளங்கமழ்கமலவாசச்சதுர்முகன்கம்பவீற்றிற,
றுளங்கிடவுலகமெல்லார். தொலைக்கும்ப்பிரளயத்து
ம், வளங்கெழுவிற்றோலத்தெம் வள்ளலார்க்கிதுதி
யின்றான், விளங்கியகூவநீரைவெள்ளங்கொண்டக
லுமோதான். (௧௭)

* யிலைகேதாரங்காசிகச்சிதென்மதுரைசோன,
சயிலமாருர்காளத்திடம்ப் பிணைத்திலையாதி, யிய
லுதுதானந்தோறுயிருநிறைபகர்வதெல்லாம், ப
யிலுமாதவர்வாழ்கூவப் பதிப்பெரும்புகழேயம்மா.

தக்கநற்காசியாதிதலங்களினிழைத்ததிமை, முக்
கணெம்பெருமாடேயமுழுதுறுங்குவதெல்லை, பு
க்கவக்கணமேதீரும்போற்றும்நகரிற்செய்த, மிக்க
வெம்பவம்வற்றால்விலக்கிடப்படாதாலெனும். (௧)

நடைவலம்வரலிருத்திறந்தகாதன்மவணக்கங்,
கிடைமொழிதுதித்தலகேட்டல், கேள்வியுன்னுதறி

யான, மலையுயில்சமாதிசெய்கையான்ருழினே
கங்கல்கொன்றைச், சடையனைநாடலாகுந்தனைநிகர்
கூவத்தன்றே. (சு 0)

சீருறுமிணையில் கூவச்செழுநகரிடத்துமேனி
யோரணுவளவியற்றுமோரமேன்மேலோங்கி
மேருவின்வளருமன்னமேருவிற்செய்ததீமை
நேரணுவதனினொய்தாய்நீறுபட்டழிபுமாதோ. ()

வேறு.

மைந்தரையன்னையமாதரையாவைத்
தந்தையையந்தணர்தம்மைவதைத்த
வந்தமில்பாதகராயினுமெல்லை
வந்திடிநகர்வண்கதிரல்கும். (சு 2)

பன்றியயங்கன்பதாயுதநாய்மா
வன்றில்கரங்கொடியங்கதமாதி
கொன்றைமலைந்தவர்கூவபுரத்தே
யொன்றினயாவையுமொண்கதிரண்ணும். (சு 3)

அருத்திமிசுந்திடவப்பதியின்பே
ருரைத்தவர்கொஞ்சறவுன்னினரங்ஙன்
கருத்தனின்வந்துகலந்துபிறந்தார்
மரித்தவர்கொய்க்கதிமன்னுவரன்றே. (சு 4)

அந்நகரத்தினயற்பதியாரோர்
கன்னலிருப்பினயன்சதகற்ப

மன்னுவர்மெய்ச்சிவலோகவளத்தே
யென்னின்தற்கிணையாதுரைசெழுவாம். (சு 5)

ஆயிரகேரீடியயன்றிருமாறான்
மேயினர்பூசைவினைத்தனர்கூவத்
தூயனையேவழிபாடுதொடங்கி
யேயினவீந்திரருக்களவின்னே. (சு 6)
வேறு.

அண்டர்சித்தரியக்கர்கின்னரராழ்பிலத்துறை
நாகர்வின், மண்டித்தங்கிடனாகவையிகூவமாநகர்கு
ழிதூ, வெண்டிசைத்தனும்வந்தமைத்தவர் பூசை
செய்தவிவிங்கமோ, சுண்டவர்க்குயர்புத்திமுத்தியளி
த்திருப்பகணிப்பில. ()

பன்னரும்புகழ்மேயகூவபுரத்தினிற்சூடபாலி
னிற், கின்னரம்புரைநொங்கைமேனகைகெண்டை
யங்கணுருப்பசி, *முன்னரம்பையரிளமைநல்லெ
ழின்முற்றுருதாம்பேசனா, மென்னவொண்சிவலிங்
கமொன்றையிறநியேவழிபட்டனர். (சு 7)

* அரம்பையராற் பூசிக்கப்பட்ட இத்தலம், ரம்பா என்
னும் உமொழி லம்பா என்றாகித் தமிழிசைப்படி மொழிமு
தற்கண் இஃம் பெற்று ஆகாரஹி ஐகாரஹிகுநிற்க அத
னோடு கோட்டே என்னும் ஊர்ப்பெயர்புணருங்கால் அம்முச்
சாரியை தோன்றப்பெற்று, இலம்பையங்கோட்டே என்பவழி
ங்குகுன்றது; இது தேவாரம்பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று.

திருக்கூவர்புராணம்.

அந்நமெய்ச்சிவலிங்கம்வேண்டுநர்வேண்டியா
ந்ருவழங்கியே, சுந்தரத்துறுமாலதன்ருணதிகையி
ன்முன்புபொடங்கிய, பந்தமற்றிட * முனிவர்பூ
சையின்மகண்ணுவலிங்கமும், நிந்திரத்திருவந்து
கூண்டவர்பெற்றிடும்படியியுமே. (சுகூ)

வேறு.

செம்பொனியதழக்கொன்றைபுனைவிந் கோலத்தெ
ம்பெருமானறிருமுன்னாக, வம்பவளச்சடைக்கங்
கைதனிற் புனிதநீர்த்தமொன்றுண்டறையக்கேண்
மி, னும்பருமங்கதினமுழ்கிமனக்களங்கமொழித்தி
டுவருயர்த்தவிந் கோ, னம்புபுடித்திழைக்குமே. வி
னையுனைத்துமக்கணமேயகன்றுபோமால். (எடு)

அத்தகையதீர்த்தமிவணவதரித்தவகையவுண
ர்புரங்கண்மாயச், சுத்தனடற்புரவிரெடுங்கொடிம
ணித்தேர்மிசையமரர்குழந்துபோற்ற, வித்தலநின்
றிடுங்காலையிரதகூவர்த்தையிப் முகத்தெம்பெம்மா
ன, கைத்தலங்கொண்டி.றுத்தவிடத்தெழுந்ததுநம்
பவமாசகமுவுந்ராய். (எக)

அதலினங்கதற்கரியதிருநாமமச்சி.றுகேணியதா
மென்றே, யோனுவரங்கதன்பெருமையுமையொரு
பாலுடையபிரானுரைப்பதல்லாம், போர்தமிவென்
புந்தியினும்புகல்வெளிதோவதனைப்புகழ்ந்துபோற்

* முனிவர் - கண்ணுவமுனிவர்.

திருத்தலச்சுருக்கம்.

ற்ற, நீதகலுமெனும்பொருட்டாற்றமினென்றிந்
கபடிசெப்புவெனல். (எஉ)

எந்ததலிலிருநான்குபகன்முழ்கின்வரனமு
றையாலொவ்வோர்வைகற், சுந்தமறும்பலம்போம்
புண்ணியம்வளருமகபதிதனரியதான, முந்துபிரசா
பதிதன்முனையனுறுதானமுருந்தன்முன, மெந்தை
புமையொருபாகனிருந்தான முத்தியிவையெய்தும்
ன்றே. (எகஉ)

செங்கதிர்வெண்கதிர்நாளட்டமியயனமுவா
திதினங்கணண்ணி, யங்கதலிலாடுநர்களரும்புக
ல்வராசாட்சியாக்கமெய்தித், தங்கியிருங்கதியடை
வரதிறுயந்துபோம்பறவைசார்த்தவாவிப், பொ
ருபுனற்புடிந்தவரும்வினைதீர்த்து மெய்க்கதியிற்
புவரன்றே. (எச)

தீர்த்தமுலகுளவெவையுமபுனிதநீர்த்தத்
க்கொவ்வா.வெல்லா, மூர்த்திகளும்விந் கோலமூர்த
தினக்கிணையல்லமுந்ரீர்குழந்த, பார்த்திகுழமுருந்
தலங்களெனப்பகர்ப்பட்டவெலாம் புவனமுனறு
ம், போர்த்தபெரும்புகழ்படைத்தகூவமாநகரத்தை
ப்போன்றிடாவே. (எரு)

எண்ணிறந்தவுகங்கடவம்பயின்றதனல்விழிது
தலினிமைக்குமீச, னுண்ணினறந்தகருணையினில
குருபரனருளாலொழிவில்கீர்த்திப்பண்ணிறைந்

திருக்கூவப்புராணம்.

தகூவந் தப்பெருமை சிறிதறிந்துரைத்தேன் பவங்
கடரக், கண்ணிமைந்தமலபாகம்வரநீவிர் துவினவச்
சுரதல்கொண்டிர். (எசு)

என்றினையகுதமுனிபுகன்றிட் லுயிருந்தவாக
ளுவகையெய்தி, யின்மெழாவிழிசிதப்பரினைக்கா
னும்பேறுடையேமுலகினெல்லா, நன்றியையமு
டையேய்வெம்பவப்பிணிக்குமருந்தாகி நணுகுங்க
வஞ்சென்றதொழும்புபயனும்பெற்றனமென்று
ரைத்தினைச்செப்புகின்றார். (எசு)

அருந்தவநீமுனம்புகன்றதிரிபுரத்தினியல்பெ
வன்கொலதிபராகி, யிருந்தவரயாரவர்நாமமேதம்
ர்குமுலேவாடுமிறைவன்சாட, வருந்திறம்யாதைங்க
ரத்துத்தனிக்கடவுளமலனிவரவையத்தாழி, பொரு
ந்துறுமாரொடித்ததென்னுக்குரைத்தியெனச்சூத
முனிபுகல்லதானான். (எசு)

திருத்தலச்சருக்கம் ஒற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-கசுசு.

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

:0:

தாலமேற்புகழ்வைத்துள்ளதாரகன்சிறுராய்வித்து
மாலியேதாரகாக்கன்வயக்கமலர்க்குனென்ன [ன்
வேலுலாந்தடக்கைவெவ்வினீரர்கண்மூவர்பாவ
மூல்காரணமதாயமுக்கும்ற்றம்போலுண்டானார். (க)

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

34

பேருகமனேகமெண்ணில்பெரும்புவிநாடமா
ண்ட, * தாருகனுயிர்கூற்றுண்ணச் சட்டகங்கடை
வாய்பெய்நெய்த், தோருகவயிழிற்செவ்வேடொலை
த்தபின்மூவரும்பங், கேருகவிதையைநோக்கிக்கெட
லருந்தவமுயன்றார். (உ)

துய்த்தலற்றளவில்காலத்துயரொடுநோற்றுமே
னி, பெய்த்தவர்க்கருளவன்னமுடனிருங்கரகத்தெ
ண்ணீர், கைத்தலந்தன்னிறிகொண்டுகமலபிழைசையி
னேயம், வைத்தமர்ந்துலகமாக்கும்வள்ளன்முன்ன
ந்துநின்றான். (ங)

நின்மலுமதனைக்காணிலமுற்ப்பணிந்தெழுந்
து, வன்றிறலவுணர்போற்றமான்மகனுவகையெய்
தி, யென்றனைநினைந்துநோற்றதேதுளம்விரும்பிநீவி
ர், நன்னுத்தொழிமினென்னவஞ்சலிவிறிச்சொ
லவார். (ச)

மூவுலகத்துமொன்றமூவெயிலளிக்கவேண்டு, மூ
வரும்வணுறைந்துமுடிவிலாவுகங்களாண்டு, மேவ
லர்ச்செருக்கவேண்டும் பத்துநூறாண்டிற்கோர்கா
ன், மேவுறவெயில்கண்மூன்றுங் கூடவும்வேண்டு
மன்றே. (ரு)

இன்னமுமொன்றுண்டையவெந்தமக்கிறுநிரா
ருண், டென்னிதுமொருவனேநின்றொநிதினிலா

* தாரகன் என்பது எதுகைநோக்கித் தாருகன் என்கின்றது.

திருக்கடவப்புராணம்.

டலேயோம், மன்னொருகணையாலெம்மையொருங்கு
மத்தடிவதல்லாம், பின்னொருசெயலான்வெல்லாப்
பெருமையும்வேண்டுமென்றார். (க௪)

அன்னவர்மொழியைக்கேளா வம்புயனற்றுகென்று
தன்னருள்புரிந்துபோனாயிற்றுநிற்பவங்
னுன்னதமகற்கி தாறியோசனையாமுன்றிஞ்சி [மே.
பொன்னயம்வெள்ளிதன்னாற் பொற்புடனாவன்
ஒதிமனனாதன்னையர்வினக்கேற்றவாறு
மேழினிதனிலயத்துமினிர்மதிலந்தரத்துச்
சோதிக்கொள்வெள்ளியிஞ்சி துறக்கத்தாடகத்திவ
முதெயி லுறவவற்றைமூவருமுறையிற் கொண்டார்
கொண்டவரேவவாங்குக்கோபுரங்கோயிறெற்றி
மண்டபமடிவெள்ளம்ருவிடந்தூகசாலை [ன்று
விண்டொடுசெவகம்பொன் னீதியாவனஞ்செய்கு
தண்டலேவரவியாதிதந்தன்னமயனென்கின்றான். (க௫)

அவ்வளமனைத்துநோக்கியவுணர்களுவகைபூத்
துச், செவ்விதுநங்கட்குந்தச்செழும்புரமெனவிரு
ப்ப, வெவ்வயில்கலைகடோந்தவிருந்தவமயனென்
யள்ளோன், மெவ்வடுபுயவீரர்க்கோருதுதியைத்தெ
ருட்டுகின்றான். (க௬)

வேறு.

செவ்வழும்பதாதிபுஞ்செயுந்நங்களை
வெவ்வழும்வீரமும்புகழுமென்மையுங்

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

கல்வியும்புதல்வருங்கதியும்வேண்டுந்
கொல்வருமிலிங்கபூசனையிற்றுவார். (க௭)

அல்லலும்பழிகளும்பகையும்ச்சமுஞ்
செல்லலும்பிணிகளுஞ்செயிருநிந்தைகள்
சொல்லலுமிடியும்வெஞ்சோகமோகங்கள்
புல்லலுமிலிங்கபூசனையிற்போகாமால். (க௮)

அங்கையினடங்குநீரிலிங்கத்தாட்டியே
யெங்கணுமுடையபச்சிலையொன்றிட்டமால்
பங்கயனடிதொழும்பரணைப்பூசியார்
முகுறுபவர்கடம்மடமென்சொல்லுவாம். (க௯)

எய்திவாழ்வொடுஞ்சிலரிருப்பக்கண்டுமுன்
செய்தபூசாபலமென்னச்செப்புவார்
மெய்தவவிலிங்கபூசனைவிரும்பியே
செய்திடாதுமுன்றிடுஞ்செய்கையென்சொல்லாம்.

இருள்புரிபவமகன்நின்பமெய்திட
வருள்புரியிலிங்கபூசனையாற்றிடா
மருள்புரிமனத்தினோர்மருவுந்தீயுடல்
கருள்புரிசுணங்கன்வாற்றேற்றம்போலுமால் (க௯)

பரசிவலிங்கமெய்வடிவிற்பட்டிட
வினாமலரொன்றறியாமல்வீசிய
நரர்களையிந்திரனும்வொண்டுபோய்ச்
கார்தொழுவதுநினுந்தறக்கமேவுவார். (க௯)

விழ்ந்ததுவளைந்ததுமிஞ்றுதான்விழப்
 போழ்ந்ததுபழையதுபுலர்ந்ததேமயிர்
 குழ்ந்ததுகளைந்தொருதூயபூமனம்
 வாழ்ந்தான்முடியிடின்மரிந்துதித்திடார். (கஎ)
 பொலக்கடிமலர்களாற்சிவனைப்பூசியா
 வலக்கயிறெறிதருமறவிதன்னையுங்
 கலக்கமிலறிவன்மார்க்கண்டனவென்றுமுன்
 விலக்கரும்விதியையும்விலக்கினுனரோ. (கஅ)
 வேண்டியபொருளெலாம்வேண்டியாகுமுதக்
 * காண்டருநீறுடற்புனைந்துகண்டுகை
 பூண்டிலிங்கார்ச்சனைபுரிமினென்றன
 னேண்டருமயனெனுமினையில்சூழ்ச்சியான். (கக)
 அன்னவனதைந்தசொல்லவுணத்தீயர்கேட்
 டுன்னருமிலிங்கபூசனைபுனற்றிடு
 நன்னலமடைந்தனர்நஞ்சுகான்றிடும்
 பன்னகமணியையும்பரிக்குமாறுபோல். (உ௦)
 அன்னதின்னின்னரவ்வவுணர்மாதிர
 மன்னரையமரணமற்றுளொர்தமைத்
 தின்னியவலையினுஞ்சொன்னுந்நொறுத்
 தின்னலுற்றிட்டபிடித்தேவல்கொண்டனர். (உ௧)
 கான்றிடுமெரிவிழிக்கடியமுளருந்
 தோன்றிடுமுயிலொந்துயரின்முழ்குற

* காண் - அழகு.

முன்றெனுமுலகங்கண்முற்றும்வெற்றிகொண்
 டான்றதம்மாணையெறிதுவியாண்டனர். (உ௨)
 புரந்தரனபுணர்செய்ப்புன்மையாற்றிடா
 தரந்தையின்வினாந்தயிராணியைக்கொடு
 வருந்திமையோரொடுமருவிமேருவிற்
 கரந்தனனிருந்தனன்கணிப்பில்காலமே. (உ௩)
 சிறந்திடுமிந்நிரன்நிருவும்பொன்றியே
 மறைந்துதன்மனையொடுவறியன்போய்மலை
 யுறைந்தனனென்றிடினொருங்குமுற்றவந்
 துறந்திடுமின்பமேதுன்பயில்லதே. (உ௪)
 வெங்கொடிவருத்துறவெருவிக்கூகைக
 டங்கன்வன்காலம்பார்த்தொளித்துத்தங்கல்போற்
 * சிங்குறவவுணரைச்செய்குநாடெரிந்
 தங்குறமம்மரர்களரையற்கோதுவார். (உ௫)
 பொய்வகையவுணர்கள்புரிபும்வெந்துய
 ரெவ்வகையகலுமென்றிதயத்தெண்ணிநீ
 யவ்வகையமுயன்றிலைவறிமர்ந்தனை
 யுவ்வகையடியோமுஞற்றவல்லமோ. (உ௬)
 என்றிமையவர்பரிந்தியம்பவிந்திரன்
 பொன்றிகழ்சரோருகப்பொருட்டுவள்ளல்பாற்
 சென்றுநந்துயரொலந்தீர்த்தியையநீ
 யென்றுநாம்வேண்டுதும்மீமினென்றன்ன். (உ௭)

* சிங்கல் - அழிதல்.

வேறு.

அம்மொழி துன்பங்கூரிமையோர்கேட்டார்வத்தா
லெம்மிடர்போயிற்றின் றுடனென்னவெழுந்தெய்த
மும்மதிலோர்கட்கஞ்சியொளித்தேழுகிலுருஞ்
செம்மனறுங்கமலத்திறைதன் னுழிசென்றுற்றான்.

உற்றவனும்பருடன்சாணத்திலுறத்தாழுஉ
நற்றுதியோடுமெழுந்தவணிப்பநறுங்கஞ்சப்
பொற்றவிசண்ணறெரிந்துழுகங்கள் புலர்ந்துள்ளீர்
சொற்றிடுநஞ்சிலடுத்தகலாதுதுன்பென்றான்()

வேறு.

என்றலுமகவரன்சொல்லாநிறைவகின்னருளி
னோன்மை, யன் றுதுமவுணடொம்மையலைப்பநைந்து
ள்ளமாழ்கி, மின்றிகழ்முதில்கண்டஞ்சும்வியன்சி
றைக்குயிலிற்பொன்னங், குன்றிடையின் றுகாறுங்
குறுகிடுளங்கரந்துமன்னோ.

(௩௦)

துன்னியவசுரர்தம்மைத்தொலைத்தினியெமை
ப்புரப்பான், பன்னுதுமெனவந்துற்றேம்பாரதியு
டையநீயே, யின்னலங்கட்கடத்தினன்னியாரியற்
தவல்லார், நின்னருள்புரிதியென்னச்சுறுர்முகனிக
ழ்த்துகின்றான்.

(௩௧)

புரத்தினென்றவுணர்மிக்கபொருவலியெம்மா
னீக்குந், தரத்ததன்றை -கண்முயதடத்தலர்ந்தில
ங்குயின்ற, வினாத்ததன்ருவனாயன்னவிழியுடற்க

டவுணுந்தீங், கருத்துவெந்துயரமெல்லாங்களைகுவ
ன்கமலக்கண்ணன்.

(௩௨)

என்றயனிந்திராதுமையவர்க்கொண்டுமால்
பாற், சென்றடிவணங்கியன்னோர்திருவிழந்தவுணர்
தம்மால், வன்றுருழக்குமாறுமனமுனைந்தியம்பித்
திய, புன்னொழிலசுரர்ச்சாடிப்புரந்தருள்புனிதவெ
ன்றான்.

(௩௩)

நாரணதனைக்கேளாநவிலும்பற்றலர்கடம்மை
ப், போரினி*லுபசத்துக்கள்பொருதிழித்திடுவொன்
ன, வாரணமுறைத்தமன்னாலையனாவிடுத்துமூன்
று, வீரருமடியச்செய்துமவினையெவன்றிதனைச்செ
ய்வான்.

(௩௪)

மனத்தினிலுபசத்துக்கள்வருகவென்றுன்னமா
யோ, னினைத்தனென்னவன்னோந் நேர்ந்தனாநிற்
பநீவிர், சினத்தெயிலவுணர்தம்மைச்செய்துவானவ
ர்களின்ன, லனைத்ததபுமநறுமென்றன்படியளந்த
ளிக்குமன்னல்.

(௩௫)

அன்னவாதனைக்கேளாச்செல்லுதுமவுணர்ச்சா
ட, வென்னலுமகிழ்ந்துதன்பாலிருங்கணந்தனிலெ
ண்ணில்லார், துன்னியவனிகமாகத்தூண்டினல் செ
ன்மினென்னப், பன்னசுசயன்னபொற்றாள்பணிந்த
னர்போயினால்.

(௩௬)

* உபசத்த-ஒருவகை மந்திரங்கள்; இங்கே அனாவ அந்த
மந்திரங்களின் அதிஷ்டானதேவதைகளை உணர்ந்திடுவதென.

தன்னுலேவல்வயிரவொள்வாள்சாம்பொழிசாப
மாழி, பிண்டிபாலங்கள்சூலம்பேரொழுக்கணிச்சியா
தி,கொண்டபாணிகளோடண்டங்குலங்குவார்த்தெ
ழுந்துவேக, சண்டமாருதம்போனேர்ந்துசமர்த்
தொழில்புரியச்சென்றார். (ந.உ)

பேரெயின்மீதினேமப்பிரான்விடுதாணீர்த்தம்,
வாரிதிதன்னைநாடிவருநிபோலச்செல்ல, வேருறு
கடலெதிர்த்தாலென்னவாண்டமருஞ்செங்கட, கா
ருடலவுணர்கேட்டுக்கதுமெனச்சமரினேர்ந்தார். (.)

வில்லுமிழ்சாமுந்தண்டும்வேல்களும்முலும்வா
ளுங்,கல்லுறழெழுவுந்தாளுங்காங்களுந்தலையுஞ்சி
ந்தச், செல்லுமிழ்முவிவினின்றுசிற்தினரவுணரன்
ன, மல்லலம்படைகளார்த்துமற்றவர்தாமுந்தார்த்
தார். (க.க)

இத்தகையுடன்றுவெம்போரிருகிறத்தவருமாற்ற
மத்தவெங்களிறுபோலுமறவருக்குலகமுண்ட
வித்தகன்விடுத்தசேனாவென்னிடவதனைக்காண
வத்தலையின்றவாளுலக்கணுற்றோடிவந்தார். (ச.௦)

வந்தவருயங்குமாயோன்மலாடித்தலத்துவிழந்
து, சுந்தரவாவிற்றஞ்சுந்தோன்றனிவிடுப்பப்போ
னார்,வெந்திறலவுணரோடும்போர்த்தொழில்விளைத்
துவன்மை, சிற்தினரினில்போனார்செயுஞ்செயவி
னியாதென்றார். (ச.க)

மாயவனவினவியுள்ளமாழ்கிவயதுயிர்த்துவன்
கட்டியவற்சிவலிங்கத்தையருச்சனைசெயலாலயாவ,
ராயினும்வெல்லற்கொண்ணுவெனநினைந்தழுங்கிநி
ற்குஞ், சேயுயர்விசும்பிருக்குந் தேவரைநோக்கிச்
சொல்வான். (ச.உ)

வேறு.

பன்னகத்தினாலுஞ்சினவிலங்கினுற்பசாசாற்
துன்னவக்கிரகங்களாற்பிணிகளினொருடர், ஈன்
மன்னரிற்கொடியோர்களாற்காவரரன்மருவு
மின்னன்மெய்ச்சிவலிங்கபூசனையினோர்க்கியையார். (.)

பாவகோடிகளபயின்நிடுபதகரோயெனினுந்
தேவதேவனைச்சிவலிங்கத்தருச்சனைசெய்வோர்
தாவின்மாதவப்புண்ணியரோயவர்தம்பான்
மேவுவானவனந்தகன்மன்னுளமவெருவி. (ச.ச)

ஆதலாலெயின்மூன்றுடையவுணர்தாமரனைப்
புதிசாதனம்புனைந்துபூசனைசெயுமளவும்
பாதுமோர்செயலானமுடிவெய்திலரியாமோர்
போதகுழ்ச்சியினவாருச்சனைவிடப்புகிறும். (ச.ரு)

நீங்குதும்மனத்துயர்காரகொனநிகழ்த்தி
யோங்குமாமரகதக்கிரியொன்றிருகடரும்
பாங்குவைத்தெனக்குருமணியரிழிவென்பணிலந்
தாங்குமாயவனாரதற்கினையனசாற்றும். (ச.க)

வேறு.

அற்புடைமகிணர்தம்மாவியாயிப்
கற்புடைமங்கையர்கருதிப்பல்வகைப்
பொற்புடைபுலகெலாம்பொன்றுமாறுமாம்
வற்புடைமுனிவரினவலியரன்னோ. (சஎ)

கணவரைத்தொழப்படுங்கடவுளென்றுநும்
பணவரவல்குலார்பணித்ததொன்றையான்
மணமூர்த்தவிசயன்மகிழ்ந்திழைத்தலோ
வினையிலெங்கருத்தனமிறையுஞ்செய்யுமால் (சஅ)

புனிதமெய்க்கற்புப்பொருளின்மாதார
மனமகிழ்வுற்றிடிவராதநன்கிலை
சினமுதப்பெற்றிடிற்றீங்குமன்னதே
யனையவர்தன்மையாரறியக்கூறுவார். (சசு)

மிடியினர்குணமிலர்விருத்தர்நோயினர்
வடிவிலருதுப்பிலர்வஞ்சர்மூடர்வெங்
கொடியவராயினங்கொழுந்தம்மிடை
மடிவிலரன்புகற்புடையமாதோ. (ரு0)

இத்திறக்கற்பினரொயில்கண்முன்றுடைக்
குத்திரக்கொடியவர்க்குறுகுமாதார
ரத்திறத்தினுமடங்கரியதன்னகம்
பெத்திறத்தினுமொழித்தெய்தென்றேவினான் (ருக)

நாரணனிவைசொல்லாரதப்பெய
ராரணமுனிவரனரும்புணர்ப்பினால்

வாரணமனையவர்மாதர்கம்பெலாங்
காரணவகற்றுவன்கடிதென்றேகினான். (ருஉ)

வேறு.

முனிசென்றதம்பினிமையோர்துவன்றுமவை
புற்றமாயைமுதல்வன், றனியங்கெழுந்துபுரவாண
ர்தங்கள்சிவலிங்கபூசைதவிரும், வினையொன்றிழை
ப்பவென்னேவினைந்நுமறைகட்டுவேறுதருநான், ம
னமொன்றுமவண்ணமுரைசெய்துபுத்தவழுவோடு
கொண்டுவருவான். (ருங)

முறமொன்றுகின்றவரணங்கடும்மின்வரு * மம்பு
யக்கணிதைவன், நிறமொன்றுபுத்தனருகன்றயங்கு
சினனென்னவங்கணடையா, வறமென்றுவஞ்சமதி
நான்மருட்டியறைகின்றகாலையுணர், நிறமொன்று
புதிமனியோடிவிங்கநிலைவிட்டகன்றனரரோ. ()

விதிபென்றுமாயன்வினயத்துரைத்தவெறும்
வஞ்சுநாலின்விதியைக், கதியென்றுகொண்டுமன
மாலடைந்துகதியுற்றதீயகயவர், நிதியென்றுகொண்
டதிருநீறிழந்தநிலைபாழுடம்புநிலவு, மதியின்றசெ
ன்நுமறைகாலிருண்டுவளமற்றகங்குல்புனையும். ()

புரமொன்றுதீயர்மடமாதாரமுனம்வந்துபுக்
கமுனிவன், விரகங்கலந்துமிகுதிப்பெஞ்சினிகழு

* விட்டுணு, புத்தன் அருகன் சின்ன என்னமுவுருக்கொ
ண்டு முப்புரங்கட்கும் சென்றனர் என்பது கருத்து.

சு அ திருக்கூவுப்புராணம்.

ம்படிக்குவினயந், தருகின் றசொல்லிமயல்செய்யவு
ம்பர்தமபுண்ணி தின்வலியின், திரமொன்றுகம்பு
நிலைபோயகன் றுதெறுகாமமுற் றுமெனேப. (ருசு)

வேறு.

இனிமாய்குவர்தானவரின் றொடுகு
முனிமாதவனார்வழிகுக்கவரா
நனிமாயையினுயிடைநண்ணியவா
அனிமாகருவப்பவரைத்தனரால். (ரு௭)

அக்காலையுரணனஞ்சரண
முக்கால்வலம்வந்துமுடிக்கணியா
நக்காடுவர்பாடுவர்நம்பகைஞ்
ருக்காடுவனம்மகிழும்பொலாம். (ரு௮)

அம்மாகருவப்பரிகண்டருளி
அம்மாகுலமுற்றையுநாறிடவெம்
பெம்மாடுகுபேசுதுபவம்மிடுகு
வெம்மாண்மலையெய்துவன்பாவராடும். (ரு௯)

அந்நாரணன்வானவராகுலமென்
றன்னாயகெனஞ்சரணந்தொழுது
சொன்னுலகின் றுதொலைப்பனென
வுன்னுவரும்வெற்பணியோதியிழன். (ரு௧௦)

வேறு.

பண்டுதற்கம்பரிதம்பரம்னை
மண்டுதன்மலைவைப்பத்தவத்தினால்

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

சு சு

விண்டலந்தொடவெண்மதிபெருருக்
கொண்டெழுந்தெனநின்றதக்ஞன்றமே. (சு௧)

வருணமிக்கபால்வாரிதிசிற்கன
புரணனுக்குமொர்பொற்றவிசாவுனித்
திரணமொத்ததிருவனலாமையாற்
பரிணமித்தெழும்பண்பனதவ்வரை. (சு௨)

இத்திறத்தினிலங்குகயிலையாம்
வித்தகத்தனிடெவற்புழியிந்தினா
யத்தனும்பர்குமுடுவாடுமஞ்சளிக்
கைத்தலந்தலைகாட்டினனெனினுன். (சு௩)

எண்ணிகந்தவிருங்கணமேத்துற
வண்ணனந்திருநந்தியமர்ந்தருள்
வண்ணவெரண்கடைவந்தவனைத்தொழாக்
கண்ணனிந்நிதுகட்டுரைக்கின்றனன். (சு௪)

சென்றுதெய்வகிகாரிமணிக்கிங்ஙன்யா
மொன்றுமவண்ணமுனைத்தருளையந்
பென்றுகண்ணனியம்பவருளியே
நன்றுநின்மொனப்போயினன்றியே. (சு௫)

அளவிலொண்புவனுகிப்பல்சுண்
மளவினன்முனிவோர்கிறைவாமனைவ
யளவில்சோதியவீர்மணிபிடும்வா
முளவில்பேரருளாளிமுன்னெய்தினுன். (சு௬)

௫௦

திருக்கூவப்புராணம்.

எந்தைதான்முன்னிழைஞ்சிமலரய
னிந்திராதிடீமையவர்குற்றமால்
வந்துளான்மணிவாய்தலினென்றவு
நந்திகூவுதியென்றனனாயகன்.

(௬௭)

இழையினிற்கடையெய்தியுமைப்பா
னுவழைத்தியென்றேருதினன்வம்மெனச்
சிறைவிடுத்தெண்ணீரொளவோடினார்
சிறைமசிழ்ச்சிநெடியவனாகியோர்.

(௬௮)

மின்னுலாஞ்சுவித்தகனெற்பெறு
மன்னையோடுமமர்ந்தவவைக்களந்
தன்னினேகிமுன்சாயும்பனைமா
மென்னவேபணிந்தன்பினெழுந்தனர்.

(௬௯)

கூர்ந்தவன்பிற்குவித்தகையுச்சிகொண்
டோர்ந்தசொற்றளர்வுற்றிமனனெக
வார்ந்தகட்புனன்மார்புரிமப்பெய்
சோர்ந்துநின்றுதுதித்திடன்மேயினார்.

(௭௦)

வேறு.

சிறைந்தநின்றொல்லையுண்மைநிலைதிரிவின்றியா
ங்கள், பிறந்திறந்திடுததீர்ப்பான்போருளுருவுகொ
ண்டிங், குறைந்தநினைகருணைபோற்றியுயிர்க்குடலளி
த்தியக்கிச், செந்நீர்முன்வினையருத்தித்தீர்த்திடும்
பரிவுபோற்றி.

(௭௧)

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

௫௧

உலகுயிரின்பந்துய்ப்பவுனதுபோருளைமாதெ
ன், நிலகுறவிடத்திருத்தியிருத்திடுங்கருணைபோற்
தி, விலகியவ்வின்பஞ்சில்லோர்விடுக்கவவ்வுருவக
ன்ற, வலகினல்லருள் கொண்டுற்றவமலகைகருணை
போற்றி.

(௭௨)

ஐம்பெருமபூதமாதியாயதத்துவசாலங்க, டம்
பெருகநீவெரடுக்குந்தனியிருண்மலம்வேறாக, நம்ப
நின்னருளினிந்நறந்நவர்தம்மின்வேறா, நம்பரின
நிந்துகூடாதிருந்தவாநிருப்போய்ப்போற்றி.

(௭௩)

அருவுநல்லுருவுமற்றையருவுருவதுவுமாகப், பா
வுமொன்பதிற்புப்பேதப்பகுதியுஞ்சத்தியைந்நின்,
விரிவுமன்றாயவுன்றன்மேனினைதமதேயாகப், பொ
ருவருமன்பர்க்காக்கும் பொருவிடைப்பாகபோற்றி.

இனையனபகர்ந்துபோற்றவெங்கனாயகன்முரா
ரி, தனையருள்கொண்டுநோக்கிச்சதளக்கமலக்கோ
யின், வனிதையங்குவட்டுக்கொங்கைமுசுடும்வயி
ரத்தோளாய், துனியுறுமம்மரோடும்வந்ததென்சொ
ன்னியென்றான்.

(௭௫)

என்றலுந்திரிப்புத்தேனியம்புவனையவிண்
னோர், வன்றிறலெயில்கண்முன் ஹம்மலரயன்றப்
பெற்றுள்ள, புன்னொழிலவுணரினல்லபுரியநொந்த
னையனோடு, மின்றளவெல்லையுணர்நுதுயர்க்கட
லினுழந்தார்.

(௭௬)

கருணையங்கடனீ விண்ணோர்கலங்களுர் விடுத்தி
நின்பொற், சரணபங்கயங்கட்கேவல்சந், நதமியற்று
ம்வண்ண, மரணவெங்கொடியோரார்தலழித்தருள்
புரிநீயென்ன, வீருணகுங்குமப்புயத்து மாயவன்வழ
ங்கிநின்றான். (௭௭)

படைக்கலமைந்துபெற்றோன்பகர்ந்திவைநிறி
குமெல்லை, தொடைக்கலன்பயிலும்பொற்றோட்சத
மகன்சுரர்களோடு, புடைக்கலஞ்சுழலுங்காகம்போ
ன்றனந்தமீயெழுந்த, னடைக்கலங்கருணைசெய்யெ
ன்றமலநாயகநபணிந்தான். (௭௮)

வானுளோர்மனத்துமிக்கவன்றுயரகற்றவுள்
ளி, ஞானநாயகனகைத்துநாமெழுந்தருளிவந்து,
மானவேலவுணர்தம்மை மாய்க்குதுமதற்குநம்பா,
லானபொற்கருவியில்லென்றதைந்தனனருளின்மா
தோ. (௭௯)

கண்ணுதலுரைத்ததன்மைகடவுளர்கேட்டு
ப்பா, வெண்ணருமலகமெல்லாமியைப்பிணிப்படை
த்தளித்து, நண்ணுதலொடுக்குமண்ணளவின்ற
தோராடலென்னப், பண்ணமைதங்கடச்சதம்பார்த்தி
துபகரலுற்றார். (௮௦)

பெருந்தகைக்கேற்றவையம்பெருமிதம்பெரு
ச்செய்யென்ன, விரைநுநற்புவிதோழியிருகடர்
வேதய்வாமா, னருந்திறற்கமலன்பாகன்மேருவில்ல

ளந்தருளி, || சரந்தழல்சசிமாலாகச்சமைந்தனன்
தெய்வததச்சன். (௮௧)

விண்ணவரவைகண்டார்வமிக்கெழுமனத்தரா
நி, யண்ணலைவணங்கிநின்றனருளிஞாயிவைகொண்
டாதிப், பண்ணவவமலமூக்கட்பராபரவெமையண
க்கு, நண்ணலர்தமைமுருக்கிநங்களைப்புரத்தியென்
றார். (௮௨)

சங்கரனதுகேட்டெங்கடாயுட்டு முந்துது
ன்றி, யங்குதுமனைவருஞ்சூழ்தன் பிணிச்சயசெய
ன்னப், பங்கயவடிமணிப்பொற்பாதுகையிசையிரு
த்திப், பொங்கொளிவிநிக்குங்கோயிப்புறத்தெழுந்
தருளிஞாலு. (௮௩)

ஆண்டுதுதிநிரிப்பொற்றேரணிநலந்திருக்கண்
சாத்தியேண்டருமலைமாதோடுயிவந்துகூர்ங்களை
யுமற்றை, மாண்டருதுவுஞ்செங்கேழ்மளாமலர்
க்கரங்கள்பற்றிக், காண்டருமழகெறிப்பிற்றன்ன
கருணைவள்ளல். (௮௪)

மருவுலாங்குவளைவென்றுவன்கயன்மருட்டி
நீள்கா, துருவவோடரித்தடங்குணமைமணம்புண

* ஏசுப்புராணங்கள், தமல் வாயு மால் என்னும் மூவரு
ம் சமமாயினர் எனக் கூறினவேனும், இத்தலத்தின் வடமொ
ழிப்புராணம், வாயுவைக் கூறுது சசிபுயேகூறுகின்றது.

௩௪

திருக்கூவப்புராணம்.

ருங்கோமான், பொருவிறோள்கண்டிங்கபெர்விவு
பெற்றிருந்தமேரு, வருவினுடைந்துசாலவன்ற
லைவளைந்ததம்மா. (அடு)

தன்மனையிரதமாகத்தன்மகன்வலவனாகத், * த
ன்மகன்போனோடுதனக்குமைத்துன்னகாலாகத், த
ன்மலரணைநாணத்தானெடும்பகழியானன், தன்ம
னமிடங்கொண்டுற்றசங்கரன்றனக்குமாயன். (அசு)

இவங்குதிர்விரிக்குங்கோடியிரவியோருருவங்
கொண்டு, வளங்கெழுமிரதமொன்றின்வந்தெனநி
ற்கவையன், களங்கமிலமரர்கண்களப்பக்கண்ழிவ
கையெய்தி, புனங்கவலொருவிவின்னின்றொண்ம
லர்மாரிதூர்த்தார். (அள)

பாடினர்பரமன்சீர்த்திபாதபங்கயங்கன்சென்
னி, குடினொழுந்துஅள்ளித்தொடைபுடைத்தன
ரதுணங்கை, யாடினரதுகிலெறிந்துபற்றினராசை
தோறு, மோடினருவகையென்னுமுததியிற்படிந்த
விண்ணோர். (அஅ)

மன்னுதன்னிலைபிரிந்தமயிரொன்விசுழ்விலாதெ
ன், மன்னைநன்புனிதமாக்கிச்சகம்புகழ்சிறப்பளித்த

* தன்மகன் பிரபன் அன்மகன் காசிபன் அவன்மகன்
சூரியன் சூலின், சூரியனை, தன்மகன்பென் எனவும், திரு
ப்பாற்கடலிற் சூதேவியோடு உதித்தமையால், சந்திரனைத் த
னக்குமைத்துன்னவன் விதந்தார்.

தான், மி னுசெஞ்சடையோனென்னுமிகுமுவப்
பெய்தியார், லென்னநின்றிருமருங்குமிரட்டினர்க
வரிபல்வேர். (அக)

மாசுணப்பலவளப்பில்வண் கதிர்தவ்வியெங்க
ளீசனதுநாகங்கட்கீந்திடநீட்டிவாங்கி [று
மே மிவிழைக்கலுற்றமுறைமையெம்மருங்குநின்
ன்சினொண்ணிலார்கண்மிளிருநெட்டாலவட்டம்.]

திங்களாயிரமொருங்குசேர்ந்தெனவாய்கடோ
றுஞ், சங்கமாயிரம்வைத்தார்த்தாள் சயங்கெழுபா
னகம்பன், பொங்கொவிமுழவுப்பரிபொருவில்சச்
சரிதடாரி, யெங்கனும்மெண்ணிலோர்களிரட்டினரிடி
களைபோல். (கக)

அறிவுருவானோன்வந்தானன்பினிற்றிகழ்வோ
ன்வந்தான், பிறவிலேறுறுப்போன்வந்தான் பேரரு
ண்மூர்த்திவந்தான், குறைவிலானந்தஞானக்கூத்து
டையாளிவந்தான், கறையுலாமிடற்றோன்வந்தா
னென்மெழுங்காகளங்கள். (கஉ)

நஞ்சுக்குமெயிற்றுப்பெழ்வாய்நாகமதணிந்தவெ
ங்கோன், வெஞ்சமர்ப்புரியச்செல்வன்மேருவிழித்த
தென்றிட்ட, கஞ்சுகங்கிழைக்கலுற்றழகுவவு
த்திண்டோ, னெஞ்சுக்குநெய்கைம்மப்பாரிடநீத்த
ஞஞழந்த. (கங)

திருக்கூவப்பூராணம்.

வெள்ளிலென்கொடுவாண்மரநிலைவெனெனின
நூம்பல்லபள்ளவெம்பிலினிகுத்தவாண்பருப்ப
தத்தி, னுள்ளாறுமுழைகளன்னவுட்டுப்பெருந்
துண்டத்த, மெள்ளலின்சொற்புவிக்கவிழுமிடி
போலச்சொல்ல.

(கூச)

மண்டலவாடியென்னவயங்கெரிசிதறுங்கண்
வொண்டமுனிமிர்ந்தெழுந்ததொத்தகுஞ்சியினவி
ந்த, வண்டமதிடினுமாற்றுவகட்டினகுறுந்தாள,
பண்டுளபுணமந்தும்படைத்தளித்தழிக்கவல்ல.)

அத்தனென்றன்னையெய்வுணைக்கொல்லென
னோ, வித்திராடனிலெற்கின்றியார்க்கமாகிடக்கு
மோவே, றொத்தவாடநான்பார்த்து வறிதுறுகுவ
னெவென்று, தத்தமினினைந்துவாடுந்தன்மையுத
முற்றும்.

(கூசு)

விண்ணகநிறைந்தவாதுவிதியகநிறைந்தமாயோ
ன், கண்ணகநிறைந்தவோதைக்கடலகநிறைந்தபா
ழி, மண்ணகநிறைந்தமேவிலவையகநிறைந்தவெங்
கும், பண்ணகநிறைந்தவோசைப்பரிசினிற்பனகண்
ங்கள்.

(கூஎ)

குதிப்பனவயிராடோள்கொட்டுவதம்மை
த்தாமே, துதிப்பனவமேலேட்டண்ணற்றொழுவுன
தங்களாற்றன், மதிப்பனவரைகனைந்துதாங்குவவா

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

ருள

ரிபுட்க, வதிர்ப்பனமகிழ்வவாகியடற்கணஞ்சென்
றவம்மா.

(கூஅ)

கற்புயங்கெட்டியண்டகடாகமுமதிரவார்த்து
வற்புறம்புநெவள்ளம்வந்திடவும்பொண்ணில்
பொற்புறவிகையோங்கிப்புணரிசுளமுமார்ப்பப்
புற்பெமதியெழுந்தபரிசெனநிகழ்ந்தமாதோ

(கூசு)

பொன்னுலகிகழுமென்னைப்பொருவனென்றகி
லம்போவ, தென்னதுண்டுகள்சென்றெறவெதிர்த்
ததுமலைதலொப்பத், துன்னுறுமமார்த்தம்பொற்
ணம்பந்துடன்சுலப்பு, மின்னுறுப்பொடியடித்துவி
லக்குவபோலவாடும்.

(கூஓ)

சேறு

இந்தவாறெழும்புதவெள்ளங்களினிடையே
யந்தீலானிறுமனையவனாழியந்தடந்தோர்
கந்தவாரிசுப்பண்ணைவன்றென்றிசைக்கடவ
வந்தவாணவரனைவருந்துவன்முறவந்தான்.

(கூக)

பூதநாயகன்கயிலையம்பொருப்புவிட்டலகில்
காதமோரிறைப்பொழுதினிற்கடந்துவந்தருளிச்
சேதவார்பொழிற்குவமென்றிருநகரடைந்தான்
பாததாமரைவணங்கிவிண்ணவர்குழாம்பரவ.

(கூ)

அங்கப்போதினிற்கடமென்று - திருவருளருத
துங்கப்போதகமுகப்பிரானிதழியந்தொடையோன்

றங்கப்போதிராதத்தினர் தன்புழைக்காத் தாற்
சிங்கப்போயொடித்திட்டனன் றிடுக்கிடவெவரும்.

பொருக்கெனச்சினவிடையுருக் காண்டிடை
புகுந்தா, னினாக்குநற்கொழுவையம்பென்னுங்கின்
னெடும்பாம், பரைக்கசைத்தவனன்பின னிகரிலாத
மரா, வருக்கமுற்றும்வந்திதைஞ்சுபொழிபதரம்புய
மாயன். (க௦௪)

தந்தையுற்றருவிரதகூவாத்தினைத்தனயன், வந்
திதுதததுமிமையவர்மனம்பதைத்தின்னன், முந்
தையிற்பதின்ம ங்குறிஇழுகத்தறைந்தமுலுற்றெ
ந்தமொட்டலாசெயலெனத்திசைதொறு மிரிந்தார்.

அருளுலாந்திருமுகங் ளோராதுமொள்ளலங்க
ல்; புரளுமார்பமும்புயங்களு நுமறைப்பொருளாய்
த், தெருளுலாம்பதமலருங்கொண்டெனதுளங்கிக
ழ்வான், வெருளுலாமனத்திரியல்போம்விண்ணவர்
க்கண்டான். (க௦௬)

கின்மினின்மினீரஞ்சலோகிசமுமென்றந்தை, பொ
ன்மினிரந்திடுகேநிறொடித்தவர்புலனீ, றொன்முன்
வந்திடுங்கரிமுகத்தண்ணலவ்வெயிலசேர், வன்மன
ம்பெறுமவரலவம்மினென்றழைத்தான். (க௦௭)

மீண்டுவானவர்குகன்புடையடைந்தினிவெம்போ
ராண்டநாயகன்புரிவதெவ்வாறெனவையம்

பூண்டுநின்றனர்நம்மிறைபுதல்வன் முன்றனையாம்
வேண்டிவந்திரதம்புகாமையிலிதுவிளைத்தான். (௧)

யன்றுளரிகொடும்லைகளின் றருளயானைக், கன்
றைவந்தனைசெய்கிலார்முயற்ருங்கரும், பொன்று
மென்பதுகரிட்டிடக்கவமாபுரத்தி, லன்றவன்கழ
ல்கனிமுதல்கொண்டருச்சித்தான். (க௦௯)

பின்புவிண்ணவர்மனத்துயர்பெயர்ந்திடத்தனது
முன்புமும்மதில்வந்துமுன்னினன்முதல்வ
ளன்புகொண்டொருநூறியோசனையகன்மதில்க
டுன்புபெற்றிடவனைவருந்துன்னெனவடைந்த. (௧)

கரிகளோடும்புருந்தனின்வினாந்துபாய்கவனப்
பரிகளோடும்விண்முகடுமும்படுமணியிரதக்
கிரிகளோடும்வெங்கனலினுங்கிளர்சினக்கழற்கா
லரிகளோடும்வந்தமர்செயலான்சமைந்தனாவுனர்.

கண்டுமற்றதுவிண்ணவர்கலக்கமுற்றயர்கோ, ந
ண்டம்வைத்தலைச்சடுசரமிடம்வலத்தடக்கை, கொ
ண்டுநிற்பவற்குதுகிரல்வேலையிதடுதற், கொண்டயித்
தியர்ச்சமர்புரிந்தட்டருளென்றார். (க௧௨)

என்றுவிண்ணவரியம்பியதெம்பிரான்வினவி
நன்றினங்கையைநோக்கினனகைக்கவந்கையி
னின்னுவன்முற்கொருந்தொருநிமிடத்திற்பாதி;
சென்றொடுங்குமுன்புரங்குநிற்சென்றுபற்றியதே.

பகவன்வாய்மலர்வைத்திருந்துமிழந்தெனப்ப
றித்துகுதிக்கெவ்மெரிந்தெழுமழற்கொழுந்துசேன்
ளப்பத், தருவர்மென்புழுவெனப்புதைப்பதைத்த
யிர்தணந்தார், நிகரினிபட்டிடாவுடீனிபட்டின
வே.

(௧௧௯)

தெரொரிந்தனபுரவிகளெரிந்தனசெழுங்கைக்
காரொரிந்தனசிகரமுமெரிந்தனகழகச்
சாரொரிந்தனபொழிலினமெரிந்தனதருவ
ருரொரிந்தனவெரிந்தனவடங்கலுமொருங்கு (௧௧௯)
திருத்தமொவ்மெயின்மூன்றுநெக்குருகுபுனைந்த
கருத்தொன்றவனுறைபுழக்கயலருமடைந்த
வரத்தினின்றனர்மரித்திடாதனிவரமலர்ந்து [ல்.
வினைத்ததண்பணையிழந்து அம்மெறியபாதவம்போ

பகைஞரொன்றுமுப்புரங்கனிற்செஞ்சடைப்பகவ
னகையினின்னுசென்றுற்றதியிடத்தெழுநறிய
புகைபரந்தகலவிசும்பிடமடங்கலும்போர்து [ன்.
முதில்களென்றிடப்பட்டுநின்றனவின்றமொழியி

நெறித்தருஞ்சியந்தனவொயில்களினிமல, செ
றித்தவெண்ணிலாநகையினின்றெழுந்தபேரொரிசெ
ன், அறைத்துவெள்ளிமாமதில்கரைந்துருகுதிச்சித்
றித், தெறித்தபோலும்விண்ணிடைச்செழுந்திங்க
ருமுடுவும்.

(௧௧௮)

பரிந்துதற்பதங்குறுகினப்பழையதிவினைபோ,
லெரிந்துமுப்புரம்பொடிபட விற்றதிடாதுயர்கொ

ன், திருந்தவப்பெருங்கொடியரையெம்பிரான்கண்
டு, பொருந்துபொற்சிலைவாங்கினன் சிலிமுகம்பூட்டி

குனித்தபொற்சிலைவலிகெழுங்குணவுருவனை
யி, னுனித்தவப்புருக்கொண்டுநிற்கின்மநோனரிக்கு
த், தனித்தபொற்றிருவாசிகைபோன்றொளிதழைத்
த, தினித்தசொற்கொடியிடத்தினன்மலர்க்கரமிசை
ந்து.

(௧௨௦)

பொருவிற்றொண்டிடுநெடுதுதிப்பகழிபைப்பு
னிதன், வினாவிற்கென்றவருயிர்குடித்திடுகெனவி
டுத்தொருவிக்குன்றெனநின்றிடுமூவர்மார்பின
ம்பட்ட, இருவிச்சென்றதப்புறத்தினிநெருகணப்பொ
ழுதின்.

(௧௨௧)

மீண்டுசங்கரன்வலக்கரமடைந்ததுவிசிக, மா
ன்பெழங்கமுன்பட்டபோதயுணர்களலறிச், சேண்
டொடுமபடிதுள்ளிவீழ்ந்துணர்வுகள்சிதைந்து, மா
ன்புபோயினரிமையவர்மனத்துயர்மாள்.

(௧௨௨)

அம்புபட்டிடுமசுரர்கண்மார்பகப்புழையிற், செ
ம்புனப்புறம்பெருககெடுத்தினாந்தலைதிரைத்துக், க
ம்பமுற்றெழுந்தோடினகளைபரமலைப்பாற், சம்புப
ம்பலவாண்டிற்குண்டிரையெனச்சாரந்த.

(௧௨௩)

திருந்துதேவரும்பணிசெயத்திரிபுன்னமுமாண்
திருந்தமுவையிலாக்கருமிற்றதுசெய்கடன்கள்

புரிந்துகாணவுமொருவரற்றிகலனாய்ப்புரட்டி
யருந்தவேகிடந்தனொனின்வாழ்வுவப்பறிவோ.

கதம்படைத்தபூதர்க்கமர்கொடாதரன்கடிது.
மதம்படைத்தவர்க்காடியதோதனம்வறியர்க்
கதம்படைத்திடுகுவமெனக்கொண்டுபோயிற்பா
பதம்படைக்கிலும்போமெனப்பகர்ந்ததொத்தது

மருளையொத்தனமுப்புரம்புரமருவு, மிரு
யொத்தனரவுணரவ்விருளினையிடுக்கு, மருளே
ந்தனன்முகுந்தனவ்விருளினையுடைய, மொரு
யொத்தனன்பொருளாகியபுராரி. (௬௨)

செப்புரம்பதித்தன்னமாதுமைமுலைதிளைக்குந்
துப்புரம்பெறுபராபீரன் னாரகைக்கணையான்
முப்புரம்பொடிபட்டதுமுதலவர்தம்முயிர்போ
யப்புரம்பொடிபட்டதுங்கண்டனரமரர். (௬௩)

வேறு.

ஆர்த்தனர்முகிலினமஞ்சபூமழை
தார்த்தனர்மகிழ்ச்சியிற்றுணங்கையாடிமெய்
வேர்த்தனர்ருகுபோய்வெய்யர்மெய்களைப்
பார்த்தனர்குதித்தனர்பரமப்பாடினார். (௬௪)

சாமொடுகுனிசிலைதாங்குகின்நிடு
மொருவனதடிமலருச்சிசுடினர்
கரையறுமுவனையங்கடவினும்ந்தனர்
பரவினர்கடவுளர்பகர்தன்மேயினார். (௬௫)

இந்நகரதனிடையிறைவறின்மலர்ப்
பொன்னடியருச்சினைபுரிந்துவாழ்வுற
நின்னருள்புரிகெனநிகழ்த்தவாயிடை
மன்னியவிலிங்கநல்வடிவமாயினான். (௬௬)

ஆதலுமனமகிழ்ந்தமரரிந்திரன்
மாதவனயன்முனிவரர்கண்மஞ்சனம்
போதொடுசுடர்நறும்புகைகொண்டர்ச்சியா
வீதுடலெடுத்தபேறெனநின்றேத்தினார். (௬௭)

குலவுறுமரியவிற்கோலங்கொண்டுமுன்
னிலருநின்றதாவிவிங்கமாகியு
நலமருணமம்விற்கோலநாதனென்
அலகினருரைசெயவமலனுற்றான். (௬௮)

ஐங்கரக்கடவுள்வேலரசன்மாலயன்
புங்கவர்க்கிறையவன்புவனநாயகர்
அங்கமெய்த்தவர்முதற்றோன்றினோலா
மெங்களுக்கு அமிடமிஃதென்றுற்றான். (௬௯)

எழிறருமுமையொடுமெங்கணையக
னொழிவறநிரந்தரமுற்றதன்மையாற்
பொழிநிகழ்கூவமாபுரத்திற்கெங்கண
மொழிதருபெயரவிமுத்தமாகுமால். (௭௦)

ஆலங்குறுமிரதகூவரத்தையாழிடை
வலங்கினர்கிம்புரிக்கோட்டுமார்முக

னிவங்குறுபுழைக்கரத்திறுத்ததன்மையா.
எலங்கினர்கூவராமம்பெற்றதே. (௧௧௫)

ஒவிலொன்பதிராடுகூவமொப்பவே
மூவுலகங்களுமுன்னிவந்தரோ
தாவிலின்பெய்துதுதன்மையாலெழிற்
கூவமென்றொருபெயர்கொண்டதற்கு. (௧௧௬)

மேலேநாளிழைத்ததினைகட்டுகங்கள்விற
கோலநாயகன் திருக்கூவமுள்குத
லாலநாகஞ்ஞாக்கரும்புள்வேந்தினைத்
தாலமேனினைக்குதுந்தன்மைபோலுமால். (௧௧௭)

என்றிவைபற்பலவியுழிவண்டுமுங்
கொன்றையஞ்சடைமீனோன் கூவமாநகர்ச்
சென்றடைந்தருங்கதிசேர்மினென்றன்ன
வன்றிறற்புலனெறிமறித்தகுதனே. (௧௧௮)

திரிபுரதகனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௩௦௨.

சந்தானகிரிசந்தானச்சருக்கம்.

குதமுனிவரன்புகன்றமொழிவினவியுலகமய
யார்க்குமேன்மை, மாதவர்களுஞ்சுவகைபெறிகூ
வபுரத்தியல்கேட்பவளருமெங்கள், காதலமைவுற்ற
திலைபுராணமுனியின்னுமுளங்கருணைகூர், வேறு

கவென்றுரைத்தனரவ் வுரைக்கு மிகக்களித்திதனையு
ரைப்பதானான். (௧)

அன்றுபிறற்கொடுமதில்கடழ்ஸெழப்புன்று
வல்புரிந்தகரர்ச்சாழ்த், தென்றிசைக்கூவரநகரின
ரசிங்கத்தொழுத்தேவசிகங்கமவாழ்நாட், இன்றுது
யர்க்கடனீந்தியார்வநெடுங்கடம்படிந்த சாரானோ
கிப்ப, பொன்றிகழ்நற்கமலமலர்த்தளிசின்வீற்றிரு
க்குமிறைபுகலுகின்றான். (௨)

வண்டுகளைத்தொழுநுநறைமதுப்பருவியிசை
கூருமலர்ந்தாரத், தண்டெரியற்புலவீர்மிகவல்ல
வனிழ்நாயவனித்தலத்திற்குழ்ச்சி, கொண்டபுகைப்
பினர்கரவாட்போக்கிவதைப்பிறுபோலக்கொடியர்ந்
து, சுண்டுகைமெய்ச்சிவனுருவமகற்றியரன்கணையா
டுக்கடிந்திட்டானால். (௩)

ஆதலினுலமலகிவலிங்கபூசனைபுரிவோரறிவிச
ந்த, பாதகரோயெனி னுமழிகிலொன் னுமஃதிலரிப்ப
டியின்வல்ல, மாதவர்களைனி னுமழிகுவொன் னும
றிந்தனமானமனம்விழைந்து, நீதிகொடுபாமசிலபூ
சைபுரிவோர்பெருமைநிகழ்த்தற்பாற்றோ. (௪)

இம்மைமறுமைப்பயனுமறையின்முடிதெருட்
டுமபேரின்பவிடு, மெய்ம்மைபெறத்தரவல்லதச்சிவ
பூசனையன்றிலேறுமுண்டோ, செம்மைமனத்திலி
ங்கபூசனைபுரியாதருங்கதியிற்செறியக்காத, றம்மன

மலைத்திடல்சிறிதெலாருசிறுபுட்பறக்கவிழைதகை
மைபோலும். (ரு)

தினாயெயிறுஞ்சடைக்கங்கைத்துளிதெறிப்பூந்
னைந்தருளிர்சிறுவெண்டிங்கள், காமலரினிருந்தெழு
செங்கனற்கொழுந்திற்காய்ந்தொழிக்குங்கடவுடன்
னைப்ப, பரமனென்வுணர்கிலாதனியனும்வ்விபுமாய்
ப்பயின்றதிமை, பொருவில்புகழ்க்குவபுரத்திலிங்க
பூசனைபுரிந்துபோக்கியுய்ந்தேம். (சு)

பூதிமணிக்கலன்புனைந்துசிவலிங்கபூசனையைப்
புரிந்திடாதோர். பாதகரிப்பாதகொங்கட்கவர்கள்
புறமாறோர்பகரிலெகுவ, மாதலிப்புங்கவர்க்விர்சிவ
லிங்கபூசனையைகன்றிடாது, காதலிற்செய்துதிரு
னப்புருன்றனனாரணமனைத்துங்ககாகண்டோனே.

அண்டரயனுரைத்தமொழிவினவிமனமகிழ்ந்த
வன்மெல்லடியிற்றூழ்ந்து, கொண்டவழ்மணிமா
டக்குவபுரத்திலிங்கவருங்குலவச்செய்தே, மண்டு
மனத்தன்பின்வழிபட்டாராச்சிவலிங்கவடிவந்தோ
றும், புண்டரிகவதட்டிருவிற்கோலநாயகனினுபு
ரப்பன்மாதோ. (அ)

இத்தகையவினையிறுஞ்சுவபுரத்தெவனோனுமெ
ய்தினம்ம, சுத்தபரஞானமடைந்தரியசிவானந்தசு
கந்துய்ப்பர்விண்ணோர், மெய்த்தவமொருகோடி

புரிந்துநவருவாவினிம்லனல்கு, மத்தலனிலவதரித்
துவாழ்வொனினதன்பெருமையோக்கற்பாற்றோ.

தன்னைமனத்தமைத்தவர்க்குமலமகந்துஞ்சந்
தானகிரிசந்தான, நென்னுமருட்குரவெனெழிற்குவ
மாரகரினினாடிருக்கின்றோர்கட, குன்னருநற்கரு
ணையினிதுபதெசித்திடவுலகினெழிலினின்ப, மன்
னிமனக்கனிப்பொடிருந்தழிலெப்பாகதியடைவின்ம
ருவுவாரால். (சு)

என்தினையருத்தமுனியினையிறுஞ்சுவபுரத்திய
ல்புகூற, முன்றன்மலர்க்காங்குவிவாவருந்தவனெந்
செவிக்கமுதம்வழங்கவந்தோய், கொண்மைமலர்த்
தொடைபுனையுஞ்சடாமகுடத்தண்ணன்மகிழ்துவு
முது, ரொன்னுமவர்க்கருள்புரியுங்குரவன்யாரியம்
புகெனவுரைப்பதானு. (சு)

வேறு.

முன்னமோர்காலத்தாதிமுருந்தனுமயனுமி
ன்றூழ், பின்னன்மாதவருஞ்செம்பொற்பிறழ்முடிர்
சுருமீசன், றன்னதாஞ்சுத்திபாதஞ்சார்தலாறுட
ல்வெறுப்புத், றன்னருஞானந்தமுதுவதற்குவ
கையுற்றார். (சு)

உற்றவர்க்கிலைநண்ணியுமையொருபாகற்போற்
பிச, சிற்றலிவடையேம்புன்மைச்சிதைபுட்பொ

தைதணந்து, பற்றறிவுருவமாகப்பதிபசுபாசத்துண்மை, முற்றுமெங்கட்குணர்த்திமுதல்வரீபுரத்தியென்றார்.

(௧௩)

என்றவரியம்பவெங்கோனெல்லையிலகருணையெய்தி, நன்றெனக்கயிலைகுழந்தநாற்பெருங்கிரிகடம்பு, னன்றரிதனக்குச்சீர்சா லாமர்த்தகிரியினுச்சி, யொன்றிநற்குரவனாகி யுண்மையை யுணர்த்துகின்றான்.

(௧௪)

ஆதிபுருஷமீறுமருவமுருவுமாகும், பேதமுமளவுமின்றிப்பேரறிவுருவமாகி, வேதமுமுணர்வுமெட்டாவிமலமாய்கிறைவதாகிச், சாதலம்பிறப்புமற்றோர்தன்மையாம்பதியின்றன்மை.

(௧௫)

மூலமாமலத்தாலன்றேமூயபேரறிவதாகிச், சீலமாயயினுற்றோன்றுஞ்சிற்றறிவுஷடயதாகி, மேலைநாள்வினையாற்றோற்றம்விளிவுடைத்தாகிவானம்போலவையெடுத்ததாகிப் புணர்வறுபகவின்றன்மை.

ஆதியன்றாகியென்றாயளப்பருஞ்சத்தியாகியோரதரும்பலவாமாவியுணர்வெலாந்தடுப்பதாகிப் பேதமிலருஞ்சிற்சத்திபிறழ்தருமுயிர்க்குநீங்கிப்போதுமத்தன்மைத்தாகும்புகலிருளாணவந்தான்.

சுத்தமோடசுத்தமூலப்பகுதியென்றொடர்புபெற்று தத்திவமைந்தோரோமுதகுமிருபத்துநான்கா [த

யித்தகையிற்பிரேரம்போக்கியம், போகமென்னமுத்தகைத்தெண்டமாகவுதவிமும்மாயைநிற்கும்.

(1)

மனமொழிமெய்யெயற்றவருவதாயறம்பாவங்க, னெனவிருவகைத்தாய்ச்சஞ்சி தாதிறுன்றியல்பாய்ப்புத்தி, துனி லுறுநிலையதாவித்தகையிறுய்யத்தொழிப்பதாகி, வினையெனும்பேர்பெற்றோத்துவிடுமிருங்கன்மமன்றே.

(௧௬)

என்றுமுப்பொருளின்மன்மையியம்பியிம்மலங்கெனெல்லா, முன்றனக்கயலென்றோர்வித்தொழித்தறிவுருவாகி, நின்றநிற்பாரொன்றான்மாலிலையினையுணர்த்திந்து, வன்றுணையாகின்றமல்குதன்னருளைக்காட்டி.

(17)

சென்றுபுல்குறுவதன்றிச்சேர்ந்துநிற்பதுமன்றி, யொன்றிரண்டுன்பதன்வியுணர்வுசுட்டொழிந்துநீயா, யென்றுநிநிடுமென்மன்னையிருந்தவாகாண்டியென்று, துன்றுதன்னிலைசொல்லாதசொல்லினுலுபதேசித்தான்.

(18)

இன்னவாறயற்கும்புட்பகிரியிடைநீருடிகட்கு, மன்றுவானளவுகோளகிரியிடைவானவர்க்குந், தன்னேநேர்கின்றபொற்பிற்சந்தானகிரியினன்னி, முன்னேவான்பொருள்கண்மூன்றுமொழிந்தன்னஞ்ரவனாகி.

(22)

அப்பெருந் திரியினுமத்தடுத்ததாரியற்குநாம
கு, செப்பருங்கூவத்துள்ளோர்தேவர்தவினவர்க்
குத், தப்பில்பேரருளிஞ்சான்சந்தானகிரிசந்தான,
ளிப்பெருங்குரவனங்க ணென்னுமவிற்புருப்பன்மா
தே.

(௨௩)

கொத்தலரிதழியெம்மான்ருவுருவாகிறெயம்,
வைத்துபதேசஞ்செய்யும்வளங்கெழுக்கவழநர்க்,
கொத்ததென்றயன்மற்றொன்றை யொப்புனாசெய
லாநாதென், மத்தலத்தியலபுமுற்றமறைந்தனன்கு
தனன்றே.

(௨௪)

சந்தானகிரி சந்தானச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௩௨௭.

அடிமுடிதேடியசருக்கம்.

—:0:—

குதனியம்பமகிழ்ந்தறவோரரிதொல்வேத
னதியகம்பரமென்னுதமிழ் பகையானொன்
றோதினையின்பாணப்பரமென்றவரோர்வுற்ற
வேதுவெனிக் கதியம்புகவென்னவியம்புற்றான். (௧)

மேனான்மண்டுபிரளயம்வந்துவிரவுங்காற்
கானாகஞ்சன்றுஞ்சுறுமல்வழிகண் ணுற்றே
யானுவின்பத்தந்தனர்கைவைத்தங்கத்தின்
மானுங்கைக்காவியனாயதுயின்மாதென்றார். (௨)

என்றலும்வேதனொழுந்துகளிப்பொடெறிநிரிற்
சென்றுவடாநின்றனைதுபோதிமறிசழ்வாக
மொன்றுறுமேகந்தங்குதலேபோலுததிக்கண்
மென்றுயின்மேவுங்கண்ணபிரானேழியுற்றான். ()

மாலான்மரூலமாலவடித்தேமணிநீரின்பு
பாலாநியானென்றுவினுவப்பதியாகு
மேலாநாராயணனுன்னுவினாந்தோதி
யேலாதாகுமகந்தைகொடங்கெழுந்தானால். (௪)

மாயனாத்தெழுதின்மறைமகண்டேமலர்வேத
னியைப்பரமயானென்கோதிமுனின்று
லாயிடைச்சுதன்மிகக்கெழுதோபத்தவனாகிப்
போயயன்லிற்பொலிமார்பினெதிர்ந்துபடைந்தா

முண்டகவேதனெய்சொரிதியின்முனிவுற்றே,
யண்டகடாக்முடைந்ததெனும்படியங்கையான், வி
ன்னுவின்பார்பெதிருநின்றிதிறம் வெம்போர்க
ன், மண்டிருவோர்கடங்கும்வினாந்தனவந்தம்மா.

குத்துவர்மார்புகுழிந்திடநின்னுதித்தோடி
யெற்றுவராடகலெத்பொடுமைம்மலையெய்திச்சூழ்
வுற்றதுபொலவுடன்சுழல்வாருடன்க்கப்போய்ப்
பற்றுவுர்கீழ்மேலாகவிழுந்துபதைப்பார்கள். (௭)

சுட்டியெடுத்தவிழுத்தியிடக்கைகழுத்துட்டே
யிட்டெவலத்தினமுத்தியுத்தினிடிக்கொப்ப

எஉ

திருக்கூவப்பராணம்.

முட்டிபிடித்தகர்த்தொடுகுத்துவர்முட்டுற்றே
வட்டணைசுற்றுவித்திறமுற்றினர்மற்றோரோ. (அ)

வேறு.

மருவோகைகொண்முனிவோருடன்வரும்வா
னவர்கண்டே, பொருவோர்களினிவர்போலறியோ
மென்றுபுகழ்ந்தார், வினாவோடுபிறுநமேறெனும்
வெடிசொல்லினராகி, யிருவோர்களுமுறைவான்க
ளையுருவிக்கொடுத்திர்ந்தார். (கூ)

மின்னுமெனவெதிர்வீசியமிளிர்வாளொளியல்லா
லின்னரிவரிவனுற்றனனொனவேதமையிமை
வந்நாகருமறியாவகையதைகின்றவொடுகு
முன்னுடுகறங்காமெனமுறைவட்டணைவந்தார். (க)

ஈனாயேகுவரமராபுதிநகரோசுவர்மலையுந், தினை
யேகுவர்பிலமேகுவர்திசையேகுவொன்னுழ், தரை
யேகுவரவிடையாளியையறியாதுசமழ்ந்தே, புரை
யேகொடுசன்னந்தொறுமுழல்கின்றவர்புரைய. (க)

தாணுடுவர்கரநாடுவர்தலைநாடுவர்தலருந்
தோணுடுவர்களநாடுவர்தொடைநாடுவர்கடரும்
பூணுடுமுரணுடுவரவயினுடுவர்பொலியும்
வாணுடுறுவிழிநாடுவரிவ்வாறுமலைந்தார். (கஉ)

வேறு.

கொந்துலாமலர்முடியண்டகோளகைகடப்ப, வந்
துபாநிலமுருவதுமலர்ப்பதமிகப்ப, வந்தவேலையினி

அடிமுடிதேடியடிருக்கம்.

எங்

ருவர்தம்மகந்தையும்புப்பா, நெந்தையாயிடையழ
வ்விடவிடிகுமரையெழுந்தான். (கங)

ஆதிமாலையனன்பகத்திருநறவமைத்த, தீநின்மா
மணிவிளக்கெனத்திகழ்வதவ்விளங்கம், வேதையா
மவரகத்திருனொருசிறுவிளக்கின், சேரதிபோக்கு
மோவுப்பெருஞ்சோதியேயல்லான். (கச)

அங்குவந்தெழுமருட்கனற்றாணுவையன்மாற்
றங்குளவெஞ்சமர்தணந்தனந்நோக்கிவித்தாணு
விங்குவந்தென்னென்றனந்தாணுவன்றியார்
கங்குளந்நையவன்கணுன்றியார்காண்பார். (கரு)

மன்னுடுவஞ்சமர்தணந்தினியிருவருமலர்வு
கொண்டவங்கியினடிமுடிபார்ப்பமக்குறிமுன்
கண்டவன்பரமெனத்தமிலியைந்தனர்களிகூர்
வண்டுமுங்குமலர்தன்கடவுளுமலும். (கக)

ஏனமாயரிமலையனெகினமாய்ப்பிலுமம், வானு
மேகுபுமனமொழிதனிவமேமருவா, ஞானநாயக
னடிமுடிவிழிகொடுநாடப், பொன்னுதறிவுடைமை
யினினைந்துபொயினால். (கக)

குன்றுபோல்வருமும்மதக்கோட்டுவாரணத்தை
யன்மலாய்குடர்சொரிந்திடவேமிதித்தழுத்திக்
கொன்றதாண்மலொன்றறியாததைத்குறுகிக்
கன்றியோர்சிறுபன்றிகீழ்ப்பட்டதுகடிதின். (கஅ)

முனைத்தவென்பு னையெனுமுடக்கோடுதெய்வ
மறண, கிளைத்துவெம்பிலமனைத்தையுமிகந்துமிக்கே
ழ, விளைத்ததன்நிவான்றொடையுங்கடந்ததிலே
ன்பம், விளைத்தவெந்தைதாள்விலங்குறப்பட்டதோ
வினம்பீர்.

(௧௯)

வருந்திமெய்யிருங்கேழலினுருவுகொண்மாயன்,
நிருந்திநாகுறிகண்டிலமலரயன்சென்று, பொருந்
துபொன்முடிகண்டிற்புகல்வதென்வெய்யா, ண
ருந்துநெஞ்சொழிமொருவகைப்புவினமீண்டடை
ந்தான்.

(௨௦)

விண்ணினேகியவியன்சிறையோதுமயவினைத்த
யண்ணன்மாமுடக்கங்கையின்னுதைபடிந்தாட்க
சண்ணியேகுதலெனச்செழுங்கதிரிபுமுதலா தூல்
வெண்ணும்பாலையும்பாந்திவந்திகந்துபோயின

வின்குரண்குவனடிவினைமுடியினைவினாந்து, க
ண்டுகாமினையாகுவமெனவயன்கருத்திற், கொண்டு
தேவமாவருடமோராரிங்கூலவு, மண்டமேறியும
டைந்திலனமலன்மரீர்பளவு.

(௨௨)

சிறகுநொந்தினைத்திடுதலானப்புறஞ்சேணிற்,
குறுகுறின்மதன்செய லொழிந்தெகி னுருக்கொண்
டோ, னிறுதுண்புயத்தரிசெயலென்கொலேரவெ
ன்று, மறுகுநெஞ்சொழிமீண்டுவந்தடைந்தனன்ம
ண்ணில்.

(௨௩)

இட்டதங்குறிகண்டுதாம்பாடுவனவிச்சைபு
பட்டோகநாட்படாதபாடுகளுலாம்பட்டா
ரிட்டமொன்றிலொம்பிரானடிமுடியினைப்பூப்
பட்டகண்ணினாகாண்பரோவெத்தனைபடினும். ()

வந்துசுட்டியங்குருவருமனத்தெழுமகந்தை, சிந்தி
வாண்முகம்புலர்ந்துநின்நிதிதலாற்சிந்தை, தந்திடு
ங்குறிகாண்கிலாதமைத்தபிலநிந்தே, யுந்துகின்மநா
ணிருவருமொத்தவினொழிந்தார்.

(௨௫)

எங்கணையகனருள்சிறிதுறுதலினையோர், தங்க
ணையமயக்கொழித்தற்புதத்தானு, நங்கணையகன
யேந்தக்கருணெற்றிச், செங்கணையமுருவமோ
வென்றுசிறித்தார்.

(௨௬)

ஆனகாலையின்மணியிடத்தாடுறுமொளியோன்
ஞானநாபகனமுனெடுந்தாணுவினடுவன்
மானுமாமழவுந்திகழ்காமுமொன்மார்புந்
தூநிலாநகைவதன்முந்தோன்றுதநின்றான்.

(௨௭)

நின்றகாலையின்மிடம்நணிலமுமுரத்திற்
யுன்னுமாலினைத்தகோருங்கண்டினந்துணுக்குற்
றென்றுநாணுடனச்சமுமொருங்கெழுவயன்மால்
சென்றுநாயகன்விருவடிசிரம்படலிழந்தார்.

(௨௮)

எழுநிரஞ்சலிரொன்முமைநாயகனியம்பத்
தொழுதகையொடு மெழந்துநின்மறிந்தவாறுநித்

[தே

என் திருச்சுவட்புராணம்.

யிமுதையேமுனைப் பரமேனவறிந்திடாதுயற்றும
பழுதுதீர்த்தருளெனநிடப்பராபரன்பகருந். (௨௯)
தும்மைநாம்படைத்திருதொழினுங்கருக்குதவ
வெம்மைநீரெனவுமதறிவொன்றியும்வேறாய்க்
கொம்மைமாமுலையுமையொடுவடிவுகொண்டிருக்கு
மெம்மைநீர்மறந்துமைமதித்தமர்புரிந்திதோத்தீர். ()

நீவீர்நம்மையேபரமேனநினைந்திடாதமர்செய்
பாவநந்திதும்பதநிலைபண்டுபோலடைய
வாவல்கொண்டுநம்வடிவமாமிலிங்கநன்கமைத்துக்
கூவநண்ணியர்ச்சியுமெனப்புகுன்றினுங்கூறும். ()
நீறுசண்டிகைபுனைந்துநநிகழ்வடிவென்ன
கூறிலிங்கபூசனைபுரிருணத்தரைநாமாத்
தேறுகின்றவரொழிவில்பெரின்பமெய்த்தேவர்
வேறுகண்டவர்வென்றுயர்விடாததீநாகர். (௩௨)

கலைகன்யாவையுமுணர்ந்தவராயினுங்கருதி, யில
குநாமகிழிலிங்கபூசனைதனையியற்று, நிலையரொன்
றையுமுணர்கிலாரஃதுடைரெறிய, ருலகினொன்றை
யுமுணர்கிலரோனுமுற்றுணர்ந்தோர். (௩௩)

நாரினீசோயாயினுநல்லிலிங்கத்திற, பரிவினான
மைப்பூசனைபுரிசுவர்பகரிற், சுரரினமேலவரஃதிலர்
சுரர்களிற்சிறந்த, வரர்களாயினும்புலையோமெய்ம்
மையிம்மாற்றம். (௩௪)

அடிமுடிதேடியிருக்கம். என்

மகிழ்ந்திலிங்கபூசனைசெய்வோனக்குலம்வரினும்
புகழ்ந்தவன்மனைநாமெனவந்தனைபுரிவோர்
திகழ்ந்தநம்பதம்பெறுகுவரவன்குலஞ்சிறித்தித்
திகழ்ந்தபுன்மையனீசனுந்நாகில்வீழ்ந்திகுவான்.

என்றுகூறியத்தானுவினமறைந்தனனிறைவ [அ
னின்மறாலயனுவகைபூத்தண்ணல்சொன்னினைந்
சென்றுகூவமாநகரிடைச்சிவலிங்கமமைத்து
மன்றன்மாமலர்மஞ்சனங்கொடுவழிபட்டார். ()

வினைகடர்ப்பதுபுனிதன்மெய்ஞ்ஞானமேவினைப்ப
தனக்குனையமோடிருப்பதக்கூவமாதலினுற்
கனவிலிவினுமிந்நகர்கடக்கொணுதென்றங்
கினியமேருவிற்கோலநாயகம்நெழுதிருந்ததீர். ()

மாலுநான்முகக்கூடவுஞ்நம்வழிபடுமெழில்வீற்
கோலநாயகர்க்கண்டிடிற்பன்னிருகோடி
மூலமாமிலிங்கங்களைமுறைமையிற்சென்று
சீலமோடுகண்டுறுபலலக்கணஞ்செறியும். (௩௫)

அருளிப்பூதரமெனவிருமதகரியட்ட, திருவிழ்கோ
லநாயகன்பெயர்பலவுளசெப்பிற், அருவிழ்போக்குறு
யிருவினைகளையும்க்கணத்தின், வினாவிழ்போக்குவவ
வற்றினிற்சிலபெயர்விளம்பின். (௩௬)

எ.அ

திருக் கூவப்புரணம்.

வேறு.

* இரக்ககர்தியாகரிசைச்சந்ததாரரொழின்மிகவ
ளர்சடைக்கூத்த, ரருட்சகநாதரஞ்சலபகண்டாரு
ங்கிலாவிக்கினரோடுந், திருக்கறுபுவனநாயகர்நிரி
புரக்கினரப்பிரதிட்டர், தெரித்திடுகுவநாதரன்பர்
க்குச்செந்நெல்வைத்தவனொலாமால். (ச0)

இப்பெரும்பெயர்கன்பன்னிரண்டினையுமியம்பு
வோரிவற்றினுளொருபேர், செப்பரும்புதல்வற்றி
டுபவர்புவிற்றிசினைவினமெய்ப்போகங்குய்த்தே,

* இரக்ககர் - இரக்கிப்பவர். தியாகர் - தேவர்கட்கும்
முனிவர்கட்கும் தியாகமளித்தவர். சந்ததாரர் - அன்பர்களைச்
சமுசாரபயத்தினிக்கு நன்குகாத்தவர். வளர்சடைத்தார் -
தீர்க்கசடாநீர்த்தார். தீர்க்கம் - நீட்சி. சகநாதர் - சர்வகர்த
தர். அஞ்சலபகண்டர் - விடத்தால் அஞ்சனம்போலும் கா
ந்திபெற்ற கண்டத்தையுடையவர். கிலாவிக்கினர் - அடியவ
ர்களுந்ருக் கலிகாலக்கிலேசத்தை நீக்கி யருளினவர். கிலா
னி-கிலேசம். புவனநாயகர் - அசுரனாமாய்த்துப் புவனங்
களைக் காத்தவர். திரிபுரக்கினர் - திரிபுரத்தை யழித்தவர்.
அப்பிரதிஷ்டர் - பிரதிஷ்டைடல்லாதவர் : எனவே, சுய
ம்பு என்றபடி. கூவநாதர் - கூப்பநாதர். செந்நெல்வைத்த
வர் - நீவாரதர். நீவாரம் - செந்நெல். என்பர் வடநூலார்.
அன்றியும், அப்பிரதிஷ்டர் எனனும் திருநாமத்தை அப்பிர
திஷ்டா அந்நியதார்த்தர் எனப்பாடமோதி அதற்கு, தம்
மை அடைந்தவர்களுக்கு அளித்த பதத்தை எனும் அகற்
றுதவர் எனப் பொருளுரைப்பர்.

சந்நெல்வைத்தருக்கம்.

எ.சு.

யொப்பருங் னிரவெண்டிங்கள் வண்கடுக்கை யுண்
னுழைந்தின யதானோந்து, மெய்ப்பசும்பொன்னி
ற்றிகழ் ஈடாம வுவிவிமலன தடியின்மேவுவரால். (1)

வேறு.

என்று திறைவன்பெரும்புகழ்
துன்ம சையிற்குதமுனிவர
என்று மவுநயிமிசமாவனத்
தொன்றமாதவர்க்கோதினென்பவே. (ச2)

அடிமுடிதேடியசருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகச்செய்யுள்-ந.சு.அ.

செந்நெல்வைத்தசருக்கம்.

:0:

மறுவறுதவத்தின் முனிவரர் மிக்கமகிழ்ச்சியின்
மறித்துமருது, னறுமலர்க்கமலத்திருவடிபரவிநங்
களுக்கையவிற்கே லச், சிறுதுதற்குமரியிடத்தின்
வைத்தவற்குச் செந்நெல்வைத்தவனெனும்பெய
ரொம், முறைமையினடுத்ததுரைத்தியென்றியம்பமு
னிவனன்றெனவதுமொழிவான். (க)

முன்னரக்கூவபுரத்திடைக்காமமுதலியமுகு
லும்பெறிந்தோர், புன்னெறிப்படுமைம்புலன்களுந்
தடுத்தோர்பொய்யினைமெய்யினிற்கண்டோர், சென்
னியிற்பிறைகொண்டவன்றன்க்கன்பு செறிந்தமை

யடிபர்கட்டிகழ்த்து, நன்னிலைத்தரு ளேலனான
வோர்நாமவந்தணருளரார். (2)

உருவநல்லறமாக்கறைமிடற்றிற் றயன்புயிரோ
னவந்தேயனையார், பொருவினன் றின்வரு
ம்பெருஞ்செல்வர்புரமெரிபடுத்தன் லத், தொ
ருவனதடிமுப்பொழுதும்வந்தனேசெய் றுசுவை
யடிசின்மாதவர்க்குப், பரிவொடுமளி யமிச்சில்
கொண்டெமக்குப்பயனிதுவெனவொழுதுநாள்.

வேறு.

கோதினந்தருமசீலர்கொடைகண்டுநா ணுட்
கொண்டோ, மேதகுமவர்தம்மேன்மைவிளக்கவோ
வறிந்திலேமா, லோதமுண்முகிலொடுங்கிற்றொரு
புடையதனல்யாரும், பேதுறுபசினோய் றப்பெரு
மிதமிடந்துரைந்தார். (3)

வறியவக்காலம்போதமறுவறுந்தருமசீலர், செ
றியுமெய்த்தவர்கட்கெல்லாஞ்செழுங்கறியமுதினோ
டு, நறியமென்புழுக்கலன்பானற்சுவையளித்தளித்
தந், நெறியினிற்பெறும்பேறென்றேறிற்கிளநில
துசெல்வம். (4)

பழகுதஞ்செல்வமெல்லாம்பயன்றருகதலியா
சு, வழகுதம்பெருகுதற்பிள்ளவலாதளவிலாம, லொ
முருநன்மனைவியார்தம்முறியபொற்றுவியாதி, முழு
தும்விறழயார்க்கன்பான் முதிர்கவையமுதளித்
தார். (5)

மனைவி லுள்ளனவனைத்தும்மீண்டிடச்செயலொ
ன்றின்றி, யினியருந்தவர்கட்கந்தோவென்செய்கே
னெனத்துளங்கி, யனையவர்க்கிரப்புற்றேனுமமுத
மிட்டொழிந்ததுண்பே, நெனமனந்துணிந்தவ்வா
றுநெற்பலியிரந்துசெய்தார். (6)

தித்திறமொழுருநாளினின்மைமேன்மேல்வந்
தெய்த, வெய்த்திடுபவர்களின்றியென்பகல்பளிக்கு
முன்றே, யுத்தமர்வறிதுமீண்டங்குடற்றும்வெம்ப
ரிநோய்கூட, மைத்தடங்கண்மாதோடும்வருந்திமே
ய்தளர்ந்திருந்தார். (7)

கொழுநர்தம்மெய்வருத்தநகாண்டொறுங்கு
மைந்துநெஞ்சம், விழிபொழிவெள்ளமோடவெய்
துயித்தெனசெய்கோமென், நெழுதுயர்முனத்தி
னோங்கவில்லினுக்குரியார்செந்தி, மெழுகெனவுருவி
ரைந்தார் வினைகொலோவிதுவென்றெண்ணி. (8)

அன்பர்தாமுடறளர்ந்துமகத்தளர்வின்றிச்சென்
று, முன்பெனநநிரர்முழுகிமெய்யம்மலர்புனல்கொ
ண்டெய்திப், பொன்புனாதிருவிறகோலப்புனிதனை
வழிபட்டேத்திப், பின்பு நன்மனைவின்மெல்லப்பெய
ர்ந்துவந்திருத்தாராய்த்தே. (9)

இம்முறையந்தனை ரெண்டினமுனைவொன்றி
ன்றித், தம்முடறளர்ந்தொன்பாருட்டையல்பாக
னைப்புகித்தே, யம்மனைவருகுவார்மெய்யவந்நு வந்

தருகுவிழ்ந்தார், எம்மம்மலிக்குழலினூர்தம்மதிமுகத்
தறைந்தமுங்க. (கக)

அவ்வமையத்திலிசனடியவரொருவர்யாண்டுந்,
*துவ்வரிதாகமேனிதுவண்டு கண்ணுள்விழுந்து, செ
வ்விதழ்புலர்ந்துவாடுந்திருமுகமோடுமுன்னில், வெ
வ்வியபசியின்வந்தேன்வினையிலொன்றுசென்றார்.

தொண்டர்வந்துரைத்தமாற்றஞ்சுடுதழற்காய்
ந்தவெவ்வேல், புண்டுளேபடப்புக்கென்னச்செவிப்
புலம்புக்குநெஞ்சு, முண்டிடவெழுந்துபேரகியுரிய
நன்மனையாரோடும், வண்டவர்தமைவணங்கிமனையி
னுட்கொண்டுபுக்கார். (கங)

ஆதனத்திருத்திமேனியயர்வுகண்டிழங்கிக்நெ
ட்டேன், மாதிடத்தவர்தம்மன்பர்வருந்தவிவ்வாறு
கண்டே, னேதினிச்செயவேனென்னவினைவிழிய
ருவிபாய, மூதழற்படுமாக்கின்மும்மைநெஞ்சருகி
ரைந்தார். (கச)

அன்னைபங்குடைமோனன்பரயர்வுகண்டாற்
றலாகா, தின்னுமிந்நகரமுற்றுமிரந்துகாண்குவன்
புகுந்து, செந்நெல்வந்திலதேலாவிதீர்ப்பென்றி
ல்லிற்கோதித், தன்னிகரிலாதாரன்புதரும்வழிகொ
ண்டுசென்றார். (கரு)

* துவ்வு-உணவு.

நனையவிழிதழியார்க்குநல்லவரினேத்தாரொன்ன,
வினைவுறு மனத்தோடங்கங் கிருந்திருந்தெழுந்து
மெல்ல, மனைதொறும்பலிக்குப்புக்கார்வடிவுறுவரு
த்தஞ்சற்று, நினைகிலரன்புபற்றியகின்றதந்தணரு
க்காவி. (கசு)

எம்மையாடிருவிற்கோலத்திறையவன்கருணை
தன்னாற், செம்மையாமனத்தர்க்கெய்தச்செந்நெலங்
கிரண்டுநாழி, நம்மையாளுடையதொண்டர்நனிபெ
ருஞ்செல்வமுன்னின், மும்மையாயடைந்ததென்ன
முதிர்மகிழ்வுற்றுமீண்டார். (கசு)

அந்தணர்செல்லங்கையருந்தவசயர்வுகாணு, வ
ந்தெழுந்தயரமோர்ப்பான்மனத்தெழுந்தலைப்பக்கே
ள்வர, தந்தளர்வுண்ணினோங்குந்தனிப்பெருந்து
யரமோர்ப்பான், முந்துறவழுமிரங்குமுலைமுகட்டெ
ற்றிவீழும். (கசு)

இன்னலங்கடவின்மூழ்கியெழுந்திடாதழங்கு
கின்றார், செந்நெல்கொண்டந்தோறங்கடிருத்தொ
ண்டர்பசித்தாரொன்று, துன்னுதுயரநூக்கத்து
ணைவனாவருதல்கண்டு, மின்னெனவெகிர்வணங்கி
வினாந்துவாங்கினரச்செந்நெல். (கசு)

வாங்கியசெந்நெற்குத்திமாதவர்பசினோய்தீர
ப், பாங்கொடும்முதமாக்கிப்படைத்திடவேண்டுமெ
ன்ன, வேங்குதுமனத்தன்பாற்றம்முடற்றளர்வெ

அசு திருக்கூவப்புராணம்.

ண்ணாதம்பொற், பூங்கொடியனையார்ப்போனம்பொருக்கெனவமைத்துப்பின்னர். (உ௦)

திருந்தியகொழுநர்க்காயிற்றமுதெனச்செப்பிநம்பா, லருந்துயர்கெடவந்தாரையமுதுசெய்விப்பொன்ன, விருந்தினர்தமைவணங்கியமுதுசெய்வித்தவேலை, மருத்தெதிர்பவரினமிக்கமறைபவர்கிழ்ச்சிகொண்டார். (உ௧)

மாதவரமுதுசெய்துமகிழ்ச்சிகொண்டெய்தப்பின்போ, யாதரவொடும்வணங்கியவாருள்விடைகொண்டேகித், தீதகலன்பின்மிக்கார்சேடித்தவமுதுன்பாக்குப், போதுமவ்வமையந்தன்னிப்புருந்தவர்பதமுரைப்பாம். (உ௨)

வேறு.

அந்தணுர்தம்மன்பிளையுலகிடையலர்த்த, நந்திலாவருட்கூவராயகனுளநாடித், தந்தமாவுரிபோர்த்ததன்றனியுருமறைத்து, முந்துதொண்டர்கள் போலொருமுப்புருவெடுத்தான். (உ௩)

அன்றுமேவியகாரைக்காலபுமையேயம்மையென்றவாசகமெய்ப்பெறவவருருவென்னத் [ன்ற அன்றுமேனியிற்றசையொழிந்தென்பெலாந்தோமன்றுளாடியதிருவடமாரடைதளர. (உ௪)

† பேரணகம் என்பது-போனம் எனத் தொக்குநின்றது.

செந்நெல்வைத்தசருக்கம்.

அடு

புபொருவிற்றனைவிற்கோலத்தென அம்பெயர்புதுக்க, வருவமுள்வனோந். தொருகழைத் தண்டுமுன்னான்றித், திருவிதைஞ்சுபொற்பையரவல்குலாள்சிரிப்பத், தருமசீலர்தம்மனையிடைப்புருந்தனன்றலைவன். (உ௫)

புகுந்தினைத்தனமொருபிடிபோனகமிடிவோமிருந்தபுணணியமுமக்கெனவிளம்பினன்விமலன்பகர்ந்தவாசகங்கெட்டலும்பதமுணவிருந்தார். (உ௬)

அகர்ந்திடாமுனமடியர்வந்ததுதவனோன்மை. (உ௭)
என்றகங்களித்தெழுந்துபோயெம்பிரானினைத்து
யின்றவநிலைகண்டுளம்பொருதுநெக்குருகித்
துன்றருதுயர்கூர்ந்திருகண்கணீர்சொரியப் [ல்.
பொன்றிலன்பொடுவணங்கியுட்கொண்டு பிடுக்கனார

வேறு.

ஐயனையாதனத்திருத்தியிங்குநாமுய்யவந்தவர்தமக்குள்ளபோனகம்பையரவல்குலாய்ப்படைத்தியென்னதுமையலின்மங்கையர்க்கிழவுற்றிட்டனர். (உ௮)

இட்டலுமிறையவென்னடினங்கணீர்பட்டி. னியொடுமிகப்பரிந்துதொண்டுசெய்
* திட்டையின்வழுவுறுதுங்கணைஞ்சிடை
மட்டிலையன்பெனமறைந்துகூறுவான். (உ௯)

* திட்டை - ௧-உதி,

கலிமிகுசிறுவிழைக்காலஞ்செல்வனா, மெலிவுறுது
மக்குநம்விளங்குமாலயத், துலைவறவனுதினமொரு
மணிக்குட, மலிவுசெந்நென்முன்வைத்துங்கொ
ண்மென. (௩௦)

அண்ணல்சொற்றிடவதையந்தணுளர்கேட்
டுண்ணெகிழ்வொடுகாமுச்சிசூப்பியே
கண்ணிணைபுளலுக்கடையனையு
மெண்ணிவந்தருளியவிறைவனெவன. (௩௧)

ஆலபந்தனிலடைந்தன்புவெண்டுவிற்
கோலவங்கணர்தமைக்குறுகித்தாழ்ந்தெழுங்
காலையினங்கொருகடநிரம்புசெஞ்
சாலிகண்டுவந்தனர்தருமசிலரோ. (௩௨)

கொண்டுபோய்மனைநினக்குடநிரம்புநெல்
லண்டர்நாயகர்திருவடியொண்ணிலா
ருண்டிடநல்லமுதுதவிச்சேடமுண்
டொண்டொடியவரொடுமுவப்புற்றாரரோ. (௩௩)

இத்திறநாடொறுமிறைவனாலயம்
வைத்தசெந்நெற்கொடுவருந்தொண்டர்க்கெலாந்
துய்த்திடவமுதறுசுவையொடும்படைத்
துத்தமர்சிவனரும்பதத்திலொன்றினார். (௩௪)

வேறு.

மறையவர்தமக்கிவமுறைமையிற்செந்நெல்லை
ந்தலன்னியவிற்கோலத், திறையவனுலகிற்செந்நெ

ல்லைத்தவனுமென்னுமெய்ப்போடைந்தனனா, ல
றையும்பெயனா. மனம்விழைந்துரைப்போ ரழிவி
லாமிக்கசீர்ச்செல்வ, நிறைபெருங்கல்விபெருகுவர்
ன்னுநிகரில்பேரின்பகீடடைவார். (௩௫)

அந்தவிற்கோலத்திறைசெயும்வெள்ளியடுக்கவி
ற்சந்தியாநிருத்த, நந்துபொற்பொதுவினரியவான
ந்தநடமில்லங்குவடவனத்தி, லுந்துநம்சண்டதா
ண்டவங்குவத்துலைவறுதருக்கமாதெனவே, வந்த
வச்சத்தியனுதினங்காணமகிழ்ந் * இரக்காநடம்புரி
வன். (௩௬)

சாற்றரும்பெருமக்கூவமாநகரிற்றருக்கமாதா
வெனும்பெயரான், போற்றுறநடஞ்செய்யெம்பிரா
னமம்போற்றுறுவளர்சடைக்கூத்தன், காற்றுணைக்
கமல மொருபகற்சென்று கண்டவரளப்பருங்கல்வி,
மாற்றருஞ்செல்வம்பெரும்புகழ்படைத்துமறுமை
யிற்சிவகதியடைவார். (௩௭)

எம்பிரானடஞ்செய்கூவமாநகரினிருவார்
கொருநினையளவு, செம்பொன்குறிலொண்காசியா
நிகளாய்ச்சிறந்திடுந்தலங்களிற்சென்றே, யம்பொ
னாயிரநான்மறையவர்த்தேடியளித்திடு பலனிகர்த்தி
டுமாரம், நம்பிரானடியார்கரத்ததையளிக்குந்தனிப்ப
லனுரைப்பதற்கெளிதோ. (௩௮)

அ.அ. திருக்கூவப்புராணம்.

கூவமாநகரிற் பிடியடங்கடிசில்கொடுத்திடினத்
தணர்தமக்குத், தேவர்மூவருமுண்மகிழ்மக ஞாறு
செய்பலனக்கணஞ்செறிவ, ரோவின்மாதவருக்கோ
ருபகனிர்மப்போதனமத்தலத்திடுவோர், பூவினோ
ன்றிருமால்பதங்கனோ வடைவார்புராரிதன் பதம்
பெறுகுவரால். (நகூ)

மாதவர்க்கினியகூவமாபுரத்தோர்மட்டமைத்
துதவுலோர்தம்பாற், போதுறுமடம்விட்டின்பீட
டைவர் பொன்றுறுபதங்கனிற் புகுதா, ராதாவினி
லோர்சிவனடியவருக்கங்கையின் றுணைவினைநிலமொ
ன், நீதல்செய்ப்வொக்காலமும் கலாதிருப்பரொண்க
யிலைமால்வரையில். (சூ)

அருந்தவர்தமக்குக்கூவமாநகரிலடையொன்
றளித்திடினதனிற், நிருந்திழையொன்றிற் கொருசத
கோடிதேவராண்டருஞ்சிவலோகத், திருந்நுபின்ப
மன் றிருவடிக்கமல மெய்துவர்பெற்றமொன்றுத
விற, பொருந்நுபலனிவ்வனவெனக்கணித்துப்பு
கன்றிடற்கரிதரிதம்மா. (சக)

கொள்ளையங்கண்ணிமலைந்தவன்மகிழங்கூவ
மாநகரிடத்தியற்று, மொன்றொருதருமனந்தகோ
டிகளா யுலப்பறுபலன்களையுதவு, மென்றதனியல்
பைமுனிவரருவப்ப வியம்பினன்புலனெறிகடந்து,

தாருகன்வதைச்சருக்கம்.

அ.கூ

சென்றரும்பரமானந்தவாரிதியிற் நினைத்திடுஞ்ருத
னென்பவனே. (சஉ)

செந்நெல்லைத்தசருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-சக௦.

தாருகன்வதைச்சருக்கம்.

:௦:

சருக்கமில்லிவுடைச்சுருதமாதவன்
திருக்கினர்கூவமாநகர்ச்சிறப்பெலா
முரைக்கவுண்மகிழ்ந்துகையுச்சிகூப்பிமா
லிருக்குநன்முனிவரரியம்பன்மேயினார். (க)

முன்னரீதருக்கமாதெனமொழிந்தவ
டன்னதுதோற்றமென்றணிப்பொற்கூவலா
நன்னகரிடைநடமாடவந்தவா
மென்னகொலியம்பெனவிசைத்தன்மேயினான். (உ)

பேரறங்களைநிலைபெயரக்காமனோ
யாருதலெனநிகழுகிலம்யாவையுங்
கூரிடர்முழ்குபுகுலையமேலைநாட்
டாருகனெனவொருதருவன்றோன்றினான். (ந)

சேனடொடுதனதுடநீசிந்துசெம்புநற்
காண்டுளிமுழுதுந்தற்கடுத்தெழுந்திட
வாண்டகையோர்களாலழிவுநீறு
மாண்டகுதவத்தினுள்வரம்படைத்துளான். (ச)

என் டிசையரையரையெழுபிலத்தினில்
விண்டலமிசையுறுவேந்தர்தங்களை
மண்டுதன்சேனாகாவலர்களால்வயங்
கொண்டனுதினமுங்குற்றேவல்கொள்பவன். (நீ)

தறுகண்வெஞ்சினக்கொடுத்தாருகன்றிசை
யுகுறிநின்னதொறுமொரோவொன்றாகவே
குறுகியதூதராகொணர்வித்தேறியோர்
மறுகெனவுலகெலாம்பவனிவந்துளான். (கூ)

ஒள்ளொளியிரவிதேதர்க்குள்ளையொத்தவேழ
கள்ளைகண்மீதுமொண்கிண்கிணிச்சரண்
பிள்ளையெழ்நின்னதினுமேற்றிப்பொழின்
ஞெள்ளவினுலாவருவிததுநீக்குவான். (எ)

கொம்பெனப்புறவடிக்கொண்டொற்றினின்
மைம்மலிதிரைக்கடல்வறப்பவெறுவான்
செம்மகமேருளினேடுகெற்சிலம்
பும்மனையெனவெடுத்தாமொற்றலான். (அ)

வானிதாநதுதாமரைதன்வாவியிற்
பானிகழ்வனையொடுபதுமமாகவே
யானிநாதனிப்பகவாகத்தேனுவைங்
காநகர்மலர்ப்பொழிலாகக்கண்டுளான். (கூ)

வித்தகவிடையினேடுவெல்லிம்பொன்கவர்ந்
தத்தனுலவனேவுறவசைத்தநாரிவின்

மெத்தொளிமணிகொளாவியப்பவாக்கிய
புத்தனிரவயவம்புனைந்தமரட்சியான். (க0)

பணங்குமழ்குழலாமகளிர்ப்பற்றிவந்
திணங்குறுதகுலியர்க்கேவல்செய்வியா
வுணங்குறுசிறைபுரிந்துடன்றணக்கிய
யணங்கியொனும்பெயரவனிட்டானரோ. (கக)

மேயதன்றிகழவைவிளங்கராவிறை
மாயிருந்தலைகளேவனைத்தம்பமா
மீயிலங்கொளிமணியிருள்விழுங்குறு
மாயிருஞ்சுடர்களாயமரவைத்துளான். (கஉ)

ஒல்லையிற்பொழுதுணர்ந்தோலக்கத்துறு
மெல்லையிற்புகுந்திடாதிருந்ததேவனாக்
+ கொல்லைக்கனல்விழிக்கொடியதூதரான்
வல்லையிட்டருஞ்சிறைப்படுத்தவன்மையான். (கங)

கனவினுமவன்றனைக்காரணினிந்திரன்
மனநடுநடுங்குவாய்குழிவல்லையி
னனவினையடைந்துபின்னாடுங்குநெஞ்சக
தினைவுறலொருபகலெலாமொழிந்திடான். (கச)

ஒருங்குலகங்களினுயிர்த்தருக்கெலாம்
வருங்கொடுநாயெனவருமவன்றன
லருங்கடவுளரருச்சேனையறங்கள்வான்
றருங்கலைநெறிமகந்தவமகந்ததே. (கரு)

+ கொல் என்பது - கொல்லன் என்றும் கொருளில்கந்தி.

அக்கொடுந்தயித்தியனானையிப்படா, வுக்குநெ
ஞ்சிடர்ப்படுங்காலத்தோர்பகன், மிக்கவிண்ணவா
ரிவிரிஞ்சனிந்திரன், நெக்கொருங்கொருபுடைதுயி
ரொமண்டினார். (௧௬)

தங்கள்வெந்துயருமத்தகுவுனையு
மங்கொருங்கழியுநாளடுத்ததாதலாற்
சங்கரன்மனையினிச்சரணென்றெய்திடின
மங்குநந்துயரொமனந்துணிந்தனர். (௧௭)

துணிந்தவர்கயிலையைத்தொழுதங்கெய்துபு
தணிந்தமெய்மன்னுடைத்தவத்தர்சென்னிம்
தணிந்திடுநந்திதாளாணடைந்துநேர்
பணிந்தனரினையனபகர்தன்மேயினார். (௧௮)

தடுத்தசெங்கொலுடைத்தாருகன்றன
லடுத்தவெந்துயருரைத்தகற்றவந்தன்ம
படைத்தெமையளித்திடும்பராபுரன்முனம்
படுத்தருளையநெய்நுவேவண்டினார். (௧௯)

தன்னேநேர்கின்றவன்சைவதேசிக
னென்னையாளுடையநந்திசன்சென்மென
மின்னுலாஞ்சடையினேன்றிறிருந்துழித்
துன்னுவானவொலாந்தொழுதுபோயினார். (௨௦)

வருணமாமணியொகிரிமண்டபத்திடைத்
தருணவாரணப்பகைத்தகிசின்மீமிசை.

யருணகோடிகடிண்டமர்ந்ததென்னவாழ்
கருணைவடரித்தனைக்கண்டிதைஞ்சினார். (௨௧)

விழிப்புனறுளிப்பமெய்விதிர்ப்பவாளெரி, யுழி
ப்படுமரக்கினெஞ்சருகிவெந்துயர்ச், சுழிப்படுமெ
னக்கருள்காக்குமிசனை, மொழிப்பயன்பெறத்திருமு
ன்னின்மேத்துவார். (௨௨)

வேறு.

வாளுநிகளாய்கிழ்வாய்சரணமறைமாழுடிபின்
பொருளேசரண, மூனருயிரேசரணஞ்சரணமுன
ர்வுக்குணர்வேசரணஞ்சரணந், தேனார்மொழிங்
கின்னேசரணஞ்சிவசங்கரனேசரணஞ்சரண, மா
னாவமுதேசரணஞ்சரணமருளாகனேசரணஞ்சர
ணம். (௨௩)

மருவேமலரேசரணஞ்சரணமணியெயொளியே
சரணஞ்சரணந், திருவேபொருளே சரணஞ்சரணந்
தேனேயமுதேசரணஞ்சரண, மிரவேபகலேசர
ஞ்சரண மெமையாளுடையாய்சரணஞ்சரண, மரு
வேயுருவேசரணஞ்சரணமருள்காரணேசரணஞ்சர
ணம். (௨௪)

வேறு.

என்றிவைபுகன்றுபோற்றியினைமலர்க்கரங்குவி
த்து, நின்றவர்தமைமென்மொன்றைநெடுஞ்சடைக்
கடவுளுக்கிப், பொன்றிகழ்ந்திரைப்பிட்டபொன்

முகம்புலர்ந்தவுங்கட், கொன்றிநெஞ்சகன்றிடா தது
யாமேதுரைத்தீனொன்றன். (20)

பெருந்தகையியம்பமாயோன்பெயர்வின் திப்பொ
ருள்கடோறு, மிருந்துடனியக்குகின்றவெந்தைநீ
யெங்கெனஞ்சி, னருந்துயரநியாய்போலவினவியத்
டியேமாய்ப்ப, பொருந்தியகருணையென்றுபோற்றி
நின்றுரைப்பதானான். (21)

தாருகனென்னவெய்யதயித்தியனொருவன்றோ
ன்றிப், பாரிடைமுன்னைவேதம் பகர்மகமறத்தின்
பேதஞ், சீரியதவங்கடானஞ்சிதைந்தனதுன்பமெ
ய்தி, யாருயிர்தரித்திருந்தா யம்ரராகையினால்லின்
னோர். (22)

சற்றுமுட்கருணைகொள்ளத்தாருசுனிழைத்த
தீமை, யிறெனக்கிளக்கவெம்மான்முடிவுறாதெம்
பிரானே, மற்றினிப்புக்கல்வதென்கொல்வளிகெழும்
வன்றனக்குள், சிற்றழக்கேவல்செய்யுஞ்செயலென
னெழுஞ்செய்தோம். (23)

அவ்வலவுணன்றீமையாற்றரிதெங்கட்குந்த
ன், கந்தவாரிசுப்பொற்றானே காப்பெனவயம்புக்
கே, மெந்தைநீயெம்மைத்துன்பக்கடலினின்மெடுத்
தாட்கோடி, தந்தையேயன்றிவேறாதனயர்தயின்
னறிற்ப்பார். (24)

அச்சுதனெனுமென் னுமத்தமாரொன்கார்கனும் த்
திச்சகமதியின்றுமுதலெழுத்திகவாதொன்ற

* நச்சினைமிடற்றடக்குநாதவன்னஞ்சிற்றீயன், நை
ச்செமை, தின்மொதுக்குங்கடுங்கிறற்றாருகன்றான்
எம்முயிரொழியாதென்றுமிருந்திடர்ப்படவரு
த்து, மம்மறவணையிட்டாட் கொள்ளுதின்மேலடி
யெமெல்லா, மிம்மெனவீமைப்பின்மாளவெமைமு
னம்புரக்கவைத்த, வெம்மைகொண்மணிமிடற்றின்
விடத்தைவிட்டிடுதியையர். (25)

என்றாவணையிற்றுஞ்சுமெழிலரியியம்பக்கேட்
டுப், பின்றிகழ்சுடிலக்கற்றைப்பெருந்தகையருண்மீ
தூர, வன்றிறலவுணன்றனை மாய்த்துவானவர்க
னொஞ்சந், அன்றுதுயரனைத்துந் தொலைத்திடவு
ளங்கொண்டானால். (26)

வன்மீனத்தவுணர்கோமான்வரத்தொடுவலையு
முள்கிப், பொன்மலைச்சிலைகுனித்துப்புரமெரிபடுத்
தவெம்மான், சின்மயக்கிரியந்த தேவிகன்வதன
நோக்கி, மென்மலர்க்காரந்தனது மிடற்றினுலத்து
வைத்தான். (27)

* நச்சினைமிடற்றடக்காவழி, திருமால்வாய்முதலிய
தேவரும் இறத்தலையுடையராக; அச்சுதன் ஆமரொன்றும்
ஆவாராமங்கள், அகரத்தைநீழந்து முறையே சுதனெனநின்
து அழிவை யுடையவெனவும், மரொன்றின்று மரித்தலை
யுடையவொன்றும், பொருள்பட்டு நீற்குமாகலின், முதலெ
ழுத்திகவாதொன்ற நச்சினைமிடற்றடக்குநாதன் என்று வித்
தார.

வைத்தவக்கணத்தினெண்டோண்மலைபிணைத்
தன்னகொங்கை, மெய்த்தழற்கொழுந்துபாலுமெ
ன்கிகைகுழைதாவால, மொத்தசுட்பேழ்வாய்வா
யுண்முதில்புளையுமேனிக், கைத்தலக்கமுழுட்டுங்
கக்காளிவந்துதித்தாண்மன்னோ. (௩௪)

அண்டகோளகையிற்றாக்கியணிமுடிவனாயமிக்
க, வெண்டிசாமுகத்தினெல்லையென்புயமளப்பக்க
ன்கண், மண்டுதீச்சொரியச்சூலம்வண்கையிற்றிரி
யலுழிக், கொண்டலாயிரமுழங்குங்கொள்கையினி
ர்த்தெழுந்தாள். (௩௫)

செந்தழறனக்குவெம்மையியல்பெனச்சிற்றமெ
ன்று, மந்தமில்லுனமாயுள்ளாளடைந்தவர்க்கருந்
ஞ்செய்தீர், விரிந்தவண்டங்கள்கொடியியற்றிடவெ
ண்ணுநெஞ்சா, ஞந்துயுமாற்றலாலெவ்வுலகினுமு
வமைபில்லாள். (௩௬)

மைந்நகருவட்டுமுந்தமாலையின்செக்கர்போல
த், தன்னாளிரித்துடுத்தயங்குசெந்துகிவின்பொ
ற்பாள், கொணுனைவகென்ருலக்கொடும்படைநி
கர்த்தகுல, மன்னியமலர்க்கரத்தாண்மணிச்சிலம்ப
ரற்றுந்தாளாள். (௩௭)

ஞாலத்தினுயிர்களுெல்லாநடுங்குமக்கரத்திற்
கொண்ட, குலத்தினுதியிற்றுகுத்திச்சோரியுண்டி
குதிப்பாள், வேலைத்திண்டினாயிற்றோன்றியுலகெ

லாம்விழுங்கவந்த, வாலத்தினுதித்தாளென்றாலு
தவட்கடுத்ததன்றோ. (௩௮)

உன்னருமுதிர்குன்மேகமொத்ததிர்த்தெழுந்த
செங்கட், கன்னியையுமைகண்டேங்கிக்கைவிரி
ரித்துச்சென்று, தன்னிகரமலன்மார்பிற்பண்டுமத
ன்றழும்பிற், பொன்னவிரிகணங்கூத்தமுலைபடப்
புல்லிக்கொண்டாள். (௩௯)

அன்னவளமுதல்கண்டவச்சதனெம்பிரான்
முன், பின்னுரைசெய்தவாறேபெருவிடத்தினுமா
தாக்கி, யிந்நிலையெமைவதைப்பவிடுத்தனனென்ன
மாழ்கித், தன்னகமருண்டுநின்றான்சுதர்முகனுட
ல்கம்பித்தான். (௪௦)

இந்திரன்மனந்தளர்ந்தானெரிபுடல்வெயர்த்தா
ன்கொல்லு, மந்தகனுவலர்ந்தானிருந்மெய்யயர்ந்
தானோதைச், சிந்துவினிமைவெருண்டான்சமீபா
ல்கைகத்தான்மூர்ச்சித், துந்துறுகுபேரன்வழிந்
தானுயங்கியசானனின்றான். (௪௧)

ஏனையவும்பொல்லாமெழுந்தமாகாளிந் [லைக்
மேனியையெதிர்கண்டேங்கிவிழிபுதைத்தனாவ்வே
கூனல்வெண்டிமைமலைத்தருரிசிலோடநிலம்ன்ற
ஞானநாயகியைத்தாழ்ந்துநவிலுமச்சூலமாதோ.

வேலு.

பரமவென்னைப்படைத்தவநானிவன்
புரியுமேவல்புகன்றருளன்னான்

சுஅ

திருக்கூவப்புராணம்.

னருளின்றுவனென்னவான்கார்
வெருவுநெஞ்சமகிழவினம்புவான்.

(சாந)

தேவரென்றுஞ்செய்தகவல்லகும்
மேவல்செய்யவிடர்புரிநாருக
னுகொண்டவர்க்காகமுதவுவான்
பாவவரின்கைப்படைத்தனமென்றோ.

(சாச)

காரிபட்டகடுந்தொழிற்றுருகன்
சோரிபட்டகடுநுமனையவன்
மார்பட்டவடிவுகொண்டுநிறைமு
ழுமிபட்டமுயினமுலைக்காளியே.

(சாரு)

குலத்தாற்குத்துபுசோரிசோரிக
பாலத்தேற்றுப்பருகியவனெடு
நிலத்தாக்கையையேவிழுங்குதி
யாலத்தோடுதித்தாயென்றமைந்தனன்.

(சாசு)

குனித்தவார்கிலைக்குன்றினன்றம்மன
நினைத்தவாறுநிகழ்தினனாதலாற்
கனத்தவாறுலைக்காளிமகிழவுநீடு
றுனித்தோர்மாற்றவவலுதன்மேயினான்.

(சாஎ)

அண்டர்நாதவனியன்றனக்குநீ
புண்டலேபணியாகவுதவினோ
தொண்டராககிற்பூழ்நீடுவார்தமுட்
கொண்டநின்னருளென்னிடைக்கூர்ந்ததே.

(சாஅ)

தாருகன்வதைச்சருச்சம்.

சுஅ

ஐயநீயென்பணித்தனையன்னதே
செய்யநட்கடவேனெனச்செப்பியே
கையின்மான்மழுக்கொண்டகடவுடன்
யய்யதானைத்தொழுதுநின்றானோ.

(சாக)

அன்னகாலையனிகமதரகவே
கன்னியோகினிவெள்ளங்கணிப்பில
மன்னுகாளிவடிவினுதித்தெழ
வென்னையாளுடையீசனினைந்தனன்.

(கூ)

அக்குமாரியனையவடிவொடு
கைக்கபாலங்கமுழுட்டிகழ்தா
மிக்கயோகினிவெள்ளமசனியே
றொக்கவார்த்தவண்மெய்நீநின்றதுதித்ததே.

(கூக)

எந்தைசென்னியினம்பிறையொத்தபல்
கந்தரத்திற்குடுவைநிகர்த்தமெய்
செந்தளிர்க்கைச்செழுங்கனல்போன்றகண்
னுந்நுமுத்தலையோகினிகட்கரோ.

(கூஉ)

வேறு.

கண்ணுதம்பரமன்பினர்க்காளினைக்கி, யெ
ண்ணிவித்திறல்யோகினிவெள்ளமோடேகிப், புண்
ணியப்பகைத்தாருகனையிப்போக்கிப், பண்ணவர்
க்கருள்செய்யெனவேவினன்பணித்து.

(கூங)

எம்பிரானையும்விலநாயகிவையுநிறைஞ்சிக்
கும்பமாமுலைத்ததுகனையாமனவிடைகொண்டு

செம்பொனாலயப்புறத்துவந்தடைந்தனன்செறிந்த
வும்பரங்குகண்டனம்மனப்பயமொழிந்தார். ()

தேறினார்மனமெம்பிரான்நிருவருட்செயலைக்
கூறினார்மகிழ்ந்தொருவர்மேலொருவர்தங்குப்புற்
தேறினார்கரங்கொட்டினாற்பாடினாரிருகான்
மாரினார்குழன்றாடினாரன்புடைவந்தார். (௧௦௦)

அந்தனாவெமதாருயிர்பேர்க்கவந்திறித்து
வந்தகரத்திற்காளியைவருவித்திங்கவனோ
யெந்தமாளியைநிலவிடப்பணித்தனையின்
அந்தமாரருட்பெருமையாரபிபுல்துவனின். (௧௦௧)

என்னவிசனதருதித்திறைஞ்சுபுவிடைகொண்
டன்னையுரியாமளோபுடையின்வந்தடைந்து
மன்னும்வானவரனைவருந்தனித்தனிவணங்கித்
துன்னாமலர்மழையவன்முடியிசைச்சொரிந்தார்

சொரிந்தவிண்ணவர்தங்குகப்பியற்கொடுகுலமி
ருந்தகையுடையாமலைக்கேற்றதோரிதம், வினார்
துன்னுந் குவித்தனித்திதன்மீது, பொருந்திந
ண்ணலற்செருகிடப்போதுதியென்னு. (௧௦௨)

புகழ்ந்துநிற்பவவ்விரகத்தினபொலிவனைநோக்கி
மகிழ்ந்துமற்றதைக்கடவலையோகினிமாதைப்
பகர்ந்திருத்தியெண்டேர்ளியாயிடையறிப்பாய்தா
ணிதழ்ந்தநன்முனிவரர்சயசயவெனநிகழ்த்த. ()

தலைவியாயியாமளையிவரவத்தடந்தேர்
வலனிபாரிடைத்துண்டினன்காற்றெனவவிதி
ளிலவிமூவிலைப்படைகொடுயோகினிநீத்தஞ்
சுலவிலேவையினெண்மடங்கார்த்தனகுழந்து. (௧௦௩)

நிலத்தினேகினவானகத்தேகினநிமிர்பா
தலத்தினேகினமுடிவிடத்தேகினதடத்த
புலத்தினேகினகடலகத்தேகினபொருப்புக்
குலத்தினேகினகுமரிதன்பெண்படைகுழுமி. (௧௦௪)

துடியதிர்த்தனபதலைகளதிர்த்தனதுளைச்சங்
கிடியதிர்த்தனகாகளமதிர்த்தனவிசை
வெடியதிர்த்தனமுரசதிர்த்தனபணிலேவந்தின்
முடியதிர்த்தனவதிர்த்தனதரணியுமுழக்கால். (௧௦௫)

மிக்கயேகினிப்படைசெலப்பொழிவிசம்பிவர்த
விக்குமேவியெழ்காலொடுந்தொடத்தகாதெனவே
புக்குறர்முடியிவநீதிமையவொன்போக்கி
மக்களபோற்புரிசிப்பென்றேருதன்மாணம். ()

கடர்மறைத்தனநிசைககாமறைத்தனகதிரின்
தேர்மறைத்தனகுலகிரிமறைத்தனநிராமுந்
நீர்மறைத்தனவுடுக்கணமறைத்தனநெடுவா
னார்மறைத்தனமறைத்தனவுலகெல்லாம்பூழி. (௧௦௬)

தொடுக்குமாலையங்குவிமுலைக்குவிதாரணியை
யெடுக்குநாகமெய்நெளித்தலமரவதிர்த்தெழுந்து

நடக்கும்யோகிவிவள்ளமோடமார்நன்னிமட்
டடுக்குமாமிற்புருகபுரத்தயலடைந்தான். (௬௫)
வேறு.

ஓற்றரன்னதுணர்ந்தனரோடினார்,
கொற்றமன்னன்குருமணிப்பொற்றவி
சுற்றபேரவையுற்அவணங்குபு
முற்றுப்பெஞ்சினமுண்டெழக்கூறுவார். (௬௬)

ஐயநீவிண்ணவர்ப்பணிகோடலாற்
கை:லம்படைக்காளியெனவொரு
தையல்பேரகிளித்தானைகளோடமர்
செய்யவிவ்வுழிச்சேர்ந்தனனென்றனர். (௬௭)

அந்தவொற்றாறைந்திடுமவ்வுரை
சந்தனப்புயத்தாருகன்சிற்புறமா
முந்துமுட்கனன்முண்டெழக்கூறிய
மந்திரத்தைநிசர்த்தயலந்தரோ. (௬௮)

பன்னமம்மொழிபாதிசெவிபுகு
முன்னந்திசினமுண்டதவனாகந்
துன்னமபுகுதுண்டத்தெழுந்தன
வன்னிவெம்பொறிவாட்கண்கிதநின. (௬௯)

மட்டிலவெஞ்சினவன்னியறிவினைச்
சுட்டிவ்வளவிறொலையின்றதோ
கிட்டிநொளையுங்கேளாய்ந்தனனையு
மட்டிநொளையும்மவியாததே. (௭௦)

இதழதுக்கியெயிறுகறித்தன
துதன்மீசைச்செலநாக்குபுருவியாய்
மதாரிக்கண்மலரவிழித்தளன்
முதிர்சினத்தினன்மீசைமுறுங்கினன். (௭௧)

பொன்றிலகற்பகப்புட்கொழக்கா
மொன்னொடொன்அறத்தாக்கியுருமுவிழ்
கின்றதென்னநகைத்தன்னகேட்டசொன்
னன்அருன்றெனச்சீறிநவிலுவான். (௭௨)

அடியொன்றாஅலகியரவுமளந்தமா, என்டியன்றா
னுமென்னேவலிவிற்புறம், படியன்றாஅமென்
பர்லமர்க்கென்அபெண், கொடியொன்றெய்திலென்
கொற்றநன்றாருமால். (௭௩)

இந்திராகளியாராயும்வென்றிடு
மந்தேவருமாற்றவண்டென்னிடை
வந்துகாரொருமாதமர்க்கென்னுமிந்
நிந்ததானுமிந்நின்றுநிக்குமோ. (௭௪)

புன்னமயாவினும்போர்த்தொழில்செய்
புலரிசைமயிற்பொட்பயனின்மயே
வலுநெஞ்சினன்காரிகையோடமர்
கிலிலோர்புறநன்னினனாவனால். (௭௫)

என்னவெல்லவிகேந்திழையெய்தலான்
மன்னவெல்லவாகமுமேவுமான்

கரசு திருக்கூவப்புராணம்.

மன்னைவெல்லமலையும்வரும்புலி
தன்னைவெல்லவுழைகருஞ்சாருமால். (எசு)
கண்ணன்வேதன்கடவுளரிந்திர
ன்னன்னமாமுனிவோர்க்ளபயமோர்
பெண்ணின்பாற்புகும்பெற்றிமையாலவந்
பண்ணுமாண்மைநனிசிந்திட்டதால். (எசு)

வேறு.

இந்திரப்பிடித்தெடுத்தெற்றிவீழ்ப்பனே
வந்தகற்பதைத்திடவடித்துக்கொல்வனே
சந்திரற்கதிரொடுமெடுத்துத்தவகுபும்
பந்தெனப்புடைப்பனேபடித்திர்பாணியால். (எசு)

கனலியைவிழுங்கியேழ்கடலுமுண்பனே
சினமறவிரைப்பதத்திறேயப்பனே
முனிவர்குலமெலாழுடிப்பனேவென
வினையனபலபகர்ந்தெரியிற்சிறினன். (எசு)

சிறியதாருகத்தியன்யாமனே
வீரியவெனைத்தொழமேவினாளுகொலோ
மாமமர்புரிந்துவந்துளாளுகொலோ
கூறுதிரொற்றினாகுறிப்பென்னென்றனன். (அ)

என்றலுமொற்றர்கனிதைஞ்சியையகேள்
வன்றிறல்யாமனாமறவிதன்னையும்
வென்றிகொள்படையெர்டும்பொருதல்வேண்டி
யொன்றினனாயமின்றுண்மையுண்மையே. (அக)

தாருகன்வதைச்சருக்கம். 300.

மாதெனவுள்ளங்கொளேவவனைமன்னாநீ
யோதருடிகாருஞ்சாருமுட்கமுன்
தீமாதறுதிகாக்கடன்முகட்டெழுந்தவப்
பாதகஞ்சமேபடிவங்கொண்டதால். (அஉ)

உம்மெனவவனூரப்பொலிகொல்கின்றநீ
வெம்மைதிகாணமனையும்விட்டுமாயுதங்
கைம்மலைபிரித்தவக்கண்ணந்திகாரதலைச்
சும்மைகொள்சுமையவளெடுத்தாருவந். (அங)

வேறு.

இனையனவொற்றர்கூறுமெல்லையிற்கடைநாட்
பொங்கிக், கனைகடலுடைந்ததென்னக்காளிதன்னு
னையார்க்கு, நனியொலிசெவிப்புலத்துநடந்ததாதாரு
கன்றன், சினவெரிக்கிழுதுமன்றிச்சமியையுஞ்சொ
ரிந்ததேபோல். (அச)

ஆயது, ரிலைதன்னிலழலினென்மடங்குசிறிச்சே
யிழைப்பறிப்பற்றிச்சிழைப்பறித்திடுவன்வாதீர், பொ
யென்னிகமுற்றும் பொருக்கெனத் தருகிறொன்ன,
வேனானவருநன்றென்றிறைஞ்சுபுவினாந்துசென்
ரு. (அரு)

சென்றபினவுணர்செம்மலச்செருத்தொழிற்கோ
லகொள்வான், கன்றியங்கெழுந்துட்போகிக்கதிரி
ளப்பரிதிரீலக், குன்றின்வந்தெழுந்ததென்னக்குரு
மனிகுடமொன்று, தன்றலைகவித்தான்யாருஞ்ச
பெய்கொடுக்கவாழ்க்கு. (அசு)

கல்லெனமிழ்ந்துவீரக்கழலடித்தலத்திலார்த்
தான், மல்லலங்கச்சுவிக்கிமருங்கினிற்சுநிகைசேர்த்
தான், புல்லுறுமங்கிமேனிப்புறந்தெரியாதுபேர
த்தான், வில்லுமிழ்சரம்பெய்தூணிவெரிநிடைத்
தாக்கினால். (௮௭)

அங்கையிற்கோதைசேர்த்தானணிவிரற்புட்டி
லெட்டகொங்கலர்அம்பைமரலைகுருமணிமவுலி
குழந்தான், வப்படையனந்தம்பூசனைபுரிந்தெ
டுத்தான், செங்கையிற்கொழுதுமேருச்சிலைநிகர்சி
லையுங்கொண்டான். (௮௮)

இம்முறையம்மின்கோலமெய்தியொள்ளிலவே
ள்மன்னன், கொம்மெனத்தனதுகோயிற்புறத்தி
னிற்குறுகுமுன்னன், தெம்முனைமுருக்குஞ்சேனைத்
ரமுனஞ்சென்றதூதர், தம்மனந்தனிக்வினாந்து
தலைத்தலைபரவிச்சென்றார். (௮௯)

சென்றவரொட்டகத்திற்செழுமுரசெழந்துது
ங்கட், கின்றொருபெரும்போர்வந்துகிடைத்ததிங்
கெழுகசேனை, பென்றலுமவுணர்வேழமிரதம், புர
வியென்னத், துளறுறுமனிகவெள்ளந்தொகை, ல
வெழுந்தமாதோ. (௯௦)

போரொனச்செந்நெற்கூட்டுப்பெயரினைப்புது
ற்றாலு, மேருறுதடந்தோள்வீங்கியெங்குனென்ற
முந்துதுளளும், வீரர்களவுணர்ந்தூதர்வெஞ்சு

கெழுமினென்ன, வாருறுபனைமுழக்கமகிழ்ச்சிகொ
ள்வதையென்சொல்லாம். (௯௧)

வீங்கினர்புயங்கனெஞ்சம்வீம்மினரமரிற்றுந்
ப, நீங்கினொழுவும்வாருநேமியுமழுவும்வில்லுந்,
தாங்கினர்பகைஞ்ஞாங்ஙன் சார்ந்தனர்காட்டுமென்
ன, வேங்குறுமண்டகூடமுடைந்தெனவார்த்து
ச்சூழந்தார். (௯௨)

இந்திரன்வவிரந்தன்ஞ்சிறகாரர், னீர்ப்பட்
ட, வந்தமில்லிகிகளெல்லாமனையன்பகைஞான,
நந்துறுமவுணன்மன்பா னட்புறந்தவென்னச்,
சுந்தரத்திகிரிப்பொற்றேர் திசைதொறுஞ்சூழந்தவ
ம்மா. (௯௩)

சோர்ந்துறுகற்பின்மாதாதுணிவுறுமுள்ளம்
வேறுச்சு, சேர்ந்திடுகொழுநோவற்றிருந்தறுச்செ
ய்யுமாபோ, லூர்ந்திடுபாசர்தம்பாலுளத்திடைமு
னிவுகொண்டு, கூர்ந்தவர்குறித்தல்செய்யுங்கொடும
தமாக்கள்சூழந்த. (௯௪)

நிலத்திடைப்பாயுஞ்சென்றுநெடுவிசும்பகட்டி
ற்பாயும், பிலத்திடைப்பாயும்பாழிப்பெருங்கடன்
முகட்டிம்பாயு, முலத்திடைப்பாயுஞானவொருநெ
றியாங்குறும், புலத்திடைப்பாயும்புல்லர்மன
னப்புரவியீட்டம். (௯௫)

பாண்டியவனிகநான்குமேமுந்தன்வவுணர்கோ
மான், காண்டலுமுவகைபூத்துக்கவனவாமப்புரவி

கோடி, தூண்டுதுமிரதமொன்றிற் பொருக்கென வா
விப்புக்குத், தூண்டுதுவ்வற்பாராவினெய் செல்
வதானான். (௧௦௬)

பாகனீநொழிபின்மாதின்படையெதிர்தமது
பொற்றே, ரேகுறவிடுத்தியென்னவிழைந்ருகின்
றையவென்ன, மாகவாம்பரிசுடம்மைத்திகைத்
திலா லுந்திச், செகுலா முருநோத்தினடேர்ச்செ
லுத்தினை நோந்து செல்ல. (௧௦௭)

அடைபடைகோடிகங்குளாஞ்சியாலவட்டங்க
ளொன்வா, ளெடுப்பவர்பலருஞ்ஞழிக்குறிகாட்
டவந்து, படைப்புறமொய்க்குமிக்களகற்றுதும்பரி
சுபோலப், புடைப்பரிசுளங்கணின் துபொலியும்வெ
ண்வவரிவிச. (௧௦௮)

தாருகமன்னனே குந்தன்மைகண்டிபுகவென்
ளம், வாரிதியேழுமுட்கவல்லிதினூர்த்தெழுந்து, சீ
ருமனந்தனமப்பணியிறைசென் லிமாற்றப், பாரக
ம்பொழ்பட்டேங்கப்பட்டர்ந்தன திசைகண்முற்றும்.

படிமகளசுரநீசப்பரிசுளஞ்செய்தபாவ, முடி
வுறக்கடவுட்குமுத்குமுவான் படர்தவென்னத்,
கொடியவெம்படைகளார்த்துக் கொம்மெனநடக்கு
மேவ்வைப், பொடிவிசும்படங்கறுங்கிமிசைப்போ
யிற்றம்மா. (௧௦௯)

விண்ணெழும்பூழிமாலெவென்குடையடைத்த
ப்பாற்போய்க், கண்ணகன்கதிரின்மேனிக்குவிசுந்
திருக்கூவப்பிரணம்.

யாதவண்ண, நன்னுபுத்தெத்தவாழிநஞ்சுதானருந்
திருக்கட, பண்ணவனமரர்க்காத்போருட்பான்
மையேபோல். (௧௦௯)

நீங்கியநாணுப்பெற்றுநிறையழிகணிகைமாதர்,
தாங்குளாருழியிற்குடித்தத்தமின்மலைபோம்,
பூங்குழன்மீழற்றச்செல்லும் பொருநர்க்கப்பற்றினி
ண்ணி, னேங்கியேகொடிகளொன்றோடொன்றிதா
க்குற்றவன்றே. (௧௧௦)

தழங்கினமுரசமார்த்ததண்ணுமைகவித்தமொ
ந்தை, முழங்கின்படகமெல்லாமொயம்பினினியவர்
தாக்குஞ், செழுங்கூர்விசைகட்கேற்பச்சிலம்பின்பு
வனிமாந்த, ரமுங்குரலோசையேற்றமடுக்கியன்
றெழுதலேபோல். (௧௧௧)

இவ்வகையனிகமென்னுமிருங்கடல்வினாந்து
குழத், தெவ்வடுகுவுவுத்தின்டோட்டிருகுளத்தவு
ணர்கோமான, கொவ்வையங்கனிவாய்ச்செங்கட்கு
மரிதன்படைவந்தெய்து, மவ்வுழியெதிர்சென்றே
ற்றானமரர்கண்டுங்கியேங்க. (௧௧௨)

மனெடுமறுவெண்ணெய்மென்தெதிர்வந்ததன்
மை, நண்டனரவடவெண்ணெய்களென்றியோகினி
கள்ளுலந், திண்டிறலோடுசெங்கைவிரலகனாற்றிநி
த்தமிக்க, வண்டகோளகைவெடிப்பவார்த்தெதிர
சென்றுபுகார். (௧௧௩)

வேறு.

எழுக்களுமுசலமுமிலைகொள்வேல்களு
மழுக்களும்வளைகளும்வானும்வாளியுங்
கழுக்களும்லைகளுங்கதையுங்காளிகள்
குழுக்களும்வுணர்மேற்கொதித்துவிசினார். (க௦௬)

தோமரமொளியுவாள்சுரிகைமுத்தலை
கொள்சிலையுமிழ்நெடுஞ்சிலிமுக
நாமவேன்முதலினநஞ்சிற்றியவர்
தாமுமயோகினிகண்மேற்றருக்கிவிசினார். (க௦௭)
கரங்களின்முசலமுங்கதையுரல்குபையு
யுரங்கிளர்சொரிமதவொருத்தனந்தினார்
மருங்குறவொளியுக்கைவாள்விதிர்த்துவன்
யுரங்கரஞ்சுகடமைத்தூண்டியிண்டினார். (க௦௮)

தார்கெழுதடம்புயத்தகுவராழியந்
தேர்களைமுடுக்கியெண்டிசையுஞ்சூழ்ந்துகொண்
டேர்கிளர்கொடுமரமிமைப்பிள்வாங்கிவிண்
கார்களின்மும்மைவெங்கணைகள்சிறந்தினார். (க௦௯)

விழுந்தனதலைபுடல்வேறுவேறதா
யழுந்திடவகைமுற்றிற்செம்புன
லெழுந்தனவிருதிற்றிணுமெண்ணில்லவ
ருமுந்துருள்பொழுதினிவிலந்துபோயினார். (க௧௦)

கண்டனரவுணர்நங்களிபுபுமாற்றலு
மொண்டழலெனவுளமுருத்துப்பொங்கினு

ரண்டமுமிழ்படவதிர்த்துவல்லையின்
மண்டிடோகினிகடாமலைதன்மேயினார். (க௧௧)

பரியொடுபரிகளும்பனைக்கைமும்மதக்
கரியொடுகரிகளுங்கதிருலாமணி
யிரதமொடிரதமுமெடுத்துவிசினார்
சுரருளமழிவொடுதுணங்கையாடவே. (க௧௨)

சிமந்திடுநெடுமணித்திகிரித்தேர்களை
யுறைந்தவரொடுமெடுத்தும்பர்விசினார்
மறந்தருபெருவலிமாருதம்பறித்
தெறிந்திடுமேருவின்றுழிகளென்னவே. (க௧௩)

கொய்யுளோமாவும்வெண்கோட்டுவேழமு
மொய்யெனவேயெடுத்தகைக்கின்றேருடின்
மையலில்சூரமகளிர்விசினார்
வெய்யவன்றேரொடுவிஷங்கவிண்ணின்மேல். (க௧௪)

அருகுறுமவுணரையடர்ந்துபற்றியே
கருகுறுமிடற்றினைக்கடித்துக்கொக்கிடைத்
திருகுறுகனியெனச்சுவைத்துச்செம்புனல்
பருகினர்முனிவொடுபுகிசற்றற்றினார். (க௧௫)

பிடித்தனர்குருநிதீர்பிவிறக்ககளா
லடித்தனரவுணர்நம்மாக்கையென்பெலா
மொடித்தனர்நகரியுதிர்ந்தன்திணை
விடித்தனருயிரைவிண்ணேற்றினாரோ. (க௧௬)

வேறு.

வெருட்டினருதைத்தனர்மிதித்தவர்சுவைத்
தார், மருட்டினரிடித்தனர்வளைத்தனர்செலுத்தார்,
புரட்டினரெடுத்தனர்புடைத்தனர்குறுத்தார், ருருட்
டினர்தயித்தியருயிர்க்கிடரிழைத்தார். (கக௭)

அடுத்தவசர்க்குழுவெடுத்திருறுங்கா, ரிடத்
தினுநகத்தினுநிலத்தினுமெறிந்தார், நொடித்திடுவ
ரைப்பினுனெறுக்கினரனந்தம், படைத்தலைவரை
ப்பதைப்பதைத்திடவறைந்தே. (கக௮)

இத்திறமியோகினிகளெங்குநெருங்கிக், கொ
த்தகாவெள்ளமயுதங்கழுகெர்ன்றா, ரத்திறமனை
த்துமொரடம்புயவமைச்சன், நெய்த்தழுவெனக்க
னலுநெஞ்சமொடுகண்டான். (கக௯)

கண்டவனிலங்கிரதமங்கெதிர்கடாவி, விண்டு
மகமேருவும்வெடித்திடவதிர்த்து, வண்டுபொழிநி
ன்றதனிவார்சிலைவளைத்துக், கொண்டொருகணத்தி
னிலடைந்தடல்குறித்தான். (க௨௦)

குறித்தவனதிர்ப்பொடுபெய்கொண்டல்கணிகர்
ப்பப், பிறைத்தலைநெஞ்சரமகிர்ப்பிடுநெடுபெய்து,
மறைத்தனனிருந்தின்கள்வஞ்சனிகள்சென்னி, ய
றுத்தனனுருட்டினனலக்கனுறவிண்ணோர். (க௨௧)

கூத்தினையறுத்தன்கழற்றினையறுத்த, புரத்தி
னையறுத்தனபுயத்தினையறுத்த, சிரத்தினையறுத்தன

செருக்கினையறுத்த,வரத்தினையறுத்தனவமைச்சன்
விடுவாளி. (க௨௨)

வேறு.

மண்டுமாரழங்கடவுளைவந்தலைக்கின்ற, சண்
டமாருதமெனப்புருந்தமைச்சர்கடலைவன், வண்டு
மாமழைபொழிந்தியோகினிகளோமலையக், கண்டுத
னையந்தலைவிபுங்கொருத்தியுட்கனன்றான். (க௨௩)

அந்தயோகினியசனியேறுக்கிடவதிர்த்தே,யிந்
தநீசனதுயிர்குடித்திடுவனென்றிமைப்பின், வந்து
கூடியக்கடுந்திறலமைச்சனைவானத், துந்துமாழிய
ந்தேரொடுமுடனெடுத்தெறிந்தான். (க௨௪)

வீரயோகினியவனதுவீரக்குமகிழ்ந்து, யேரு
லாவுறுதுறக்கமேலெவினனென்னத், தேரொடே
யெடுத்தெறித்திடத்தினகரன்நிருத்தே, ருரும்வ
னெறிகடந்துபோயொல்லையின்மீண்டான். (க௨௫)

மீண்டுவிழ்பவன்மேலொருபெருங்கதைவிந்
ந்து, தாண்டினுளதிர்த்தவனதுவுணர்ந்துதுண்ணெ
னலோர், நீண்டவாளெடுத்ததிரத்தினுநீங்கி
த், தாண்டிவாளிடைத்துணிந்தவண்டரைதனிற்
குறித்தான். (க௨௬)

இரதமவீழ்ந்துதுண்டுகளதாயிற்றதவ்வேலை,
நிருதன்வான்கதைதுணித்துமண்குறித்தவனிற்
க், குருதிர்ல்விழிச்சூர்மகள்கண்டுளங்கொதித்து

ப், பரிதிபோலொளிர்கின்றவெம்பரிதியொன்றுய்த்
தான். (௧௨௭)

உய்த்தவாழியம்மாயவன்னேம்போலுருத்து
மெத்துதியுமிழ்ந்துறுசெயல்கண்டுவிவ்வளைத்துப், ப
த்துநாறெனும்பகழிகடுந்ததுதுணித்துத், தத்து
பார்திரைக்கடலெனவார்த்தனன்றருக்கால். (௧௨௮)
திகிரிமாய்வுறக்கனன்றன் * திகிரியொன்றொழியிற்
பகருமாயிப்பெயர்த்தினையொல்லையிற்பறித்து
நிகரில்வீரன்மேலெறிந்தனளஃ தவனீக்கா
னகலவாகுவினேற்றனனார்த்தெதிர்ப்புகுந்து. (௧௨௯)

அந்தவெற்பவனடற்புயந்தாக்கிமிண்டதிரந்து,
வந்துபட்டவண்முலைத்தடத்திற்துவறிதே, முந்
துமற்றவர்ப்புயமுலைக்குடைந்திடுமுனிவா, வந்தவு
றவையொடும்பொருதிறந்தவாரொப்ப. (௧௩௦)

வெய்யவொண்கிரியிற்தலும்வினாந்துவிவ்வண
யையிரண்டுமெம்பகழிகளவனுதலமுத்திக், கை
லவன்கதையொன் மெடுத்திமைப்பினிற்கலந்து,
மொய்யிலங்கவன் முடிமிசைமோதின்ன முடிந்
தான். (௧௩௧)

முன்னர்மெய்க்குடும்பிசும்பிடையெற்றினுண்
முனிந்து, பின்னர்மந்திசுமையோன்றனைபுட

* திகிரி என்னும் மூன்றெழுத்துள் ஆதியாகிய ஒரொருத்
தொழியில் பகரப்படும்பெயர் திகிரி அப்பெயரையுடையதுமலை.
† மொய் - பொருள்கள்.

ல்பிரித்து, மன்னுமும்பரிந் மீண்டிடாதேற்றிடமகி
ழ்ந்து, தின்னுபுங்கவர்குாவையாட்டயர்ந்தனர்து
ளளி. (௧௩௨)

ஆனகாலையினமைச்சனங்கிறந்தமையறிந்து,
தானமாநிகரவுணர்களிறியச்சண்டி, சேனைநாயகி
மீதுபல்புடைக்கலஞ்சிதறி, மீனவேலைகண்முழக்க
முமமுங்கழிக்கார்த்தார். (௧௩௩)

அன்னதன்மைகண்டியோகினி கழிந்தோடல்
வாட், டன்னையங்கைகொண்டப்படையனைத்தையு
ந்தடிந்து, * பன்னலின்குவைபாற்றிடுஞ்ஞறைமா
ருதம்போன், மன்னுவெந்தொழிலவுணருட்புகுந்
தன்னம்மலந்தான். (௧௩௪)

தாடுணித்தனடலைகளைத்துணித்தனன்சயங்கு
ர், தோடுணித்தனள்கரங்களைத்துணித்தனன்சுடரு
ம், வாடுணித்தனள்கொடுமரந்துணித்தனன்வயஞ்
சொல், குடுணித்தனன்மையப்பினிற்கறங்கெனச்சமு
ன்று. (௧௩௫)

சிலைகளற்றனவுடம்பிடியற்றனசெழுமு
விலைகளற்றனநெடுங்காமற்றனவெழிற்றோண்
மலைகளற்றனதுணைப்பதமற்றனயவர்
தலைகளற்றனதகுவியர்த்துமற்றார். (௧௩௬)

குன்றமெண்ணிலபோலவேகளைபரங்குவிற்த,
துன்றுமோங்கலிற்றொடங்கியோடாரெனச்சேரி,

* பன்னல் - பருத்திப்பஞ்சு.

யொன்றிவீழ்பிணக்குவாவினுமின்றிழிந்தொலித்து
ச், சென்றுவேலைபுக்கனகருங்கடற்பெயர்தீர் (கக௭)

படர்ந்தகாகமுமெருவையும்வன்சிறைப்பருந்து,
மடைந்தஞாளியுமிகலனுமைக்குறுநரியுங், குடை
ந்துமூலையுநிணங்களுந் தின்றுபேய்க்குத்தாய்க், கி
டந்ததெங்கும்வ்விறலியோகினிபொருங்களுமே. (க)

பிறங்கல்போலுயர்பிணக்குவையுண்டவெம்பே
யின், நிறங்கனோர்பெரும்பேயாசென்றுசெங்களத்
து, சிறக்கொண்மாமுடிகவித்திடுங்கவிகைகணிழற்
றுங், கறங்குபம்பையுமியம்புறுங்கவரிகளிரட்டும். (க)

சோரிவாய்மடுத்துண்டுமென்னிணங்களைச்ச
வைத்துப், பேரியாதிகளத்துளவதிர்த்துவெம்பே
ய்கண், மூரிவேலுடைக்காளியெம்மிடிகளைமுடித்தா
ள், போரின்மேவியென்றவடனைப்புகழ்ந்துநின்றா
டும். (கச௦)

நங்குபோர்வையம்பணையினைநிறுவவேனிருத,
ரோங்குமூல்களரிசியிற்பெய்துநீளுலக்கை, யாங்கு
வேழவெண்மருப்புமொண்முசலமுமரகத், தாங்கி
மாவெனவிடித்தலைருக்குபெண்பேய்கள். (கச௧)

மிக்கமென்றசையிருதிடவெற்றெலும்பதனை
த், தக்கதென்றுபுன்ருமலிகளகறித்தனதளர்ந்து, து
க்கமொன்றுமிறம்மனைதூந்துபோய்ப்பிறநில், புக
குவெந்துயர்க்கடற்படுமிழுதைகள்போல. (கச௨)

இன்னதன்மையதாயசெங்களத்திடையெடுத்
த, மின்னல்வாளினாலியோகினியவுணரைவிசிச், சின்
னபின்னமதாகவேதுணித்திடச்சிலர்தாம், வென்ன
ளித்தனருயிரினைக்காப்பதுவிழைந்தார். (கச௩)

அதனைத்தாருகமன்னவனவ்விடைக்கண்டான்,
கதுவிபுக்குலைக்கடுங்கனலாமெனக்கதமுற், நிற
ழைக்கவ்விவன்பற்கறித்தெனதிருஞ்சேனை, சிதைய
க்கொல்பவர்மாதரோநன்றெனச்சிரித்தான். (கச௪)

சிரித்ததீயவன்யோகினித்திரடனைச்செழுந்தீப்,
பருத்திவான்குவைப்புக்கெனப்படுப்பெனன்றெண்
ணிக், கரத்திலோர்ப்பெருங்கதைகொடுகலினமான்றே
ர்விடீ, இருத்துமாரிலவ்ரைப்பினிலொய்யெனப்பா
ய்ந்தான். (கச௫)

பாய்ந்தகாலையிற்பெரும்புவெடித்ததுபணிக,
ளோய்ந்தமாதிரக்கடக்கிநோடினவெருண்டு, சாய்
ந்தமேருமால்வரைமுதலாயினசயில, மேய்ந்தவான
வொன்கொலோமுடிவதென்றினைந்தார். (கச௬)

தேரினினறுகுப்புற்றவன்செயறனைத்தெரிந்து,
போரில்வென்றிகொள்யோகினிற்றெனப்புருந்து,
தாரின்மல்கியவசுரர்கோட்டம்புயமீது, மூரிநல்வ
சியோச்சினாருமெனமுழக்கி. (கச௭)

தரியலார்புகழ்விற்றலினைற்றடம்புயந்தாக்கு, ம
ரியவாள்நிறிதேனுமுற்றற்றிடாதிலே, பெரியரோ

ககஅ

திருக்கவப்புராணம்.

முகலறிவறுபேதையர்போல, முரியவாங்கதுகண்ட
என்றருகமுதல்வன். (ககஅ)

கண்டதியவனவனரத்தெடுத்ததோர்காத்துத்,
தண்டினாற்புடைத்தானலன்றனதிடக்கரத்தா, லண்
டகூட்டமேயுடைந்ததென்றயிர்த்திடவடித்தான், வி
ண்டுமார்பகங்குருதிவாய்சொரிந்திடவீழ்ந்தான். (ககஅ)

தலைவீழ்தலும்யோகினித்தானைகளனைத்துத்,
சுலவிவேன்மழுத்தண்டுவாள்சுலமாதிசுளாம், பல
வுமோவறத்தாருகப்பதகன்மேற்றார்த்தார், நிலவு
மாரமுன்மீதெறினாரும்புகணிகர்ப்ப. (ககஅ)

வேறு.

ஒடிந்தனசிற்சிலவுடைந்தசிற்சில
பொடிந்தனசிற்சிலபொழந்தசிற்சில
மடிந்தனசிற்சிலமறிந்துவந்துமண்
படிந்தனசிற்சிலபடைக்கலங்களை. (ககஅ)

வீடினபடைகளிவ்வித்திலாயிடைக்
கூடியவவுணர்கோன்கொதித்துமாதரு
ளோடினரொழியவிங்கும்மளோர்தமைச்
சாடுவலெனவெதுவப்பட்டாரோ. (ககஅ)

அடிகளுங்கரங்களுமறுவைகுழ்தரு
* கடிகளும்புயங்களுங்குளிமாதர்தம்

* கடி - நிதம்பம்.

தாருகன்வதைச்சருக்கம்.

ககக

முடிகளுஞ்சிதறிடமோதினன்கருங்
கொடிகளுங்குளிப்புறக்கொடியன்றண்டினால். கருங்
ஆயிரநீலிகளடியொன்றாலகன்
மாயிருளாலமேன்மறிந்துவீழ்ந்திடப்
போயருங்கதையினாற்புடைத்துவீட்டினான்
நீயுருகேறெனத்தெழிக்குமார்ப்பினான். (ககக)

சிலவரைக்கதையினாற்சிரங்கள்போக்கினான், சி
லவரைக்கரத்தினாற்செருக்குநீக்கினான், சிலவரைப்
புயத்தினாற்றிகைப்பதாக்கினான், சிலவரைப்பதத்தி
னாற்சினத்துத்தாக்கினான். (ககக)

உதைத்தனன்சிலவரைபுதிர்ச்சேற்றிடைப், பு
தைத்தனன்சிலவரைப்பொழிகலங்கிடச், சிதைத்த
னன்சிலவரைத்திருகிச்சென்னிகள், வதைத்தனன்
சிலவரைமடங்கல்போன்றுளான். (ககக)

பற்றினன்சிலவரைப்படுக்கும்வாரிடைச்
சுற்றினன்சிலவரைத்தொலைக்குங்கால்களாற்
றெற்றினன்சிலவரைச்செறுக்குமார்ப்பிடைச்
குற்றினன்சிலவரைக்குமைக்குந்தாருகன். (ககக)

பாரினில்வரையினிற்றாகத்தினிற்
சாரினிலுவரியிற்கடத்தினமாலய
னாரினின்மகபதியுழியிலாதபன்
மேரினிலுவகினிற்சிலவைச்சினான். (ககக)

முரிந்தனவென்புகண்முரிந்தபன்னிநா
முரிந்தனபாணிகண்முரிந்தவான்றொடை
முரிந்தனதாளிணைமுரிந்ததோட்டுணை
முரிந்தனகந்தரமுரிந்தநாகியே. (கருசு)

ஒடினருகுதியாறெங்கும்வெற்பென
நீடினகளைபரபிறைந்தஞாஸிகள்
படினகழுதுகன்பறந்தலைக்கணின்
ருடினகவந்தமோரயுதமென்பவே. (கரு௦)

மெழிந்திடுபுகழினோன்முருக்கவெல்வகை
யொழிந்திடும்யோகினிமகளிரோடினார்
வழிந்திடுபுனல்விழிவதனத்தெற்றியே
யழிந்திடுமுணர்வொடுமமர்தேம்பினார். (கரு௧)

கண்டனையோகினிக்கணங்கள்இந்திய
தொண்டிறலவுணர்நோனுருன்பொற்றேறின்மேற்
றண்டொடுமொய்யெனத்தாளினான்சின
மண்டுமபெருவலிமடங்கலென்னவே. (கரு௨)

தானவப்படையெலாந்தருக்கிச்சிந்துபு
போனவப்படைகளைத்தொடர்ந்துபோக்கியே
மானவப்படைபுலமுருக்கள்வாண்முத
லானவப்படையெலாமார்அவ்வினார். (கரு௩)

எஞ்சலிறன்படையிரிதல்காளிகண்
டஞ்சலிரஞ்சலிரவுணரியாரையும்

புஞ்சமென்சிறுபுழுப்போலவிவ்விடைச்
செஞ்சிலம்பழிஇற்றேயப்பென்னநன். (கரு௪)

என்றவள்வலவியைநோக்கியும்மெனத்
துன்றுறுமவுணர்தஞ்சுமுன்முன்னரே
சென்றுநமதுதேர்ச்செலுதுவாயென்றா
ணன்மெனவவடொழாநடத்தினானரோ. (கரு௫)

கடங்கலிழ்கவுணெடுங்களிதுவவ்வுறு
மடங்கலின்மிசைவருஞ்சிம்புண்மானவே
விடங்கலுவுறுமொழிவிமலைதேரொடு
மடங்கலொதிர்புகுந்ததென்மேயினான். (கரு௬)

முதிர்ந்திடுசின்னொடுமுரிவிலெடுத், தெதிர்
ந்திடுமவுணர்முன்பெய்தமேதினி, யதிர்ந்திடமேரு
வுமலையவானம், னுதிர்ந்திடவுகிரினுணைவிக்கொ
ண்டாளரோ. (கரு௭)

வெருண்டனர்சிற்சிலர்வீரணமண்ணின்மேற்
புரண்டனர்சிற்சிலர்செவிகன்பொத்தியே
மருண்டனர்சிற்சிலர்மணிப்பொற்றேரொடு
முருண்டனர்சிற்சிலருலவுந்தானவர். (கரு௮)

நாடுணைவிசெவிப்புக்கடுக்குந்தானவர்
நாணுமிழ்கடுசாரணுருமுன்னரே
நாணுளமுழுவதுநமுவினோடுவா
னுணருசிறிதுருநலியநின்நனர். (கரு௯)

நின்றமனுமன லுமிழ்நெடியவாளிகள்
குன்றெனும்வரிசிலைகுனித் துச்செண்டுபோற்
பின்றலிலவுணர்மெய்விடாதுபெய்தனள்
சென்றுறுகுருதியாறுத்துச்செல்லவே. (கஎ௦)

ஆழிமான்மேரினுமயங்கண்மீதினுஞ்
சூழிமால்கரியினுஞ்சுடுசரங்கடா
முழிமாமுதில்களுமுடையச்சிந்தியே
பாழிமாநிலமிசைப்படுத்தினாளேரா. (கஎ௧)

உரங்கனையறுத்தனவுடலறுத்தன
வரங்கனையறுத்தனவயினறுத்தன
சிரங்கனையறுத்தனசிலையறுத்தன
கரங்கனையறுத்தனகாளிவளியே. (கஎ௨)

அறுத்தனகரினையறுத்ததேர்களை
யறுத்தனபரிசனையவுணர்கோன்புக
ழுறுத்தனபுளையவேறுத்தவெண்குடை
யறுத்தனகொழுகனையாகங்களை. (கஎ௩)

சுரங்களிலோடினசுறவுமோதுசா
கரங்களிலோடினசுடவுளோர்கடம்
புரங்களிலோடினபுழைக்கைகங்குமா
திரங்களிலோடினசிலீமுக்களே (கஎ௪)

அறைதருகழுவொடுமடிக்களோர்நிசை
கறைகெழுபடையொடுங்கரங்களோர்நிசை

சிறையளிமலரொடுஞ்சிரங்களோர்நிசை
பிறைமுக்கெடுங்களைபிடுங்கிவிக்கமால். (கஎ௫)

கூற்றுறுழநனதுகைச்சாபங்கொண்டவர், சாற்
றிடுபழுதில்வாய்ச்சாபமெண்ணில, மாற்றினனென
நொடிவரையிற்றருகன், போற்றுறுபடைகளொன்
றில்லடோர்க்கினான். (கஎ௬)

வரிசிலையீர்த்தனவாள்களீர்த்தன
வெரிவிழியவுணர்மெய்யீர்த்ததேரொடும்
பரிசுளையீர்த்தனபணைகளீர்த்தன
கரிசுளையீர்த்தனகறைவெள்ளங்களே. (கஎ௭)

கர்ளிவாளிகள்விடுங்கலைவீரமில்
கோளராமவுணர்நன்குலைந்தநெஞ்சராய்
தோளுலாம்படைகளைத்துநிடுங்கனாநீ
யாளுவாயெமையெனவதைநிரூர்சிலர். (கஎ௮)

குடையறக்காம்பினைக்குமிவன்கதைப்படை
யெனத்தெறுமெளப்படிவிட்டார்சில, ரடுகனத்தி
றுகுடையதனையீட்டியிக், கடைகொளுவுதுமெனக்
கைக்கொண்டார்சிலர். (கஎ௯)

பூங்கதிர்வாளினைப்போக்கிவரம்பரி
நீங்கியங்குதுபிடிஇறிந்தினரூர்சில
ரங்குதுபுரவிவாயடுத்தபில்லினை
வாங்குபதமுதவாய்வைக்கின்ரூர்சிலர். (கஎ௧௦)

வாங்கியதனுவினாண்டும்வாளியுந்
தாங்கியகரமொடுந்தரைப்பட்டார்சில
ரோங்கியவயவொன்றுணர்வீக்கிய
வேங்குறுகழலத்தெறிகின்றார்சிலர். (கஅக)

அழிந்தவர்தன்மையும்ழிவுறுதுயி
ரொழிந்தவரிவ்வகையுங்குந்தன்மையும்
கழிந்திடுகழிதோன்கண்டுநாட்கடை
யெழுந்திடுகனலினுஞ்சீற்றமெய்தினுன். (கஅஉ)

எய்தியவவுணர்கோனிரதமிழ்மென்
மொய்திகழ்குமரிமுன்முடுகவந்தன
னெய்தெனமடங்கன்முன்னேன்மையோடிகல்
செய்தொருகளிறெதிர்செய்கைபோலவே. (கஅங)

வந்தவன்யுந்தாவடிவங்கண்டன்
சுந்தையினயுந்தவடரிவையாதினு
மெந்தமதமரினுகதேற்றளாளென
நந்திடுமறிவினாவினாமேயினுன். (கஅச)

வெறு.
மாதுநீயாவென்றிமதகரியினையும்ஞ்ச,மோ
துமாண்புலியைவெல்வான்முன்னிமானடைந்ததெ
ன்னப், போதனாபுலியைவென்றவென்னெடுபொர
னனந்த, தேதுகாரணமுரைத்தியென்றனறமிலா
தான். (கஅடு)

அன்சொற்குமரிகேளாவசனியேறென்னநக்
கு, நன்னற்பகைவனானவையுறமகூரகேண்மோ,

துன்னுமக்கடவுளர்க்குத் துயரநீயிழைத்தலாலே,
யென்னேநிற்கொல்வான்முக்க ணெம்பிரானிவன்வி
டேத்தான். (கஅசு)

ஆதலான்மதவேழத்தையட்டுணப்பினுமடங
கல், போதுமாறென்னநின்னெப்புகுந்தொருகணத்
தினுங்கி, யோதும்வானவர்கடுன்போடுமறுமென்
பசியுநீங்குந், காதலாலிவன்வந்நுற்றேன்காளிரா
யினவனாத்தான். (கஅசு)

உரைத்தலுமவுணர்கோமாறொருகையோடொ
ருகைதாங்கிச், சிரித்தெமைதுகர்வனென்றுதெரிவை
நீயுரைத்தமாற்றந், கரத்தினில்விசும்புபற்றிக்கவ்வு
வனென்பதொக்குந், தரித்தமில்வளவுமுன்னைத்தை
யலென்றடாமலென்றான். (கஅஅ)

என்றலுமிறைவிகேளாநிழித்தாழிலவுணவென்
னை, வென்றியின்மடந்தைபென்னவிளம்பினையுலக
மெல்லா, மொன்றொருகணத்தின்மார்தியொடுக்கு
வதெமையாள்வெள்ளிக், குன்றிறைசத்தியன்றோ
குறித்திலேபோலுமென்றான். (கஅசு)

என்றவளுரைத்தல்கொள்ளானிமுதையாதலிலு
ந்திறித், தன்றனிவரிவிலலொகறுதாந்நொணைக்
கொண்டார்த்தான், மின்றிகழ்முருகனுடந்தவீழ்ந்
தனபணிபுரண்ட, குன்றமுலிலனுமடைகூடமும்
வெடித்தவம்மா. (கஉஓ)

தார்மலிவயிரத்தோளான்றனுவினெனறியக்
கண்டு, வார்முலையிறைவிதாணுமம்பினைவழங்குமு
ன்னங், கார்முகமதிர்ப்பதென்னக்கார்முகமதனை
வாங்கிக், கூர்முகவம்புவிசநாடுனெலிக்கொண்டிருந்
றாள். (ககக)

ஆம்மைவெஞ்சிலைநாடுனெசையவுணருனெலி
விருங்கி, இம்மெனவெழுந்ததம்மயாமனையவனை
ங்க, வெம்மைகொண்டிருந்தாடுவென்னுலவனானில்
லினர்ப்புக், கொம்மையங்குவட்டுத்தோளார்க்குண்
வெலிவெழுங்கிடாதோ. (ககஉ)

பின்னரங்கவுணர்ருடேற்றெருங்கணைசிலையி
ம்பூட்டித், தன்னடிவிரன்முன்பினேர்தாங்குமச்சா
னுவாங்கி, முன்னுமுறவனோன்றுந் துமொய்கு
தைநாண்டைபுக், கன்மதனவுமீர்த்துக்காளிமே
ற்செல்லவெய்தான். (கககஉ)

வினாந்தடலிறைவிபூட்டிவிலினர்ப்பகழிதூ
ன்டிப், பெருந்துஅமதனைமாற்றிப்பொருக்கெனப்
பின்னதூறு, சரந்தெறவெதிர்ப்பித்தாடாருகன்க
ன்டுமாருத், தெரிந்நிடுங்கணைகணாறுசெலுத்திய
ங்கலையறுத்தான். (கககச)

அயத்தவிறைவிநிபாயிரஞ்சுகசரங்க, டெறித்
தயங்கலிபுணேற்ச்சிந்நினன்பாகனெடுங், கறு
ததுமற்றெருநேர்வாங்கிக் கணைகளார்பத்துனறு,
குறித்திடென்றுவாளிகுமரிமேலுற்றவன்றே. (ககக௪)

வாளிகடாக்கிநொய்நினழிந்திடவலவிநின்ற, கா
ரியங்கதனைக்காணுக்கணைகளோமுசுந்நி, முருது
கினத்துவெய்யோன்பற்றுகார்முகந்துணித்தா; னா
ளியேறனைபாள்மற்றேராடற்சிலையெடுத்துக்கொண்
டான். (ககக௬)

ஆச்சிலைருனித்துவாளியைம்பதுசிதறிச்சுவி, கை
ச்சிலைதுணித்துமுப்பான் கணையெதிர்புகவிடுத்தா,
எச்சிலைபகழிநாநாந்தகமொன்னுநாறி, முச்ச
கம்புகழமம்மைமுரிசிலலொன்றெடுத்தான். (ககக௭)

எடுத்தவெஞ்சிலைருனித்தங்கிருமீர்ப்பகழிநொ
ய்தின், விடுத்தனளவுணன்மார்பின்விசிகமற்றவனு
ரத்தி, எனடுத்தனவடுத்தலோடுமன்னதுவிலக்கம்
றுந், தொடுத்திருசரங்களைக்கடைமுடிதள்ளி
யார்த்தான். (ககக௮)

பொறையறுந்முமாட்சிப்பொருள்றுங்கவி
யுமான்ற, மறையறுமுணர்வுஞ்செய்யமகவதும்வா
ழ்வுந்நி, யிறையறுமுலகுமன்போடியையபதுமறமு
ம்போல, முறையறுமவுணர்கோமான்முடியிழந்த
ழுகொழிந்தான். (ககக௯)

சேகாங்குரிதள்ளத்தீயவனாண்டுகொண்டா
ன், மாகாங்கெழுந்துள்ளிமலர்க்காமெறிந்துநக்
கார், சேகாங்குரிந்நஞ்சன்னதாருக்கொதிக்கவுந்
செங்கே, மாகாங்கடுக்குமற்றேராணிமுடிமுடிவளித்
தர்ன். (200)

பின்னாவ்வகான்மேருப்பிறங்குனீர்சிலைவளைத்துத், துன்னுறுசோனைமாரிதேரறிதிடப்பகழிதூர்த்தா, னந்நிலையமரொல்லாமஞ்சினிரியல்போனார், மன்னிருசுடருமீனு மறைந்தனவீருண்டவெங்கும்.

நதித்தினாயென்னமேன்மேனஞ்சினுங்கொடியன்சாப, துதித்தலைப்பகழியீட்டமுமிழ்ந்திடநொறிப்பிரித்தேர்க், கதிர்த்தினமணிமறைப்பக்கழியிருள்புகலுங்கண்டம், புகித்தினையினாகடாமற்புத்தொடுமருட்சிகொண்டார். (202)

பொற்றடமரைகுவிர்தபொலிந்தனகுவளைபுட்கு, டெற்றறுறுகுடம்பைபுக்கசெய்தவர்கிசைத்தாரின்னு, கற்றையஞ்சடிலத்தெந்தைகண்களையிமயமீன்றபொற்றொடிக்காத்தன்னனை புதைத்தனள்கொல்லோவென்று. (203)

அதுதனையிறைவிகாணவணியேறுட்கநக்குக், கதுமெனநெற்றிநாட்டக் கனலினுற்பகழிமுற்றஞ், சிதைவுறவடலைசெய்தாள் செழுமறைச்சிரத்தினாடும், புதுமதியிலைந்தவண்ணல்புரம்பொடிபடுத்ததேபோல. (204)

கூர்ங்கணைப்படலையக்குலவுவாழ்வன்வகிறமுல்லை, யீர்ங்கதிர்புனைந்துவண்ணலருளிஞ்சிரியமூட, நீங்கருமறிவிருந்துநிகழ்வுறுந்தன்மைபோல, வாங்கதுவிழியிற்கண்டானமென்பதறிகிலாதான்.

அன்னதுகண்டவெய்யனாயிரப்பத்துவாளி, தன்னிகர்குமரியெண்டோடாக்குறவிடுத்தான்ருக்கப், பன்னுனிவிசிகநிறுபட்டனபடலுமுழி, வன்னியிற்களன்றுகோடி வாளியங்கவன்மேற்றூர்த்தார்.

அத்துணைப்பகழி தூண்டியவனவையறுத்துவிழ்த்தா, ள்வித்திறமிருவர்தாமுமொருவர்மீதொருவரோவும், வைத்தலைப்பகழிமாற்றிமகிழ்ச்சியுந்துயருங்கொண்டு, மொய்த்துறுமமரர்நோக்கமுதிர்ச்சமர்தொழில்புரிந்தார். (205)

வானகத்தோடுமேருவனாமுதலாகிறின்ற, மான்கத்தோடுந்துங்கம்கரவேலைகளினோடுங், கானகத்தோடுமண்டகடாகத்தினோடுயானம், போனகத்தோடுமன்னோர்பொழிந்திடுங்குசரங்கள். (206)

மாநிறத்தேகுநேழிவனாயகத்தேகுமான்ற, பாதலத்தேகுமுற்றுப்பாழியங்கடலினேகு, மீதலத்தேகுமண்டமுகட்டினிலேகுமீண்டும், பூதலத்தேகுனோர்பொர்செயத்திரங்குளன்றே. (207)

இவ்வளையமர்செய்கின்றவேலையிவ்வரிவைதன்னனை, வெவ்வியகடலுனோர்தம்படைகளால்வெல்வனென்னத், தெவ்வடுகுவவுத்தோளான்சின்தனைசெய்துகூர்ந்த, பவ்வமன்னவன்றதுபடையெதிர்செல்லவுய்த்தான். (208)

பொங்குவாரிதிகளாறும்புறப்பெருங்கடலுமொ
ன்றா, யிங்குவந்தெழுந்ததென்னவிருகிலம்விசம்பு
மெல்லா, துங்கிவன்றினாயெயிந்துநோன்மைகொ
ண்டார்த்துநண்ண, வங்கியின்படைசெலுத்தியழி
த்தனளதனைச்சுலி. (உகக)

மற்றதுதெரிந்துகியன்வன்னிமாப்படைவிடுத்
தான், சுற்றுமுதுகிலிந்துகுலழிந்திழப்பாழி, வற்
றுமவமார்தைந்துமருண்டவெழுந்துபொங்கியுற்
திடவதனைக்காரியொலிப்படைதந்தழித்தாள். ()

திப்படையழிதலோடுஞ்சினமவியவுண்ணவா
யு, மாப்படைவிடுத்தானெல்லாவகைகளுஞ்சுழி
விண்ணின், காப்பணைமுறியவிசிக்கலித்தெழுமதனை
நாகப், பூப்படைசெலுத்திமாற்றிப்புணரியுமுட்க
வார்த்தாள். (உகங)

கொடியவனதுகண்டுள்ளந்தழலெனக்கொதித்
துநாகப், படையினைவிடுத்தானுந் பஃறலைப்படம்
விரித்துக், கடுவினைவாய்கடோறுங்கான் துவருத
லோடு, மிடலுறுகலுழுவென்றிப்படையினைவிடுத்
தொழித்தாள். (உகச)

கண்டகனதுமற்றேவக்கலுழுவெம்படைதபா
ங்கர், மண்டுகிமகர்க்காற்றாஹிநாநான்மருத்தமு
ட்கக், கொண்டலுமிரியவோங்குருந் துகள் பொடி
ப்பவங்கி, யொண்டிழலழியவாயினாகமோடடைந்
ததன்றே. (உகரு)

அந்தவான்படையினுற்றலம்மைகண்டாற்கொ
ப்பாய, நந்திவான்படையெடுத்தாறுமலராஹிகொ
ண்டு, சிந்தையால்வழிபட்டேத்தித்திகழ்ப்படைச்சு
றைநீயன்ளே, னுந்துமான்படையின்வன்மையொ
ழித்தருளுளவிடுத்தாள். (உகசு)

வேறு.

விடுக்கவதுவிடையுருக்கொண்டியிலண்டுக
டுரிஞ்சவியன்ஞாலத்தை, யடிக்குரமொன்றெறுறு
க்கட்டமுறார்ப்பவாயினீரதனைக்காட்டத், தொடை
க்கிளர்க்கிண்கிணிக்களத்திறுமடவர வந்தாமருதுச்
சுடுயெண்ட, மடுக்குமணிப்புழைநாசிவிழிகாட்டவு
ல்கடுமலாமயர்ந்துவீழ. (உகசு)

வாலடியான்மேருகிரிமுதலாயவரைபெயர்ந்தும
றிந்துவீழ, மேலடன்மாமருப்பெறியவிரியதிலாமை
யினிவங்கியிசையிருப்ப, மாலைவானவர்கரங்க
ளுச்சிசுலித்திறைஞ்சிசுளவாழ்த்தவெங்கள், பாவு
டையானெமையாளும்தமுடையான்றிருந்திப்ப
டைபோயிற்றால். (உகசு)

நந்தியடற்படைகண்டவுட்கலுழப்படைநடு
ங்கிஞ்சுகாலுந், தந்தமணியரவுதனைக்கண்டதென
வழிந்ததுபின்மலைஹேகு, மெந்தையிறைவிடையவு
ணன்மேற்செல்லவவனும்தையெதிர்விடுத்தான், வ
ந்தனைசெய்தவைதம்மிந் பொருதுவிடுத்தவர்கத்து
மறிந்தாக்க. (உகசு)

இந்நிரன் மாமலாயன் மாலெனுமிவர்கள் படை
கடமையெடுத்துப்பின்னருந்தினனங்கவுணனவை
யவருருக்கொண்டதிர்ந்துநனியருத்தெழுந்து, வந்
திடலுமவர்படைகடாநு மெதிர்செலவிடுத்துமாற்
றின்னருள், கொந்தவிழுமலரிதழிச்சடாமருடத்தி
றைவிடுத்தருமிமாதோ. (௨௨௦)

லேறு.

இங்கினியிவனையெல்லாவுலகமுமிமைப்பின்மா
ந்துஞ்சங்கரன்படைவிடுத்துச்சாடுதுமென்னத்தி
யோ, னங்கதைவிரைந்தெடுத்தேயருச்சனைமனத்தி
யற்றி, மங்கதைன்னுயிர்குடித்துவருநியென்றிறை
ஞ்சியுய்த்தான். (௨௨௧)

ஊழியங்கனையோர்சாருருமொடுமுனில்களோ
ர்சா, ராழியங்கடல்களோர்சாருலகடுமாலமோர்சா
ர், குழியங்கடல்களோர்சார்கடுசாத்தொருதியோர்சா
ர், பாழியம்புயத்துவென்றிப்பாரிடக்குமுக்களோர்
சார். (௨௨௨)

கடவுளர்படைகளோர்சார்காரிடுப்படலையோ
ர்சார், படவரவினங்களோர்சார்பாய்புலியரிமாநோ
ர்சா, ருடலுறுபவனமோர்சாருடலுருத்திரர்களோ
ர்சார், மிடலுறுவடுகரோர்சாருக்கிரவீரரோர்சார்.

கான்றுவல்லிரைந்துமுக்கடவுடன்படைமு
ன்வந்து, தோன்றலுங்குமரிகண்டுதுணுக்கெனத்
தாதுழுவன், மூன்றெனும்புரமுருக்குமுதல்வன்

வெம்படையைப்பூசை, யான்றதன்மனத்தினுற்றிய
தற்கெதிர்செல்லவுய்த்தான். (௨௨௩)

உய்த்திடவனையதவ்வாறுருவுகள் பலவுமாநியத்
தலையுணன் னூண்டு மடற்படையுடன்சென்றேற்
று, மெத்தமர்புரிந்ததம்மாவேலைகடணந்தவண்ட,
பித்தினைப்பிளந்ததம்பொற்பிறங்கலும்வெடித்தவன்
தே. (௨௨௪)

இருவர்தம்படையுமிவ்வாறேற்றமர்புரிந்துமி
ண்டு, மருவினவவர்பால்வெய்யன்மனமகிழ்ந்தவட
ன்மீதி, லுரவியகதையொன்றொல்லையோச்சினனத
னைப்பார்த்து, பொருவுசுரமீனாந்துபொக்கினடு
ணித்துவிழ்த்தான். (௨௨௫)

பின்னமைப்பிறிதிரட்டிப்பிறைமுக்கணைகடு
வி, மன்னவன்றடந்தேர்ச்சாய்ப்பமற்றொருதிக்கித்
திண்டேர், தன்னிலொண்பணையினாடிதாவும்வான
ரம்பொற்பாய்ந்தா, னன்னதுதறித்துமவிழ்த்தான்
டற்கணைதாறுபொக்கி. (௨௨௬)

மற்றதுதெரிந்துதியன்மறுகுதுமனத்தனாகிப்,
பற்றலர்புகழுங்காளிதேரினிந்பாய்ந்திமைப்பி, னிற்
றதுபுகிகொலோங்கு மிமயங்கொலென்னக்கையா,
லெற்றியங்கவடன்பட்பி னிருநிலந்தனிற்சுப்புற்ற
ன். (௨௨௭)

கண்டனளதனைக்காளிகடையுக்கனலிற்சிற்த
ங், கொண்டினியிவனையின்னேகொல்லுவென்றனந்

தற்காண, மண்டலம்வெடிப்பமன்னர்மன்னவனுட
ன்குப்பற்று, விண்டிடவாத்தெறிந்தாண்முத்தலை
வேலொன்றம்மா. (௨௨௬)

எறிந்திடவயர்ந்துநின்றான்மனச்சினவெரிபோ
ந்தன்ன, நிறந்தருகுருதியோங்கிலத்திழந்தோடி
ற்றிசன், மறந்தருமவுண்ணசோரிமண்புகாத்தேற்றரு
ந்தென், மறைந்தருண்மொழியயர்த்தாளுத்தவெ
ஞ்சினத்தாற்காளி. (௨௩௦)

மன்னவன்குருதிதோய்த்தமண்ணினுண்டுகள
னைத்து, மன்னவன்வடிவமாயவவுணராயாலகால,
மென்னவெங்கொடியாகியிரும்படைக்கலங்கலோ
டுந், துன்னுமமுடிவொஞ்சவார்த்தனர்தோன்றினா
ரால். (௨௩௧)

தோன்றியவவுணத்தீயோர்தொகுத்தொருபதி
னுகென்ன, வாழிடுபுலகனைத்துநிறைந்தனரனை
யோர்க்கண்டு, கான்றிமுயிர்ப்பட்டங்கிக்கைப்பொரு
ள்சோர்ந்திறந்தோர், போன்றனர்புலனிழந்துபுலவ
ொன்றுரைக்கப்பட்டோர். (௨௩௨)

குலமுமமுவும்வாளுஞ்சுரிகையுமெழுவும்பின்
டி, பாலமுஞ்சரமும்விசித்தருகன்படிவங்கொண்
டோ, ராலமுந்நலுமன்னவடம்பெருங்காளிதன்
னைத், தாலமுந்நிழங்குமாவஞ்சனிப்படையொடு
ம்வனார்தார். (௨௩௩)

மிண்டியவசுராதங்கடோற்றமுஞ்சமர்க்குமிக்
கு, மண்டுறுசெயலுங்கண்மொதொருபாகன்சொல்
லுட், கொண்டுதன்படையனைத்துங்குவியவசுரார்
தம்மை, புண்டிடுமென்றுதாமுமவர்தமையுண்பதா
லுள். (௨௩௪)

முத்தலையதலை நோர்மொய்யம்பினிற்குத்திநெ
ய்த்தோர், கைத்தலத்திருந்தபாழிக்கபாலத்தினெற்
ற்றருந்தி, மைத்தடவகைகள்னவளரியாக்கைகளு
முண்டா, * எத்தாரந்தனிவமோங்குமுதரவங்கியி
னாமிக்கார். (௨௩௫)

விரிந்திடுவயிடுறொண்குண்டமாயிடைமேவும்ங்
கி, யெரிந்திடுமுதவகன்றனெனவசுரர்க்கஞ்சோரி,
சொரிந்தவருடனிணங்கடூர்த்தொருவீரயாகம், புரிந்
தனருலகமெல்லாம்புகழ்த்தருங்குமரியன்றே. (௨௩௬)

மூர்த்தமொன்றத்தனிலாண்டிமொய்த்தயோகி
னிகளோடு, மார்த்துவந்தெறித்ததியவவுணரையெ
ல்லாமுண்டாள், சீர்த்தியுமரிபின்னர்த்தாருக
டெறெறிந்துகிறிப், பார்த்தவன்றனியாய்நெஞ்சம்ப
தைத்தவட்புடைப்பவந்தார். (௨௩௭)

வந்திடவிலென்றகுலமார்பினின்மீண்டுமொ
க்சு, சிந்திடுகுருதியிங்கைச்செழுந்நபாலத்தேற்று
ண்மைநிந்தமண்மகடன்பாரமிற்க்காரளென்னவங்
* உத்தரம் - ஊழித்தீ.

நன், வெந்தொழிலவுணன்மாளயாக்கையம்விழும்
கிணுளால். (உருஅ)

மற்றதுகண்டுவிண்ணோர்வலியதாருகணையன்னை,
செற்றனனுங்கியிவ்வன்மேவொன்றுணாக்ருநம்மை
ப், பெற்றனனின்மென்றார்வப்பெருங்கடற்படிந்து
நெஞ்சு, முற்றவெந்துயரகன் துபாடினாரேர்டின
ரால். (உருக)

வேலைபூடெழுந்தநஞ்சம்விமலனுண்டளித்த
செய்கை, போலநீயம்மாவின் துபொருவிருருகனை
யுண்டு, பாலராமெமையளித்தாயென்றனர்பழிச்சி
வானோர், சூலீம்திடைவிடாமற்சொரிந்தனர்பூவின்
மாரி. (உரு௦)

ஆயிடையுளமகிழ்ந்தேயவுணர்கண்மலைப்பமா
யந்து, போயினவனிகமுறறும்பொருக்கெனவுயிர்
பெற்றுய்ய, நாயகிசுமரிநின் தூநவின்றனனவின்ற
காலை, மேயினதுயிலொழிந்துவிழித்தெனவெழுக்
துகுழந்தார். (உருக)

வேறு.

அன்னதுகாலையிலவுரேர்சொரியுந்
துன்னியவுடல்களுந்துய்த்ததன்மையான்
மன்னியசுமரிதன்மதிமயங்கியே
தன்னிகரினைனத்தருக்கினாரோ. (உரு௧)
தருக்கியவுள திணுடங்கிநல்லியாழ்
திருக்காவிர னுற்றெறித்துப்பாடியே.

முருக்கியபுயங்களுமுடியுந்தான்களுங்
கரக்குவைகளுஞ்செறிகளத்தினுடினாள். (உரு௩)

நடித்திடவவளதுநாடிப்பெண்கடாம
வெடித்திடநிலமுடுவீழுவாவிச
டுடித்திட்விமயமுந்துளங்கக்கைகளை
யடித்தனர்திர்த்தனராடன்மேயினார். (உரு௪)

கொட்டுபுகரங்களைக்குல்லேநேயிபோல்
லட்டனைவிரலினில்வருகின் றூர்சிலர்
கிடடியவலகைகளைதம்பாடியே
நட்டமதிடவுடனழக்கின் றூர்சிலர். (உரு௫)

தண்ணுமைதனையடிச்சதிக்கிசைந்தொலி, நண்
னுறமுழக்குபுநடிக்கின் றூர்சில, நண்ணலந்தயித்தி
யராக்கைக்குன்றின்மேற், அண்ணெனவிவரந்தனர்
துவைக்கின் றூர்சிலர். (உரு௬)

மாகம்தெறியுமய்மனைகன்பற்பல
வாகவிழ்தலையெடுத்தாடுவார்சிலர்
வாகுவால்விவரவுறத்தாக்கிடெனந
மதாசையானடநவின் துழல்வரோர்சிலர். (உரு௭)

மெலிவுதுமடிகளவாய்விழ்புருமங்
சூலிகாரப்படக்குளிக்கின் றூர்சிலர்
வெண்கவடிகளினாத்துவைந்தபோ
னனியுயிரிலுறநகைக்கின் றூர்சிலர். (உரு௮)

முத்தலேவெலினுன்முடைப்பிணங்களைக்
குத்துபுதாங்கியேகுனிக்கின்றார்சிலர்
மத்தகொனருடர்மாலைதோளிடை
வத்திகளெனவதிர்த்தாடுவார்சிலர்.

(உசக)

இனையனபலவிதத்தெண்ணியோகினி
வனிதையர்குருநீர்வாப்படுத்திடு
நனிவருகளிப்பினுன்முத்தநாகமே
யனையவெங்குமரியோடாடினாரோ.

(உரு0)

ஆடுதுமர்வமுமவர்முழக்கமுங்
கூடுதுமங்கைகன்கொட்டுமோசையு
நீடுதுமுலகெலாநீங்கவந்தெழா
மூடுதுமுகிபுகணமுழக்கைவென்றதே.

(உருக)

போழ்ந்தனபுனியெலாம்பொடித்தவெற்பெலாம்
விழ்ந்தனமுகிலெலாமெலிந்துழர்ச்சையி
னாழ்ந்தனவுயிரொலாமலைந்தவாநகடர்
குழ்ந்தனவுலகெலாந்நயரவேலையே.

(உருஉ)

துப்புறுகுடையொகுதியாடுமச், செப்பரும்பு
கமுடைச்சேடன்பாரினை, யப்பரம்பொறுக்கிலாநா
யிரங்கமுங், கொப்புனங்கொளவுளங்குலைந்துதாங்
கினுன்.

(உருக)

மாதவனயன்மத்தரசன்வானவர்
முதறிவுடையாமுனிவரயாவரும்

பேதுறவந்திளம்பிறைமுடித்தவெம்
மாதியோட்பயமென்றதைதன்மேயினார். (உருச)

எந்தையேதாருகனிழைத்தவெந்துயர்
வந்தமாகாளியெங்கட்குமாற்றியே
யந்தவான்றுயரினுமதிகமாக்கினுன்
முந்துதூண்முட்பறிஇடுகோபடித்தல்போல். (உருரு)

தாருகனல்வருந்துயரத்தன்னேநின்
பேரருளாலொருபெண்ணினிச்சுனை
யாருறுசெருக்கினுலவன்செய்துன்பமு
நீருழ்சடையினுநீக்கியாட்கொணர். (உருசு)

நஞ்சினையருந்தியுங்கனலையேந்தியு
மஞ்சிடமதாரியட்டுமேழையே
முஞ்சிடவருளியவொருவகாளிதன்
விஞ்சியசெருக்கையும்விட்டியாளுவாய். (உரு௭)

என்றிவரனைவருமியம்பிக்கைதொழா, நின்றிட
வங்கனுநிறைந்தவெம்பிரான், வென்றியங்குமரி
கனமிகுஞ்செருக்கினை, யொன்றொருசாமலாலொ
ழிக்கவுன்னினுன். (உருஅ)

வே.ற.

உன்னுநாயக்கனாலகெலாமீன்றவளோடுந், து
வானகணஞ்சுழ்தரஞ்சுரமகளி, ரன்னையாடி.

* சாமல் - ஓர்வினையாட்டி.

டம்வடவனமாகவாயிடையின், மன்னுபேரருட்ட
ன்மையாவிமைப்பினில்வந்தான். (உருக)

வந்துகாளிமுன்பேருருக்கொண்மொமறையி,
மந்தநராணக்கடவுளுமறிவதற்கரிய, கொந்துலாம
லர்த்திருவடிசிவந்திடக்குனித்தான், மந்தையாகியெ
வ்வுயிரையும்ளித்தருடலைவன். (உசு0)

கோதுக்காகரமாகுரேசெருக்குறுங்குமரி, மா
துக்கோப்புமளித்தவன்செயல்கண்டவெணங்கி, யே
துக்காடுகின்றாய்வறிதென்னெடுமிண்டு, வாதுக்கா
டுதிவருதியென்னுரைத்தனன்மயங்கி. (உசுசு)

என்றவாசகங்கேட்டலுமடியவர்க்கெளிய, என்
துகாளிநீதருக்கதாண்டவஞ்செயநவின்ராய், வென்
றிதோல்விகண்டுரைத்திடச்சான்னுநம்மிமலை, நின்
றுதாண்டவம்புரிதிபென்னுடினனிமலன். (உசுஉ)

கற்றைவேணியிற்செருகியுகுதினம்பிறைமையி
ச், சுற்றிவார்கொடுக்கெவிரான்நிடச்சுகுதிப்ப
றதாகியபதமலர்ச்சிலம்பொலிபரப்பப், பொற்றம
நகநாயகன்றிருடம்புரிந்தான். (உசுந)

படியும்வனமுருங்கிப்பரவைகளடங்கச்
கொடியயோகினிக்குமுலொம்பாணிகள்கொட
நடநவின்நிடமயன்மிகுயாமனைநடித்தா, எம்
ண்டியவேண்டியாங்களிப்பவனுடனூல்.

திருந்துதென்றிருவாலங்காட்டருந்தவஞ்செய
யா, விருந்த * முஞ்சிகனெடுகார்க்கேரடகென்ன
ப்பாந்தசீர்த்திமாநாகமுஞ்செஞ்சடைப்பகவன், பு
ரிந்தநாடகங்கண்டருங்கதியிடைப்புருந்த. (உசுரு)

வேதனூணன்விண்ணவர்முனிவார்விமலன்,
போதநாடகங்காண்டலுமெய்ம்மயிர் பொடிப்ப,
வோதுமலர்சகந்தளர்ந்துள்ளெக்குருக்குருகிக், கா
தலாலாகரவெனக்கூப்பினர்கரங்கள். (உசுசு)

அண்டர்நாயகன்றிருடம்புரிவயினபுத்துப்,
பண்டைநான்மறையுருவுகொண்டன்பொடுபாடக்,
கண்டுநான்முகன்றன்மொத்தினனதுகாலை, மண்டு
மாபுகழருணந்திமத்தளமதிர்ந்தான். (உசுஎ)

எங்கனாயகனுலகெலரமாடல்கண்டிருக்கு, மங்
கைநாயகனடனமிவ்வாறுசெய்தருள, வங்குவாது

* சுனந்தமுனிவரென்பவர், கைலாயத்திலே தாண்டவ
தரிசனந் தந்தருளப் பிரார்த்தித்த, சிவபெருமான் அனுக்கி
ப்படியே திருவாலங்காட்டையடைந்த, நெடுங்காலம் அ
ருத்தவம் புரிந்திருந்துழி, மண்மேட்டித் திருமேனிமறைந்
துமுடிந்தோடு முஞ்சிப்புல் முனைக்கப்பெற்றமையால்
குஞ்சிகேச முனிவொன்னும் திருநாமமுறையா யிருக்க; கா
க்கோடகர் என்பவரும், கைலாயத்திலே சிவபெருமானுக்கு
கருகண்மாயிருக்குங்கால், அறியாமையால் விடத்தைக்கக்
தி, அக்குற்றங் காரணமாக அக்கடவுளருளியவாறு அத்தலத்
தையடைந்து, தவநிலையின்னு தாண்டவதரிசனம் விடை
க்கப்பட்டு அம்முனிவரோடு முத்தியடைந்தனர்.

செய்துடன் சுழன்றாடுவாளெய்த்தாள், பொங்குமா
னமுற்றிடுதலாற்பினுடம்புரிந்தாள். (௨௬௮)

வேறு.

நொந்துளாடனைநோக்குபுவாதினான்
வந்தநாடகமாற்றவருள்கொளா
வந்தவேலையினண்டமுகடு
வெந்தைதாளொன்றெடுத்தனனென்பே. (௨௬௯)

தொண்டாருலந்தீர்க்குட்தொழிலினே
னன்டமளவுமெடுத்ததா
னண்டதாலமுமிழ்கெடுமான்முனங்
கொண்டபேருருக்கொள்கைநிதர்க்குமால். (௨௭௦)

வேறு.

மண்ணிடையொருதாளுன்றிமற்றொருகமலப்
பொற்றாள், விண்ணிடையெடுத்துமேலோனடிப்ப
துவீரிகண்டு, துண்ணெனநாணுட்கொண்டுகடுங்க
னற்பட்டமென்பூ, வண்ணமதெனப்புலர்ந்துவதன
ம்வன்றிலேகுனித்தாள். (௨௭௧)

நாணிணு முகங்கவிழ்ந்து நண்ணியசெருக்கு
யேணுலாங்குமரிநிற்பவெண்ணிலயோடுநிக
ளெல்லாங், காசுறாநடமொழிந்துகுத்திரங்கழலநி
ற்கு, மாணுலாம்பாவைபேய்விதுநின்றனர்கள
ன்றே. (௨௭௨)

ஆங்கது கண்டுவிண்ணோருவகைபூத்தமலன்
து, தாங்குதுமழையின்மும்மைசொரிந்தனர்புவி

ன்மாரி, பாங்கின்வந்துவிழ்ந்துபணிந்தனொழுந்
துதுள்ளி, வாங்குதெண்டினைக்கடற்கெண்மடங்
கொலியெழுத்துதித்தார். (௨௭௩)

ஆயகாலையினிற்காளியஞ்சியாரணங்கடாழு, மா
னாதுயருங்காணநின்றனைமதித்திடாமற், பேயனே
ன்செய்தநீமைபொறுத்தருள்பெருமவென்று, தூய
மாஞாளுந்த்சோதியைத்தொழுதுநின்றான். (௨௭௪)

நின்றவடனனைநோக்கியுளம்வெருவலென்றே,
தன்றிருவருள்புரிந்துசண்டதாண்டவமிதழ்ம், வு
ன்றனக்கிதனைநோக்க லரிதெனவுரைத்ததிதன்றா,
என்றலைபொறித்திழக்க - னெம்பிரானயம்புகின்
றான். (௨௭௫)

வேறு.

திகழ்வுறுமிந்தவடவனந்தனக்குத்தென்றிசை
யாகவோர்நகரம், புசுழ்வுறுங்கூவப்புரமெனவுளதப்
புரிக்கயிலைங்குநிதன்னி, னிகழ்வுறுபெருமைபெற்
றதுநமைப்போனிகரிலாவதனிடையென்று, மகிழ்
வொடுமுலகமனைத்தையும்புரப்பான்மதித்திரக்கந
டம்புரிதும். (௨௭௬)

அப்பெருகூவுரத்திடையேகியருள்புரிந்தநி
ருடனஞ், செப்பம்நா தலாற்றினங்கண்டுதிகழும்
நநகருளா ரெல்லாநிப்பருநமதுநந்தியங்கணத்தி
னுள்ளவொன் றநிகருநி, வெப்பதுமுதலாம்பிணிமி
டிபேய்களவிலங்கினவருந்துயர்களைவாய் (௨௭௭)

என்றிவையிசைத்து நம்மொடுதருக்கமியம்பிநீ
நடவின்மதனா, லுன்மனக்கொருபேர்தருக்கமாதா
வென்றோங்குகவினையதுமன்றித், தென்றிருக்கவந
கர்தனைக்கரத்துச்செறிந்திடுபிடைகளரிப்ப, வென்
நிசொள்ளபெயர் * பீடாரியென் லுலகின் விளங்குகண்
ன்றன்னவிமலன். (உஎஅ)

அன்னவென்றோற்குமரிகேட்டுளமகிழ்வுற்றன்பினு
ன்மும்முறைவணங்கி, நின்னருளதனாலடியனென்ற
மைத்ததனையாண்டவாரமுதே, பன்னருங்கூவபு
ரத்திடைக்கொன்றுன்புரிக்கண்டநகர்காப்பே, வெ
ன்னவங்கிப்பம்பி விமலனைவிடைகொண்டெய்தினள்
கூவமாநரின. (உஎக)

எப்தியகுமரிகூவமாநகரையிழைஞ்சியாலயத்தி
னுட்போகிச், செய்தவமுடையோர்விழியினிளெளி
திற்மெரியும்விற்கோலநாயககே, கைதொழுதகல
வன்பினுற்பணிந்து களிப்பொடும்மோந்தடியவர்க
கு, மெய்தருமருள்கோர்வளர்சடைக்கலத்தன்விளங்க
ருநாடகங்கண்டாள். (உஎஃ)

எனலுமனவிற்படுமெழுந்நவகரைந்துள்
முருகிவாள்விழிநீர், கொண்டலுமாமலைமேற்சொரி
வதுகடுப்புக்குவிமுலைதுவிசுந்தாமுக, மண்டல
மதனிலைந்துபுப்பணைய வணங்கியங்கெழுந்தனள்

* பீடாரி என்பது - உலகவழக்கில் பீடாரியென மருவியது.

போற்றி, விண்டிடவரியமெய்ப்பரானந்தவெள்ளத்
திற்தினைத்தனன்றே. (உஅக)

இத்திறமமலனருண்டங்காணுவின்பமுற்றிடு
பெருஞ்சூலி, கைத்தலமமர்ந்தமமுவினோலங்கா
ட்டினிலஞ்சியமுறையே, மெய்த்தவர்புகழுங்கூவ
மாபுர்த்துவிருப்பொடுமிருந்தொருதயரு, மத்திரு
நகரிற்குருங்கையென்று மன்னைபோற்காத்திருக்கி
ன்றாள். (உஅஉ)

வேறு.

இனையதிருக்கூவபுரப்பெருநன்னிலைவளவ
ன்றியம்பவல்லோ, ரனையநகர்தனையிடங்கொண்டரு
டிருவிழிகோலநாயககோயல்லாற், பினைக்கொருவருரை
த்திடுதற்கெளியதுவோவியாதனெனப் பெயர்பெற்
துள்ள, முனிவனருள்கொண்டுகிறித்தன் பெருமைத
மியேனென்புற்றேன். (உஅங)

அண்ணலருந்தவமுனவீரமுத்திருசிவஞான
மளிக்கவல்ல, ன்ணுதலானலங்கடமினந்தகோ
டியினினைருதலுதைபுன்னித், துண்ணெனவிங்கு
ரைத்தியெனப்பெற்றனிராதலிற் சுரர்க்கு போற்
து, மெண்ணரிக்கூக்கூவமாநகரைக்குவருளா
லியம்பினேனாள். (உஅச)

இக்காதைதனையொருக்காற்புகன்றருளவினவி
னவரிசுகூர்வண்டு, புக்காருளினமலர்ப்புங்கவன
கூவ

குவரிருக்காற்புகலிற்கேட்டின், மைக்காரினி கர்நிறத்
தகமலவிழிப்புவிளந்தமாயனாவர், முக்காலவ்வதை
புரியினெனையா னுங்கயிலைமலைமுதல்வனாவார். (1)

பழுதிறிருக்கூவப்புராணத்தினையோதிடுபவர்க்கு
ம்பயன்கேட்போர்க்குங், கழுதுபலவிலங்குநவக்கிர
காதியாலணையுங்கடியவின்னன், முழுதுழிய்வம
ரணந் துற்களவுமிடிபினிகண்முற்றுமின்ற, மெழு
துபவர்வினையனைத் துநமன்கணக்கர்தமதேட்டி நெ
ழுதிடாரோ. (2அசு)

இக்கூவப்பினையன்பிடுபுடிப்பவர்களும்பய
ன்கேட்டிடுவார்மேன்மை, மக்கடமையுயிர்த்திடு
வொன்றென அமொழியாதவாழ்வுசேர்வர், மிக்கபெ
ருஞ்சித்திகளோரிருநான்குமடைவர்மனம்விழைந்
தவெல்லா, மக்கணமேபெறுகுவரோமுலகுதனிது
மவர்க்கரியதின்மே. (2அஎ)

திங்கிறுச்சினதாமேதவர்மட்டமே றந்திறம்பா
த்திகழுமில்லே, தேங்குமலைக்கூர்நன்னதிக்க
ரையேயென மிவற்றுளொன்றின் தக, பூங்கடம்
ண்டபடியற்றியதிலிந்துதிருக்கூவப்புராணந்தன்
னைத் தகங்கமமுமலர்புகையே கூடர்கொடுபுச
னையிங்குசிலம்பச்செய்தே. (2அஅ)

ஒதிடுகுவோதிடுநாட்டொட்டங்கநால்வகையுண்டி
யோடுமன்ன, மாதவருக்கிடுகமுடிவுநூளிப்படித்

தவர்கண்மலர்ப்பொற்றாளி, னுதரவுகொடுபரமசிவ
னெனவேவந்தனைசெய்ததுவையோடுந், தீதிலணி
வினாரிலம்பாற்புகவிவைகளளித்திடுக சிறக்கப்பின்
னா. (2அசு)

பொய்யின்மறைபுகழ்திருவிற்கோலநாயகர்ப்பு
கழும்புராணமோடு, துய்யமன்னுடன்படித்துப்பொ
ருள்விரிக்கும்பெரியோனைத்தொழுதுபோற்றி, வை
யமுதலூர்திகளி னிருத்திமிகுபல்லியம்வான் மழை
யினூர்ப்பச், செய்யநகரலங்கரித்துவலம்வருவித்திட
ல்வேண்டுந் திகழுமன்பால். (2க0)

இந்தவகைபுரிந்திடுவோர்பாவகோடிகளகற்றி
யிம்பர்தன்னிற், புந்திவிழைபொருளனைத்துமீந்து
திருவிற்கோலப்புனிதமுர்த்தி, கந்தமலரயன்முதலா
ங்கடவுள்குமரம்பாகதியுந்நனத், தந்தருள்வ
னெனவுளர்த்தான் குதமரமுனிவனெனுந்தவத்தர்
கோமான். (2கக)

குதமுனிப்பாத்தமொழிநைமிசமாவனத்து
றையுந்நாயநெஞ், மாதவனானைவருங்கேட்டுவ
ந்தனையோன் பூவறத்துவந்துகவப், போதநக
ர்தனிநரியவிறகோலநாயகனைப்போற்றிமேவி, மூ
தறிவுவந்ததான் மூலவிருளகன் னுபர்முத்திசேர்ந்
தார். (2கஉ)

கசு 176 திருக்கவப்புராணம்.

வேறு.

தீதிலாவிறைசெங்கோல்வழங்குக
வேதவாகமமெய்ந்நெறியோங்குக
போதனாதியபுண்ணியர்மல்குக
வேரதுமுவர்தம்மொண்டமிழ்வாழ்கவே. (உகங்).

தாருகன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-எருங்.

திருக்கவப்புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவரிழை.

114718

